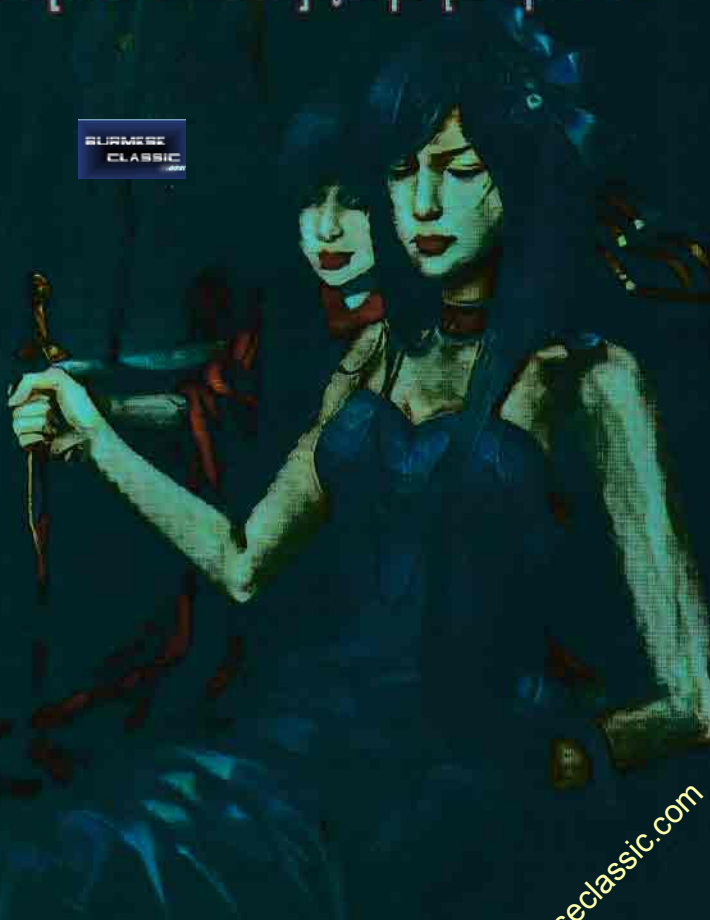

မင်းမြတ်သူရ

ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့်အနီရောင်မိန်းကလေး

BURMESE
CLASSIC

မင်းမြတ်သူရ

မင်းမြတ်သူရ

ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် မိန်းကလေး

ဖြန့်ချိရေး - ရန်မျိုးအောင်စာပေ

အမှတ်(၂၂)၊ ဓမ္မစိန္တာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်မြို့

ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် မိန်းကလေး

www.burmeseclassic.com

မင်းမြတ်သူရ

၂၀၁၆ ၊ ဒီဇင်ဘာ၊ ပထမအကြိမ် အုပ်စု ၅၀၀အုပ်။ တန်ခိုး(၅၀၀)ကျပ်

ဦးသက်လွင်(သစ္စာမွန်စာပေ)(၀၀၇၇၃) ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့မှ ထုတ်ဝေပါသည်။ အတွင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးကို

ဦးသက်လွင်(၀၀၆၅၁)သစ္စာမွန် ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်(၁၀၆)၊

တာမွေလမ်း၊ တာမွေကြီး(က+ဂ)ရပ်ကွက်၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

မှ ရိုက်နှိပ်ပါသည်။ ရန်ပျိုးအောင် စာပေမှ ဖြန့်ချိပါသည်။

မင်းမြတ်သူရ	၈၉၅-၈၃
ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင်မိန်းကလေး/မင်းမြတ်သူရ၊ ရန်ကုန်	
သစ္စာမွန်စာပေ၊ ၂၀၁၆	
၂၀၀-စာ၊ ၁၂x၁၈	

တစ်နေ့သို့ ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင် နေထိုင်ရာ
 အမှတ် ၇ အသောကလမ်း နေအိမ်ရှေ့သို့ အော်စတင်ကားလေး တစ်စီး
 ထိုးရပ်လာလေရာ ကိုမင်းအောင်သည် ပြတင်းပေါက်မှ အိမ်ရှေ့သို့ လှမ်း
 မျှော်ကြည့်ပြီး `စီးတဲ့ ကားကို ကြည့်ရတာတော့ ပိုက်ဆံတော်တော်
 ထောမဲ့ ပုံပဲ။ ဝတ်ပုံစားပုံကြည့်ရတာတော့ လူကြွားတစ်ယောက်ရဲ့

www.burmeseclassic.com

ပုံစံပဲဗျ၊ ဟော... ကျုပ်တို့ အိမ်ဘက်ကူးလာပြီ ` ဟုပြောလေ၏။ ခဏ
 အကြာတွင် တံခါး ခေါက်သံကြား ရပြီး ကိုမင်းအောင်က ဖွင့်ပေးလိုက်ရာ
 တံခါးဝတွင် ပိုးဖဲကတ္တီပါ အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသော ပုပုဝဝ
 လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေ၏။ ၎င်းတစ်ကိုယ်လုံးတွင် ရွှေကြယ်သီး
 ရွှေလက်စွပ်၊ ရွှေဆွဲကြိုး စသော လူကြားတို့၏ ဆင်ယင်မှုများကို တွေ့
 ရသဖြင့် ကိုမင်းအောင်ပြောသကဲ့သို့ ဝဲကြားတတ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်ပုံရ
 ၏။ ကိုမင်းအောင်က ထိုသူကို ဧည့်ခန်းထဲရှိ ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်ခိုင်းလိုက်ပြီး
 ` လာရင်း ကိစ္စကို ပြောပါ ` ဟုဆိုလိုက်ရာ ပုပုဝဝလူက ကိုမင်းအောင်
 ကို ကြည့်ပြီး ` ဆားပုလင်းမင်းအောင် မှတ်တယ် ` ဟုဆိုလိုက်ရာ
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ခေါင်းကိုညိတ်ပြလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ပုပု ဝဝ
 လူက ` ကျုပ်နဲ့မည် အုန်းမြင့် လို့ခေါ်ပါတယ်။ ကျုပ်ကဝါသနာ အလျှောက်
 ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေကို ရှာဖွေစုဆောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ ` ဟု
 ပြောလေရာ ကိုမင်းအောင်က ` ဒါဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားရဲ့ အဖိုးတန်

မင်းမြတ်သူရ

ရှေးဟောင်းပစ္စည်း တစ်ခုခု ခိုးခံလိုက်ရ ပုံရတယ် `` ဟုဆိုလိုက်ရာ
 အုန်းမြင့်ဆိုသူက `` ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ဒါကြောင့်လည်း ဆားပုလင်း
 မင်းအောင်ဆိုပြီး မြန်မာပြည် စုံထောက်အဖွဲ့မှာ ကျော်ကြားပေတာပဲ
 ဒီကိစ္စမှာ ကိုမင်းအောင်ထက် ပုလိပ်တွေနဲ့ သက်ဆိုင်တယ် ဆိုတာ ကျုပ်
 သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ပြင်သာနာကို ပုလိပ်တွေ ဖြေရှင်းနိုင်မယ်လို့ မယုံ
 ကြည်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကိုမင်းအောင်ဆီကို အရဲစွန့်ပြီး လာခဲ့တာပါ၊ မကူ
 ညီနိုင်ဘူး ဆိုရင်လည်း ကျုပ်ဘာမှ မတတ်နိုင်ပါဘူး `` ဟုပြောလေ၏။
 ကိုမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး `` လာရင်းကိစ္စကိုပြောပါ ကိုအုန်းမြင့်၊
 ကျုပ် တတ်နိုင်သလောက်ကူညီပါ့မယ် `` ဟုပြောလေ၏။ ကိုအုန်းမြင့်က
 မီးငြိမ်းနေသော ဆေးတံကို မီးညှိဖွဲ့ရွိုက်လိုက်ရင်း `` ကိုမင်းအောင် ကြား
 ချင်ကြားပေလိမ့်မယ်၊ တလောက ဂျပင်လီဟော လေလံပွဲမှာ အဖိုးတန်
 ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းတစ်ခုကို လေလံအောင်မြင်ခဲ့တယ် `` ဟုပြောလေ၏။
 ကိုမင်းအောင်က စကားဖြတ်ပြီး `` လှိုင်ထိပ်ခေါ်တင် မင်းသမီး ပြန်ဆိုင်

မင်းမြတ်သူရ

ခဲဒူးတယ် ဆိုတဲ့ ကြေးမုံမှန်ကြီး မဟုတ်လား၊ တကယ်တော့ မင်းသမီးရဲ့

ကြေးမုံမှန် အစစ်ဆို ရင် ပြင်သစ်လုပ် ကြေးမုံမှန်မှ စစ်မှာနော် ` ဟုဆို

လိုက်ရာ အုန်းမြင့်ဆိုသူက ` တော်ပါပေတယ်၊ ဆားပုလင်းမင်းအောင်

ကျုပ်ဆီက ကြေးမုံမှန်ကြီးက လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်ရဲ့ ကြေးမုံမှန် အစစ်ပါ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကြေးမုံကြီးအနောက်မှာ ပြင်သစ်လုပ် ပစ္စည်း

ဖြစ်ကြောင်း သက်သေပါတယ်လေ၊ ကျုပ်ဟာ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်ရဲ့

ကြေးမုံမှန်ကြီးကို အိမ်မှာထားရင် မလုံခြုံမှာ စိုးလို့ မတ္တဇင့်ဘဏ်မှာ

အပ်ထားဖို့ ပြင်ပေမဲ့ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်ရဲ့ ကြေးမုံမှန်ကြီးကို ကြည့်လို့

မပသေးတာနဲ့ မတ္တဇင့်ဘဏ်မှာ မအပ်သေးဘူး၊ ကျုပ်က ကန်တော်ကြီး

ပတ်လမ်းက ရွှေသံလွင်ဆိုတဲ့ ခြံကြီးမှာ နေထိုင်တယ်၊ ကြည့်မှန်ကြီးကို

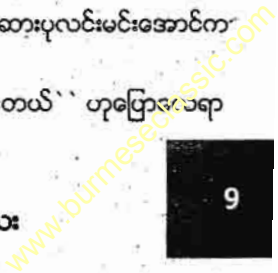
ကျုပ်ရဲ့ စာကြည့်ခန်းက နံရံမှာ မြှုပ်ထားတဲ့ လျှို့ဝှက်စီရီထဲမှာ ထည့်ပြီး

သိမ်းထားခဲ့တယ်၊ ဒီနေ့ မနက်ကျုပ်အိပ်ယာနီးတော့ နံရံမှာ မြှုပ်ထားတဲ့

လျှို့ဝှက်စီရီ တခါးကြီးပွင့်နေပြီး စီရီထဲကလှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်ရဲ့ ကြေးမုံ

မင်းမြတ်သူရ

မှန်ကြီးလည်း မရှိတော့ဘူး ` ဟုပြော၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က
 အုန်းမြင့်၏ စကားကို မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး နားထောင်နေရာမှ
 `နည်းနည်း အသေးစိတ်ပြီး ပြောပြပါလား` ဟုပြောလေ၏။ အုန်းမြင့်က
 ခေါင်းညိတ်ပြီး `ပြောပါ့မယ်။ ဒီနေ့နံနက်စောစော အိပ်ယာထပြီး ဘုရား
 ရှစ်နီး၊ သတ္တဝါတွေကို အမျှပေးတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်အိမ်က အိမ်ဖော်
 မိန်းမကြီး ဒေါ်မိုးဟာ ဘုရားခန်းထဲကို ကမန်းကတန်းဝင်လာပြီး `ဆရာ
 ရေ.. အိမ်ထဲကို ညက သူခိုး ဝင်ပြီထင်တယ် ဆရာ` လို့ဆိုလိုက်တော့
 ကျုပ်လည်း စိုးရိမ်တကြီး စာကြည့်ခန်းထဲကို ပြေးဝင်သွားတော့ စာကြည့်
 ခန်း ပြတင်းပေါက်ကို အဖျက်ခံထားရပြီး ပြတင်းပေါက်ကနေ ကော်စော
 ကို ဖြတ်နင်းသွားတဲ့ ခြေရာကြီးကို ထင်ထင်ရှားရှားကြီး တွေ့မြင်ရတယ်။
 သူခိုးက ပြတင်းပေါက်ကို ဖျက်ပြီး ဝင်လာတဲ့ ခြေရာတွေ အထင်အရှား
 ကြီးပဲ` ဟုပြောလေ၏။ ထိုနောက်တွင်မူ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က
 `ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားအိမ်ကို လိုက်ကြည့်ချင်တယ်` ဟုပြောလေရာ

မင်းမြတ်သူရ

အုန်းမြင့်ဆိုသော လူက ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော် နှစ်ဦးကို ၎င်း
 နေထိုင်ရာ ကန်တော်ကြီးစောင်းရှိ အိမ်ကြီးသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။
 ကန်တော်ကြီးစောင်း အိမ်ကြီးသို့ရောက်သောအခါ အုန်းမြင့်ဆိုသူသည်
 ကျွန်ုပ်တို့ ထင်သည်ထက်ပိုပြီး ကြွယ်ဝချမ်းသာသူ လူကုန်ထံ တစ်ဦး
 ဖြစ်ကြောင်း သတိထားမိလေ၏။ အုန်းမြင့် အိမ်ကြီး၏ အပြင်ဘက်တွင်
 တင်းနစ်ကွင်းကြီး တစ်ခုရှိပြီး အိမ်ကြီး၏ ဧည့်ခန်းထဲတွင်လည်း ခမ်းနား
 ကြီးကျယ်သော အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများကို ထည့်သွင်းထားလေ၏။
 အိမ်ကြီး၏ စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ ကိုအုန်းမြင့် ပြောသလို
 စာကြည့်ခန်းပြတင်းပေါက်ကို ဖျက်ဆီးခံလိုက်ရပြီး ပြတင်းပေါက်မှ
 လျှို့ဝှက်စီရီသို့ လျှောက်လှမ်းသွားသော သူခိုး၏ ခြေရာကိုလည်းတွေ့
 ရလေ၏။ ကိုအုန်းမြင့်၏ အိမ်၌ အိမ်ဖော်မိမိုး ဆိုသူတစ်ယောက်သာရှိပြီး
 အိမ်ကြီး၌ ခြံစောင့်၊ မာလီစသည် တို့လည်း မရှိချေ။ ထို့ပြင် အိမ်ကို လုံခြုံ
 စေသော ခွေးလည်း မွေးမြူထားခြင်း မရှိကြောင်းတွေ့ရ၏။ ကိုမင်းအောင်

မင်းမြတ်သူရ

က အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ချင်သည်ဆိုကာ တစ်ကိုယ်တည်း ခြံထဲ
သို့ ဆင်းသွားလေ၏။ ခဏအကြာတွင် ကိုမင်းအောင် ပြန်ရောက်လာပြီး
`ကိုအုန်းမြင့်ရဲ့ လျှို့ပုက်စီရိုရှိတဲ့ နေရာကို ဘယ်သူတွေ သိသလဲ`
ဟုမေးမြန်းလေရာကိုအုန်းမြင့်က `ကျုပ်ရဲ့ လျှို့ပုက်စီရိုကို အထူးကိစ္စ
အနေနဲ့ လျှို့ပုက်ထားပါတယ်။ ကျုပ်အိမ်က အိမ်ဖော်တွေကိုတောင်
အသိ မခံခဲ့ပါဘူး။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ ကျုပ်ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေ
မောင်အေးတော့ သိတယ်` ဟုဆိုလိုက်ရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်
မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး `မောင်အေးဆိုတာ ဘယ်သူလဲ` ဟုမေး
မြန်းလေ၏ ကိုအုန်းမြင့်က `မောင်အေးဆိုတာ ကျုပ်နဲ့ ကောလိပ်တုန်း
က ကျောင်းအတူတူ တက်ခဲ့တဲ့ အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ပါ။
သူ့ကိုတော့ ကိုမင်းအောင်တို့ သံသယ မဝင်စေချင်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆို
တော့ သူဟာ နံမည်နဲ့လိုက်အောင် အင်မတန်အေးပြီး ပန်းချီဆရာပီပီ
စိတ်သဘောထား နူးညံ့တယ်။ နောက်ပြီး လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်ရဲ့ မိတ်ဆွေ

မင်းမြတ်သူရ

ပတ်သက်ပြီး မက္ကဏ္ဍဒေသနာမှာ သွားအပ်ထားဖို့ ကျုပ်ကို တဖွဖွ သတိပေး

ခဲ့သူပါ `ဟုပြောလေ၏။ဆားပုလင်းမင်းအောင်က `အမှုတစ်မှုနဲ့

ပတ်သက်ပြီး ကြိုတင်ပြီး ဘယ်တော့မှ လူတစ်ယောက်ကို တရားခံအဖြစ်

သတ်မှတ်လေ့မရှိဘူး။ ဒီအတွက် ကိုအုန်းမြင့် သူငယ်ချင်း အတွက် ဘာမှ

ပူဇော်မလိုပါဘူး။ `ဟုပြောလေရာ ကိုအုန်းမြင့်က စိတ်လှုပ်ရှားဟန်

ဖြင့် `ကျုပ်အိမ်ပြတင်းပေါက်ကို ဖျက်ဆီးပြီး လျှို့ဝှက် ဝိရိထိက ကြေးမုံ

မှန်ကြီးကို ယူသွားတာ ထင်ရှားပါတယ်။ ကော်ဇောပေါ်မှာ သူခိုးရဲ့

ခြေရာတွေ ထင်းနေတာပဲ `ဟုပြောလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က

ကိုအုန်းမြင့်၏ စကားကို နားပင်ဟန်မရှိဘဲ `ကိုအုန်းမြင့်ရဲ့ သူငယ်ချင်း

မောင်အေးရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍန်ကို ပြောပြပါဦး `ဟုမေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ

ကိုအုန်းမြင့်က စိတ်လက်မကြည်သာဟန် ဖြင့် ၎င်း၏ သူငယ်ချင်း ပန်းချီ

ဆရာမောင်အေး၏ ပုံပန်းသဏ္ဍန်ကို ပြောပြ လေ၏။ ကိုအုန်းမြင့်က

`ကျုပ်သူငယ်ချင်း မောင်အေးက အရပ်ရှည်ရှည် အသားဖြူဖြူ

လူပုံနဲ့နဲ့ ဗျ။ ရုပ်ကလည်း ဖြောင့်တယ်၊ မိန်းကလေးတွေ ကျလောက်မဲ့
 ရုပ်မျိုးပဲ၊ သူက အရပ်အမောင်းလည်း ကောင်းတယ်ဗျ။ ဖိနပ်ကတော့
 နံပါတ်၁၀ ကို စီးတယ်၊ ရုပ်ဖြောင့် ပေမဲ့ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်စလုံး တူတဲ့
 အချက်က အိမ်ထောင်မရှိတဲ့ လူပျိုကြီးတွေပဲ `ဟုပြောလေရာ
 ကိုမင်းအောင်က `မောင်အေးနဲ့ ကိုအုန်းမြင့် မကြာခဏ တွေ့ဆုံ
 လေ့ရှိသလား `ဟုမေးမြန်းလေရာ ကိုအုန်းမြင့်က `သူနဲ့ ကျုပ်က
 စစ်တုရင် ပြိုင်ဘက်ဗျ။ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် မကြာခဏဆုံပြီး စစ်တုရင်
 ကစားလေ့ရှိတယ်၊ ကျုပ်တို့ စစ်တုရင် ကစားတာကလည်း ဟောဒီ
 စာကြည့်ခန်းထဲမှာပဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ စနေနေ့ကတောင် ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်
 ဒီစာကြည့်ခန်းထဲမှာ စစ်တုရင်ကစားကြသေးတယ် `ဟုပြောလေရာ
 ကိုမင်းအောင်က ပန်းချီဆရာ မောင်အေး ဆိုသူ၏ လိပ်စာကို မေးမြန်းပြီး
 သေချာစွာ မှတ်သားကာ `ကျုပ်ကို အချိန် တစ်ရက် လောက် ပေးပါ
 ကိုအုန်းမြင့်ရဲ့ ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ကြေးမုံမှန်ကို ပြန်ရှာပေး ပါ့ဗယ်

www.burmeseclassic.com

မင်းမြတ်သူရ

ဟုပြောလေ၏။ ကိုအုန်းမြင့်က ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ စကားကြောင့်
လွန်စွာ ပမ်းမြောက်ပမ်းသာ ဖြစ်သွားပြီး ``အားကိုးပါတယ်ဗျာ၊ ကြေးမုံမှန်
ကြီးကို တစ်ရက်အတွင်း ပြန်ရှာပေးမယ်ဆိုတာ ကျုပ်နားတောင်ကျုပ်
မယုံဘူး။ ဒါကြောင့်လည်း စုံထောက်ကျော် ဆားပုလင်းမင်းအောင် ဆိုပြီး
နံမည်သတင်း မွှေးတာပဲ `` ဟုချီးမွမ်းစကား ဆို၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်
ကမူ ကိုအုန်းမြင့်၏ ချီးမွမ်းစကားကို နားဝင်ဟန်မရှိဘဲ ပြန်လာခဲ့လေ၏။
ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုအုန်းမြင့်၏ ကန်တော်ကြီးစောင်း အိမ်ကြီးမှ ပြန်ခဲ့လေ
၏။ အပြန်လမ်း၌ ကျွန်ုပ်က `` အမူကတော့ ဖြောင်ကျကျ ပင်ခိုးတဲ့ အမူပဲ
နော်၊ သူခိုးကို ဘယ်လိုဖမ်းကြမှာလဲ `` ဟုမေးမြန်းလေရာ ကိုမင်းအောင်
က `` တရားခံကို ကျုပ် မကြာမီ ဖမ်းပေးမှာပါ။ လောလောဆယ် သေချာ
အောင် နည်းနည်းစုံစမ်းလိုက်ဦးမယ် `` ဟုပြောလေ၏။ ထိုနောက်တွင်မူ
ကိုမင်းအောင်သည် ပန်းချီဆရာများ ဆုံဆည်းလေ့ရှိသော အိန်ဂျယ်
ကလပ်သို့သွားပြီး ကျွန်ုပ်ကို ကားပေါ်မှာပင် ထိုင်ခိုင်းကာ `` အိုင်ပီ

ခဏစောင့်ပါဦးဗျာ၊ ကျုပ် ပြန်လာခဲ့မှာပါ။ ဟုပြောလေ၏။ ထိုနောက်
ကိုမင်းအောင်သည် ခဏကြာလျှင် ကားရှိရာ ပြန်ရောက်လာပြီး နောက်
` ` ဝိုက်တဝေးတိုက်ကို မောင်းဗျာ၊ ဝိုက်တဝေးတိုက်က စာရေးမ
မခင်မြိုင်ဆိုတာ ပန်းချီဆရာရဲ့ ရီးစားဗျဲ့ ` ` ဟုပြောလေ၏။ ထိုနောက်
ကျွန်ုပ်လည်းကိုမင်းအောင်ကို အပ်မှအစ မော်တော်ကားအထိ ရနိုင်သော
ဝိုက်တဝေးတိုက်သို့ ကိုမင်းအောင်အား လိုက်ပို့ ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည်
ဝိုက်တဝေးတိုက်သို့ ရောက်သောအခါ ကားပေါ်မှာ ထိုင်မစောင့်တော့ဘဲ
ကိုမင်းအောင်၏ အနောက်မှ လိုက်ခဲ့၏။ ထိုနောက်ကိုမင်းအောင်သည်
ဝိုက်တဝေးတိုက်မိန်းကလေးတစ်ဦးကို မေးမြန်းနေစဉ် ကျွန်ုပ်သည် အမှု
ကို စိတ်မဝင်စားဘဲ ဝိုက်တဝေးတိုက်တွင် ရောင်းချသော ပစ္စည်းများကို
သာ လိုက်လံကြည့်ရှုနေလေ၏။ ကိုမင်းအောင်သည် ဝိုက်တဝေးတိုက်မှ
တစ်စုံတစ်ရာကို ဖုန်းဆက်ပြီး အတန်ကြာအောင် စကားပြောနေပြန်၏။
ကျွန်ုပ်သည် ကိုမင်းအောင် ဖုန်းဆက်နေစဉ် ဝိုက်တဝေးတိုက်ထဲမှ မိန်းမ

www.burmeseclassic.com

ချောလေးများကို ပိုးပန်းရင်း အချိန်ဖြုန်းနေလေ၏။ ခဏကြာလျှင်
 ကိုမင်းအောင် ပြန်ရောက်လာပြီး `အရေးကြီးပြီဗျို့...ကျုပ်တို့ ရေကျော်
 က မောင်အေး တိုက်ခန်းကို သွားမယ်၊ ဟောဒီလိပ်စာ အတိုင်းမောင်း`
 ဟုဆိုကာ လိပ်စာရေးထားသော စာရွက်ကို ကျွန်ုပ်အားပြလေ၏။
 ကျွန်ုပ်သည် ကိုမင်းအောင်ပြသော လိပ်စာအတိုင်းရေကျော်သို့မောင်းနှင်
 ခဲ့လေ၏။ မောင်အေးတိုက်ခန်းသည် သုံးထပ်တိုက် အပေါ်ဆုံးတွင်ရှိ၏။
 ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုမင်းအောင်သည် သုံးထပ်တိုက်၏ အပေါ်ဆုံးထပ်သို့ တက်
 ကာ မောင်အေး၏ အခန်းတံခါးကို ခေါက်၏။ အခန်းတံခါးကို အတွင်းမှ
 ပိတ်ထားပြီး အတန်ကြာသည်အထိ မောင်အေးက တံခါးလာမဖွင့်သဖြင့်
 ကိုမင်းအောင်က သော့ပေါက်ထဲသို့ သံချောင်းလေး တစ်ချောင်းဖြင့်
 မွှေနှောက်လိုက်ရာ တံခါးပွင့်သွားလေ၏။ တံခါးပွင့်သွားသောအခါတွင်
 ကိုမင်းအောင်က ဧည့်ခန်းအတွင်းသို့ဝင်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာကို မြင်သော
 အခါ သက်ပြင်းချပြီး `ကျုပ်ထင်တဲ့ အတိုင်းပါပဲ` ဟုရေရွတ်လိုက်

သဖြင့် ကျွန်ုပ် လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဧည့်ခန်းထဲတွင် ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး
 ကြေမှု့ သေဆုံးနေသော လူတစ်ဦး၏ အလောင်းကိုတွေ့ရလေ၏။
 ကိုမင်းအောင်က ထိုအလောင်းကို လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ `အဲဒါ
 ပန်းချီဆရာ မောင်အေးဗျ` ဟုပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ပုလိပ်ဌာနကို ဖုန်းဆက်ပြီး ပန်းချီဆရာ မောင်အေး၏
 ရေကျော်တိုက်ခန်းမှ ထွက်ခဲ့လေ၏။ ထိုနောက်တွင်မူကိုမင်းအောင်က
 ကန်တော်ကြီးစောင်းရှိ ကိုအုန်းမြင့်၏ ခြံကြီးသို့ တစ်ခေါက်ပြန်မောင်းခိုင်း
 လေ၏။ ကိုအုန်းမြင့်သည် ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက် နှစ်ဦးကို မြင်သောအခါ
 အံ့သြဟန်ဖြင့် ကြည့်ပြီး 'ကျုပ်...ဘာအကူအညီပေးရမလဲ ဆားပုလင်း

မင်းအောင် ` ဟုဆိုလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က ` ကြေးမုံမှန်ကြီးကို ကျွန်
 ပြန်ရှာပေးမလို့ပါ ` ဟုပြောလိုက်၏။ ထိုအခါ ကိုအုန်းမြင့်သည် လွန်စွာ
 စိတ်လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့် ` ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ၊ ကျုပ်ရဲ့ ကြေးမုံမှန်ကြီး
 ကိုပြန်ရတော့မယ် ဟုတ်လား ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ ` ဟုပြောလေ၏။
 ကိုမင်းအောင်က ကိုအုန်းမြင့်ကို စကားမတုံ့ပြန်တော့ဘဲ ` ကျုပ်တို့
 စာကြည့်ခန်းကို ခဏပြန်သွားရအောင် ` ဟုပြောလေရာ ကိုအုန်းမြင့်က
 နားမလည်ဟန်ဖြင့် ကြည့်ပြီး ` စာကြည့်ခန်းထဲကို ပြန်သွားမယ်
 ဟုတ်လား ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ ` ဟုမေးမြန်းလိုက်လေ၏။ ကိုမင်းအောင်က
 ကိုအုန်းမြင့် ၏ စကားကို မတုံ့ပြန်တော့ဘဲ စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ခြေလှမ်း
 ကြွကြီးဖြင့် ဝင်သွားပြီး ကိုအုန်းမြင့်၏ လျှို့ဝှက်စီရို အံ့ပုက်ကို လက်မြန်
 ဖြင့် ဖွင့်လိုက်၏။ ပြီးနောက် အံ့ပုက်ထဲမှတစ်စုံတစ်ရာကို ဆွဲထုတ်
 လိုက်ပြီး ` ဟောဒိမှာ ပျောက်ဆုံးသွားတယ် ဆိုတဲ့ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်
 မင်းသမီးရဲ့ ကြေးမုံမှန်ကြီး ` ဟုဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုအုန်းမြင့်သည်

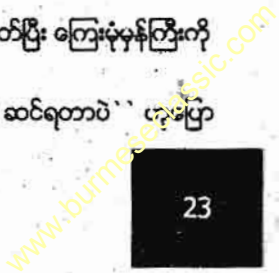
အံ့သြလွန်းသဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသားကြည့် နေမိ၏။ ကိုမင်းအောင်က
 ကိုအုန်းမြင့်ကို ကြည့်ပြီး `ဒီအချိန်ကစပြီး ကိုအုန်းမြင့်ကို ပန်းချီဆရာ
 မောင်အေးကို သတ်မှုနဲ့ ဖမ်းဆီးလိုက်ပါပြီ` ဟုဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်သည်
 အံ့သြလွန်းသဖြင့် ကိုအုန်းမြင့်ကို ကြည့်လိုက်ရာ ကိုအုန်းမြင့်သည် ငြင်း
 ဆန်လိုဟန်ဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၏။ ကိုမင်းအောင်က ဆက်ပြီး
 `ကိုအုန်းမြင့် ခင်ဗျား ငြင်းမနေပါနဲ့တော့၊ ဟောဒီမှာ ပန်းချီဆရာ
 မောင်အေး သေအံ့မှူးမှူး အချိန်မှာ လူသတ်တရားခံရဲ့ နံမည်ကို
 ရေးခဲ့တယ်` ဟုဆိုပြီး စာရွက်အပိုင်းအစတစ်ခုကို ထုတ်ပြလိုက်လေရာ
 ကိုအုန်းမြင့်က တက်တစ်ချက် ခေါက်ပြီး `ဒီကောင်တော်တော်အသက်
 ပြင်းတဲ့ကောင်ပဲ၊ သေတာတောင် ကျုပ်ကို ဒုက္ခပေး သွားသေးတယ်`
 ဟု ဝန်ခံကာ ပန်းချီဆရာ မောင်အေး၏ တိုက်ခန်းသို့ သွားပြီး သတ်မိ
 ကြောင်း ဝန်ခံ၏။ ထိုအခါမှပင် ကိုမင်းအောင်က သေသူပန်းချီဆရာ
 မောင်အေး သေအံ့မှူးမှူး အချိန်တွင် ရေးထားခဲ့သော စာရွက်ပိုင်းလေးကို

ကျွန်ုပ်လက်ထဲသို့ ထည်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က စိတ်လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့်
 စာရွက်ပိုင်းလေးကို ကြည့်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ စာရွက်ပေါ်တွင်
 မည်သည် စာလုံးမျှ မမြင်ရဘဲ စာရွက်လွတ်တစ်ရွက်သာ ဖြစ်နေ၏။
 ထိုအခါမှပင် ကိုမင်းအောင် ပရိယာယ်သုံးပြီး တရားခံကိုအုန်းမြင့်ကို
 ဖမ်းဆီးခဲ့ကြောင်း ရိပ်စားမိလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုအုန်းမြင့်အား
 လူသတ်တရားခံ အဖြစ်ပုလိပ်ဋ္ဌာသို့ လွှဲပြောင်းပေးပြီး ပြန်ခဲ့လေ၏။
 အပြန်လမ်းတွင် ကျွန်ုပ်က `ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်တာလဲ ကိုမင်းအောင်၊
 ကျုပ်တော့ လိုက်မမိတော့ဘူး၊ မျက်စိလည်သွားပြီ` ဟုမေးမြန်းရာ
 ကိုမင်းအောင်ကခေါင်းညိတ်ပြီး `ကိုအုန်းမြင့်ရဲ့ စာကြည့်ခန်းကို
 ရောက်ကတည်းက သူခိုးဖျက်ထားတယ် ဆိုတဲ့ ပြတင်းပေါက်ကို
 မသင်္ကာဘူး။ ပြတင်းပေါက်ဟာ သူခိုးတစ်ယောက် အပြင်က ဖျက်တဲ့
 ပုံမဟုတ်ဘူး။ အိမ်ထဲက ဖျက်ထားတဲ့ပုံပျံ့။ နောက်ပြီး ကော်ဇောပေါ်က
 ခြေရာတွေကို ကျုပ်မသံကာဘူးပျံ့။ ကော်ဇောပေါ်က ခြေရာကွေဟာ

မင်းမြတ်သူရ

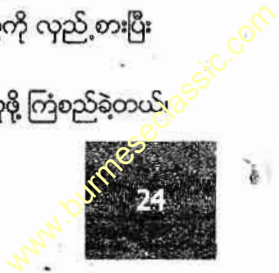
သိပ်ထင်ရှားပြီး ပန်းချီဆရာ တစ်ယောက်က ခြေရာတွေကို ပန်းချီ
ဆွဲထားသလို ညီညာလွန်းနေတယ်။ နောက်ပြီး ကျုပ် ကိုယ်တိုင် ခြံ
ထဲဆင်းပြီး သူ့ခိုးရဲ့ ခြေရာလက်ရာတွေ ကြည့်တော့လည်း အပြင်က
ဖောက်ထွင်းပြီး ပင်လာတဲ့ လက္ခဏာလည်း မရှိဘူး။ ကြေးမုံမှန်ကြီးဟာ
အိမ်တွင်းသူခိုးကြောင့် ပျောက်သွားတာဗျ။ ဒီကတည်းကကိုအုန်းမြင့်ကို
တရားခံဆိုတာ ကျုပ်ရိပ်စားမိတယ်။ သေချာအောင် ပန်းချီဆရာတွေ
စုဝေးလေ့ရှိတဲ့ အိန်ဂျယ် ကလပ်မှာ သွားစုံစမ်းကြည့်တော့ ပန်းချီဆရာ
မောင်အေးရဲ့ ချစ်သူဟာ ပို့က်တဝေးတိုက်မှာ အလုပ်လုပ်တဲ့ မခင်မြိုင်
ဆိုတာ သိရတယ်။ မခင်မြိုင်နဲ့ ပို့က်တဝေးတိုက်မှာ တွေ့ဆုံတဲ့အခါ
ကိုအုန်းမြင့်နဲ့ ပန်းချီဆရာမောင်အေးဟာ မခင်မြိုင်ကို အရင်တုန်းက
အပြိုင်အဆိုင် ပိုးပန်းခဲ့ပြီး မခင်မြိုင်ရဲ့ မေတ္တာကို ပန်းချီဆရာမောင်အေး
က ရခဲ့ကြောင်းသိတယ်။ မခင်မြိုင်ဟာ ချစ်သူပန်းချီဆရာမောင်အေးနဲ့
ပို့က်တဝေးတိုက်မှာ တွေ့နေကျ အချိန်ရောက်မလာတဲ့ အတွက်

ပန်းချီကား တစ်ချပ်ကို လက်စသပ်လို့ အလုပ်များတယ်ထင်နေတာပဲ။
 ဒီနေ့ညနေ ဝိုက်တပေးတိုက်က ပြန်ရင် မောင်အေးရဲ့ ရေကျော်တိုက်ခန်း
 ကို လိုက်သွားမယ် ပြောခဲ့တယ်။ ဒီအချိန်က စပြီး ကျုပ်ဟာ မောင်အေး
 အတွက် စိုးရိမ်ပြီး ရေကျော်တိုက်ခန်းကို လိုက်တဲ့အခါ ထင်တဲ့အတိုင်း
 မောင်အေး အလောင်းကို တွေ့ရတာပဲ။ တကယ်တော့ တရားခံ ဖြစ်တဲ့
 ကိုအုန်းမြင့်ဟာ လောင်းကစား ဝါသနာအိုးပျံ့ သူဟာ တရုတ်တန်းက
 လောင်းကစားဝိုင်းကြီးတွေမှာ အကြီးအကျယ် ရွံ့လို့ ငွေလိုနေခဲ့တယ်။
 စနေနေ့က ကိုအုန်းမြင့်နဲ့ မောင်အေးတို့ စစ်တုရင်ကစားရင်း စကားများ
 ရန်ဖြစ် ကြမယ်ထင်တယ်။ ကျုပ်အထင်စကားများရတဲ့ အကြောင်းရင်းက
 မခင်မြိုင် ကို ပိုးပန်းတဲ့ ကိစ္စလို့ ထင်တယ်။ ကိုအုန်းမြင့်ဟာ မောင်အေးကို
 မခင်မြိုင်ကို ပိုးပန်းတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မခင်မြိုင်စိတ်နဲ့ ရန်ငြိုးရန်စထား
 ခဲ့ပုံရတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း မောင်အေးကို သတ်ပြီး ကြေးမုံမှန်ကြီးကို
 မောင်အေး ခိုးတယ်လို့ ထင်အောင် ပရိယာယ် ဆင်ရတာပဲ။

မင်းမြတ်သူရ

လေရာ ကျွန်ုပ်က သူ့ဘာလို့ ပရိယာယ်ဆင်တာလဲ ကိုမင်းအောင်
 ဟုမေးမြန်းလေရာ ကိုမင်းအောင်က ပိုက်တဝေးတိုက်မှာ ကျုပ်ဖုန်း
 ဆက်တာ အာမခံဌာနပျ၊ အာမခံဌာနမှာ ကျုပ်မိတ်ဆွေ ကိုသိန်းတန်
 ရှိတယ်လေ၊ ကိုသိန်းတန်ဆီမှာ စုံစမ်းကြည့်တော့ ကိုအုန်းမြင့်ဟာ
 ကြေးမုံမှန်ကြီးကို အာမခံ အမြောက်အမြား ထားတယ်လို့ သိရတယ်၊
 တကယ်တော့ ကိုအုန်းမြင့်ဟာ ရိုးစာလုဖက်ပန်းချီဆရာကို သတ်ပြီး
 ကျုပ်တို့ စုံထောက်တွေ ပန်းချီဆရာကိုသံသယဖြစ်အောင် မသိမသာ
 ပြောခဲ့တယ်၊ အခန်းထဲမှာ ခြေရာတွေထင်အောင် လုပ်ခဲ့တာတောင်
 ပန်းချီဆရာ စီးတဲ့ ဖိနပ်နံပါတ် ၁၀ ကို ရှာပယ်ပြီးပန်းချီဆရာလို့ ထင်
 မြင်အောင် လှည့်စားခဲ့တယ်၊ ကိုအုန်းမြင့်ရဲ့ ခြေထောက်ကအတော်
 သေးတာပျ၊ သူနဲ့ မတော်တဲ့ ဖိနပ်အကြီးကိုပယ်စီးပြီး ပန်းချီဆရာရဲ့
 ခြေရာလို့ ထင်အောင်ကြိုးစားခဲ့တယ်၊ စုံထောက်တွေကို လှည့်စားပြီး
 ကြေးမုံမှန်ကို အာမခံထားတဲ့ ငွေတွေကို သူထုတ်ယူဖို့ ကြံစည်ခဲ့တယ်။

မင်းမြတ်သူရ

စီအိုင်ဒီ စုံထောက်ထဲမှာ လက်စောင်းထက်တဲ့ ကျုပ်လို့လူကိုတောင်
 တက်လိမ့်တယ်ဆိုတော့ သူ့ကိုယ်သူတော့ အတော်ပိုင်နေပြီ ထင်ခဲ့
 ပုံရတယ်။ ကိုအုန်းမြင့်က ကျုပ်တို့ နောက်တစ်ကြိမ်သူ့ စာကြည့်ခန်းကို
 မဝင်တော့ဘူး ထင်မြင်လို့ ကြေးမုံမှန်ကြီးကို လျှို့ဝှက်စီရိုထဲမှာ ပြန်ပြီး
 ဖွတ်ထားလိုက်တယ်။ ဒါကိုကျုပ်က ရိပ်စားမိလို့ စာကြည့်ခန်းထဲက
 လျှို့ဝှက်စီရိုကြီးကို နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်ဖွင့်တော့ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့
 မှန်ကြီးကိုတွေ့တာပဲဗျ။ ကျုပ်လည်း လူသတ်မှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီးသူ့ကို
 ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မစစ်ချင်တာနဲ့ ပန်းချီဆရာ မသေမီ တရားခံ နဲ့မည်
 ရေးခဲ့တယ် ဆိုပြီး စာရွက်တစ်ရွက်ကို ပရိယာယ်ဆင်ပြီးပြလိုက်တော့
 သူမညာနိုင်တော့ဘဲ ဝန်ခံလိုက်ရတယ် `` ဟုရှည်လျားစွာရှင်းလင်း
 ပြလေရာ ကျွန်ုပ်ကသက်ပြင်းချပြီး `` အကြံကတော့ တော်တော်ပိုင်
 တယ်ဗျာ။ ရိုးစားလုဖက်ကို လုပ်ကြံပြီး ကြေးမုံမှန်ခိုးတဲ့ သူခိုးဖြစ်အောင်
 ပရိယာယ်ဆင်တယ်။ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ် အနေနဲ့ အားမခံ

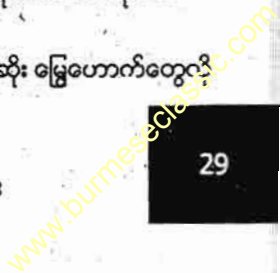
ကုမ္ပဏီက ဆုငွေကိုထုတ်ပြီး အမြတ်ထုတ်ဖို့ ကြံတယ်။ နောက်ပြီး
 သူ့ကိုယ်သူ တော်တော် ပိရိတယ်ထင်ပြီး စီအိုင်ဒီရဲ့ အတော်ဆုံး
 စုံထောက် ကိုမင်းအောင်ကိုတောင် တက်ပြီး လှည့်စားခဲ့တယ်။
 နောက်ဆုံးတော့ သူ့ရွေးသူပတ်ပြီး ထောင်နန်းစံရပြီ။ တော်ပါပေတယ်
 ကိုမင်းအောင်ရယ်...ကျုပ်တို့သာဆိုရင် လှည့်စားတာ ခံရမှာသေချာ
 တယ်။ တရားခံကိုအုန်းမြင့် လူရွေးမှားတာဗျ။ စုံထောက်ကိုစိန်မြင့်တို့
 ကိုတင်လှတို့လို ခပ်ညံ့ညံ့ စုံထောက်တွေကို သူရွေးရင်သူဒီလို ထောင်
 နန်းစံရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဟုပြောလေရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကမူ
 မည်သည် စကားကိုမျှ မဆိုတော့ဘဲ ငြိမ်သက်ပြီး လိုက်ပါလာလေ၏။

တစ်နေ့ သူ့ ကျွန်ုပ်သည် ဆားပုလင်းမင်းအောင် နေထိုင်ရာ အမှတ်
 (၇)အသောကလမ်း နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ ဆားပုလင်း
 မင်းအောင်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်ပြီး ဂျွန်ပလေးယား
 မှတ်ဆိတ် စီးကရက်ကို မီးခိုးထောင်းထောင်းထအောင် ဖွါရိုက်ရင်း
 တစ်စုံတစ်ရာကို လေးနက်စွာ စဉ်းစားနေလေ၏။ ထိုအခါကျွန်ုပ်လည်း

မင်းမြတ်သူရ

ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ လေးနက်သော အတွေးပျက်မှာ စိုးသဖြင့်
 ၎င်းကို မနှောက်ယှက်တော့ဘဲ အနီးတွင်ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်ပြီးစောင့်
 နေလိုက်လေ၏။ အတန်ကြာသောအခါ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က
 ကျွန်ုပ်ဘက်သို့လှည့်ပြီး `ပျင်းနေပြီလား၊ အိုင်ပီအလွန်အရေးကြီးတဲ့
 ကိစ္စရပ်တစ်ခုပေါ်နေလို့၊ လေးလေးနက်နက်စဉ်းစား နေတာပါ` ဟု
 ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က `စဉ်းစားပါ ကိုမင်းအောင် ကျွန်တော်လာလို့
 အနှောက်အယှက် ဖြစ်သွားလား` ဟုမေးမြန်းလေ၏။ ဆားပုလင်း
 မင်းအောင်ကသက်ပြင်းချပြီး `မဖြစ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်စဉ်းစားနေ
 တာလဲအဖြေထွက်ပြီးပါပြီ` ဟုဆိုလိုက်ရာကျွန်ုပ်ကကိုမင်းအောင်ကို
 ကြည့်လိုက်ပြီး `ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ ကိုမင်းအောင် သိခွင့်မရှိ
 ဘူးလား` ဟုမေးမြန်းလိုက်ရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က မျက်မှောင်
 ကြုတ်လိုက်ပြီး `ကျွန်တော် အသက်အန္တရာယ်နဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတယ်`
 ဟုဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်၏ မျက်နှာကို အံ့သြဟန်ဖြင့်

ကြည်လိုက်ပြီး ကိုမင်းအောင်လို သေမင်းမျက်စုံးမွှေးပေါ်မှာ စကြာန်
 လျှောက်နေတဲ့ လူက အသက်အန္တရယ်ဆိုတာ စကားလုပ်ပြောစရာလား
 ဟုာ ` ဟုဆို လိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က ဂျွန်ပလေးယားမှတ်ဆိတ်
 စီးကရက်ကို ဖွါ ရှိုက်လိုက်ပြီး ` မတူဘူးအိုင်ပီ..ကျွန်တော်ဘဝမှာအမြဲ
 အသက် အန္တရယ်နဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတယ် ဆိုတာ ဟုတ်တယ် ဆိုပေမဲ့ ဒီ
 တစ်ကြိမ်ရင် ဆိုင်နေရတဲ့ အသက်အန္တရယ်ကကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်၊
 ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ အခု ရင်ဆိုင်ရမဲ့ လူတွေက ကျွန်တော် တစ်
 ယောက်တည်းကို ရန်ရှာမှာ မဟုတ်ဘူး၊ကျွန်တော် အသက်ကိုမရရင်
 အင်းစိန်စီအိုင်ဒီက စုံထောက်တွေ အားလုံးကို ရန်ရှာဖို့ ရည်ရွယ်ထားပုံ
 ရတယ် ` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က တုန်လှုပ်ချောက်ချား ဟန်ဖြင့်
 ကိုမင်းအောင်၏ မျက်နှာကို ကြည်လိုက်ပြီး ` တကယ်ပဲလားဗျာ၊
 ဒီလူတွေ ဘယ်လိုလူတွေလဲ ` ဟု မေးမြန်းလိုက်၏။ ဆားပုလင်း
 မင်းအောင်က ထိုင်ရာက ထလိုက်ပြီး ` မြွေဆိုး မြွေဟောက်တွေလို့

ရန်ပြီးရန်စ ကြီးတဲ့ ယက္ခ ဂိုဏ်းသားတွေပေါ့ ဗျာ `` ဟုပြောလိုက်လေ၏။
 ကျွန်ုပ်သည် ယက္ခဂိုဏ်း၏ အမည်ကိုကြား သည်နှင့် ကျောထဲတွင် စိမ့်ခနဲ
 ဖြစ်သွားပြီး ထိုဂိုဏ်း၏ အကြောင်းကို ရှည်လျားစွာ တွေးတောနေမိ၏။

ယက္ခဂိုဏ်း ဆိုသည်မှာ အင်းဝခေတ်ကပင် ပေါ်ပေါက်လာပြီး နံမည်
 သတင်းကျော်ကြားခဲ့သော ဂိုဏ်းဖြစ်၏။ ယက္ခဂိုဏ်း တည်ထောင်သူမှာ
 အင်းဝခေတ် သူခိုးကြီးငတက်ပြား၏ ရောင်းရင်းကြီး ယက္ခဆိုသူဖြစ်၏။
 ယက္ခသည် ငယ်စဉ်ပွဲကျောင်းသား ဘဝကပင် ကပ္ပိယကြီး ပြောပြသော
 ပျောက်ဆုံးနေသော ရတနာသိုက်များ အကြောင်းကို လွန်စွာ စိတ်ပါဝင်စား

သားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် မိန်းကလေး

ပြီး အင်းအိုင်ခါးလှည့် လက်ဖွဲ့မွှေနှေးများကို အပတ်တကုတ် ကြိုးစားသင်
ယူခဲ့သည်ဆို၏။ ၎င်း၏ ဆရာတော်ကြီး ကံတော်ကုန်သွားသောအခါ
မွေးစားဖခင်ကပွဲယကြီးကို ခွင့်ပန်ပြီး မြန်မာပြည် အနံ့လှည့်လည်ကာ
ယက္ခဂိုဏ်းကိုတည်ထောင်ခဲ့သည်ဆို၏။ ယက္ခဂိုဏ်းသည် ယက္ခမက္ခယ်
လွန်မိက ကောင်းရာကောင်းကြောင်းအလုပ်များကိုလုပ်ကိုင်ခဲ့သော်လည်း
နှောက်ပိုင်းတွင် ဂိုဏ်းချုပ်များ ကောင်းလျှင်ကောင်းသလို နံမည်ဆိုးအ
မျိုးမျိုးဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့သည်ဆို၏။ ယက္ခဂိုဏ်း တည်ထောင်စဉ်ကာလ
အင်းဝခေတ် နှောင်းပိုင်းတွင် ယက္ခဂိုဏ်းသည် ရတနာသိုက်များကို
ရိုးသားစွာ လိုက်လံ ရှာဖွေသော်လည်း ကုန်းဘောင်ခေတ် အစောပိုင်း
ကာလများတွင် ယက္ခ ဂိုဏ်းသည် နံမည်ဆိုးနှင့် ကျော်ကြားလာပြီး
ရတနာသိုက်များကို ရှာဖွေရုံမကဘဲ အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်သော
အပြုအမူများကို မြင်တွေ့ရလေ၏။ အထူးသဖြင့် ယက္ခဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်း
ချုပ်စိတ် သဘောထားမှန်ကန်ဖြောင့်မတ်မှု အပေါ် မူတည်ပြီးယက္ခ

ပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် မိန်းကလေး

ဂိုဏ်း၏ ကောင်းခြင်း မကောင်းခြင်း တို့ ပြောင်းလဲသွား၏။ ဂိုဏ်း၏
 ခေါင်းဆောင်သည် ဆိုးဝါးရက် စက်သူ တစ်ဦးဖြစ်သည် ဆိုလျှင်ပင်
 ယကွဲဂိုဏ်းသည် ဆိုးဝါး ရက်စက်ပြီးမြေ ဆိုးမြေဟောက်များကဲ့သို့
 ရန်ငြိုးရန်စ ကြီးသော ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်း အဖြစ် သို့ပြောင်းလဲသွား၏။
 ကျွန်ုပ်က ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို မျက်မှောင်ကြိုက်ကြည်လိုက်ပြီး
 ``ကိုမင်းအောင်နဲ့ ယကွဲဂိုဏ်းနဲ့ ဘယ်လို ရန်ငြိုးရန်စ ကြီးသွားတာ
 လဲ`` ဟုမေးမြန်းလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က မျက်မှောင်ကြိုက်
 လိုက်ပြီး ``ကြာပြီဗျ..လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်က ကျွန်တော် အိန္ဒိယပြည်မှာ
 ခဏပြောင်းရွှေ့ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်တာ အိုင်ပီ မှတ်မိမှာ ပေါ့``
 ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ``ဟာ...မှတ်မိပါတယ်
 ကိုမင်းအောင်...ကိုမင်းအောင် စီအိုင်ဒီမှာမရှိတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့
 တော်တော် ဒုက္ခရောက်သွားတယ်`` ဟုပြောလိုက်လေ၏။ ဆားပုလင်း
 မင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး ``ဟုတ်တယ် အဲဒီတုန်းက ဘုံဘောငြို က

ညကလပ်တစ်ခုမှာ ကခြေသည် မိန်းကလေးတစ်ယောက် အသတ်ခံရ
 တယ်။ ဒီမိန်းကလေး သေဆုံးမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မောင်သိမ်ဆိုတဲ့ မြန်မာ
 လူငယ်တစ်ဦးကို ကျွန်တော် ဖမ်းဆီးခဲ့တယ်။ တကယ်တော့ မောင်သိမ်
 ဟာ ချောမာလှပတဲ့ ကခြေသည် မိန်းကလေးကို အရူးအမူး စွဲလန်းရာက
 ဒီ လူသတ်မှုကို ကျူးလွန်ဖြစ်သွားတာမျှ `ဟုဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က သူ၏
 မျက်နှာကို နားမလည်ဟန်ဖြင့် ကြည့်ရင်း `လူသတ်မှု နဲ့ပတ်သက်ပြီး
 တရားခံဖမ်း တာနဲ့ ယက္ခဂိုဏ်းက ကိုမင်းအောင်ကို ရန်ငြိုးရန်စ ထားတာ
 ဘာဆိုင်လို့လဲဗျာ `ဟုရေရွတ်လိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က ဂျွန်ပလေးယား
 မုတ်ဆိတ် စီးကရက်ကို ဖွါရွိုက်လိုက်ပြီး ` ဆိုင်တာပေါ့ဗျာ၊ မောင်သိမ်ဟာ
 ဒီနေ့ ယက္ခဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်လာတဲ့ ဒေါ်မြူ ရဲ့သားအရင်းဗျာဒေါ်မြူဟာ သူ့
 သားကို ခေတ်မီအောင် ဆိုပြီး ကလက္ခာထားထိအောင် ပညာသင်ယူစေခဲ့
 တယ်။ မောင်သိမ်ကတော့ မိဘ ရည်မှန်းချက်ကို နားမလည်ဘဲ ကလပ်
 တွေမှာပဲ အချိန်ဖြုန်းပြီး ရေသာခို အချောင်လိုက် နေခဲ့တယ်။ ယက္ခဂိုဏ်း

ချုပ် ဒေါ်မြူဟာ မောင်သိမ်ကို အချစ်ပိုတယ်၊ ပိုဆိုးသွားတာက မောင်
 သိမ်ဟာ ကလက္ခဏာအကျဉ်းထောင် မှာ ပမ်းရောဂါနဲ့ သေဆုံး သွား
 တယ်၊ ဒီအချိန်ကစပြီး ဒေါ်မြူဟာ အမှန်ကို မမြင်နိုင်တော့ဘဲမောင်သိမ်
 အကျဉ်းထောင်ထဲမှာ သေဆုံးရတာ ကျုပ် ပယောဂကြောင့် ဆိုပြီး ကျုပ်
 ကို ရန်ငြိုးရန်စ ထားခဲ့တယ်။ သူ ယကွဲဂိုဏ်း ချုပ်ဖြစ်တဲ့အခါ ကျွန်တော့်
 အသက်ကို မရေအောင် ပြန်ယူမယ်လို့လဲ ကြုံးဂါးခဲ့တယ် ` ဟုပြောလေ
 ရာ ကျွန်ုပ်က ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ကြည့်ပြီး `အခု ယကွဲဂိုဏ်းက
 ဘယ်လိုရန်ငြိုးရန်စတွေ စတင်နေပြီလဲ ` ဟုမေးမြန်းလေရာ ဆားပုလင်း
 မင်းအောင်က သက်ပြင်းချပြီး ` ကျုပ်ရဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်
 က ယကွဲဂိုဏ်းရဲ့ သတင်းကို အတိအကျပေးတယ်၊ သူတို့ ဟာ ကျုပ်ကို
 လက်စားချေဖို့ စတင် ကြိုးစားနေပြီ။ အလွယ်တကူ လက်စားချေလို့ မရ
 ရင် အင်းစိန်စီအိုင်ဒီ တစ်ခုလုံးကို သွေးချောင်းစီးအောင် လက်စားချေ
 တိုက်ခိုက်ဖို့ အစီအစဉ် ရှိတယ်။ ဒါလို လက်စားချေ တိုက်ခိုက်ရင် ကျုပ်နဲ့

www.burmeseclassic.com

အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေတွေဖြစ်တဲ့ အိုင်ပီနဲ့ စုံထောက် ဦးပေါ်ဦးကြီးတို့၊
 အရင်ဆုံး အန္တရယ်နဲ့ ကြုံတွေ့ရနိုင်တယ် ` ဟုပြောလေရာ ဆားပုလင်း
 မင်းအောင်၏ စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် တုန်လှုပ်ချောက်ချား သွားပြီး
 ` ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ကိုမင်းအောင် ` ဟုမေးမြန်းလိုက်လေ၏။
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ထိမထင်သောမျက်နှာဖြင့် အံ့ကိုကြိတ်လိုက်
 ပြီး ` မပူပါနဲ့ အိုင်ပီရယ်.. ကျုပ်အတွက်နဲ့ အိုင်ပီ တို့ကို အထိ မခံပါဘူး၊
 ဒီအတွက် အားလုံးစီစဉ်ထားပြီးသားပါ ` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်ကဆက်
 လက်ပြီး ` ဘယ်လို စီစဉ်ထားတာလဲ အိုင်ပီ ` ဟုမေးမြန်းလိုက်လေ၏။
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ` ကျွန်တော် စီအိုင်ဒီက ထွက်သွားမယ်၊
 စီအိုင်ဒီနဲ့ ပေးပေးနေရင် အိုင်ပီတို့မှာ အန္တရယ် မရှိနိုင်ပါဘူး ` ဟုပြော
 လေရာ ကျွန်ုပ်က ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကိုနားမလည်ဟန်ဖြင့် ကြည့်ပြီး
 ` ကိုမင်းအောင် စီအိုင်ဒီမှာ မရှိလို့မှ မဖြစ်တာ၊ ကိုမင်းအောင်က ဘယ်
 ကို ထွက်သွားမှာလဲ ` ဟုမေးမြန်းလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က သက်

ပြင်းချပြီး ``ခဏတော့ စီအိုင်ဒီနဲ့ ပေးရာကို ခွဲသွားရမယ်၊ ဒါမှ အိုင်ပီတို့
 အန္တရယ် မကျရောက်မှာ၊ ယက္ခဂိုဏ်းက လူတွေနဲ့ ကျွန်တော် တိုက်ရိုက်
 ဖြေရှင်းပြီးတော့မှ စီအိုင်ဒီကို ပြန်လာခဲ့မယ် `` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်သည်
 ဆားပုလင်း မင်းအောင် တစ်ကိုယ်တည်း အန္တရယ်တွင်းထဲသို့ သက်ဆင်း
 သွားမှာကို မကြည့်ရက်ဘဲ ဖြစ်သွားလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့်
 အတူ အန္တရယ်တွင်းထဲသို့ လိုက်လံ ရင်ဆိုင်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။
 ဆားပုလင်းမင်းအောင် အနောက်သို့လိုက်လျှင် မည်သည် အန္တရယ်နှင့်
 ကြုံတွေ့စေကာမူ မကြောက်မရွံ့ ရင်ဆိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။
 ထိုကြောင့် လက်သီးဆုပ် လိုက်ပြီး `` ကိုမင်းအောင်နဲ့ ကျွန်ုပ်လိုက်ပါရစေ၊
 ကိုမင်းအောင်နဲ့ လိုက်ရင် ဘယ်လိုအန္တရယ် မျိုးနဲ့ ကြုံကြုံ ရင်ဆိုင်ပါ့မယ်၊
 ကျွန်ုပ်ကို လိုက်ခွင့်ပြုပါ ကိုမင်းအောင် `` ဟုပြောလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်
 ကရှားရှားပါးပါး ပြုံးလိုက်ပြီး `` အိုင်ပီ ဒီစကားမျိုးပြောမယ် ဆိုတာကျွန်
 ကြုံတင်ပြီး တွက်ဆ ထားပြီးသားပါ။ မိတ်ဆွေကောင်း စိတ်ဓါတ်ကိုလည်း

လေးစားပါတယ်။ အိုင်ပီ လိုက်မယ်မှန်း သိလို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားတယ်။
 ကျုပ်နောက်ကိုအိုင်ပီ လိုက်ရင်အန္တရာယ်နဲ့ ရင်ဆိုင်ရမှာ သေချာတယ်။
 ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်ကရင်ကိုကော့ပြီး `အသက် အန္တရာယ်နဲ့ တောင်
 ရင်ဆိုင်ရမယ် ဆိုတာကျုပ် ကြိုတင်ပြီး တွက်ဆထားပြီးသားပါ။ ဒါပေမဲ့
 ကိုမင်းအောင်နဲ့ ဆို ဘယ်လိုအန္တရာယ်မျိုးကို မဆို ရင်ဆိုင်ပုံ ပါတယ်။
 ဟုပြောလေရာဆားပုလင်းမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး `ဒါဆိုရင်အိုင်ပီ
 ကျုပ်နောက်ကိုလိုက်ဖို့ လက်ခံလိုက်ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ သွားမဲ့ခရီးမှာ
 စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးကြီးကို ခေါ် သွားလို့ မရဘူးနော် ` ဟုပြောလိုက်ရာ
 ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး `ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုမင်းအောင် ` ဟု
 မေးမြန်းလိုက်လေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က `ဦးပေါ်ဦးကြီးက အိုင်ပီ
 လို လူပျိုလူလွတ် မဟုတ်ဘူးဗျ။ နောက်ပြီး အိုင်ပီက နောင်တစ်နေ့မှာ
 စာရေးဆရာ လုပ်မဲ့လူ။ အိုင်ပီကို ခေါ် သွားတာ အကျိုးမဲ့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။
 နောက်ပြီး စီအိုင်ဒီ မင်းကြီးကို ခွင့်ယူမဲ့ ကိစ္စကို ကျုပ်တာဝန်ထားလိုက်

ဟုပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင် စကားကို သဘောပေါက်သွားပြီး

‘ဒါဆိုရင်... ကျွန်ုပ်တို့ ထွက်သွားတာ ဦးပေါ်ဦးကြီး မသိစေရပါဘူး’ ဟု

ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ကိုမင်းအောင်က ဆက်လက်ပြီး ‘ကောင်းပြီ

ဒါဆိုရင် မနက်ဖြန် မနက် ငါနာရီတိတိ ကျွန်တော့်အိမ်ကို ရောက်အောင်

လာခဲ့ပါ။ ခရီးဆောင် အိတ်တွေ ဘာတွေ မယူလာနဲ့ အိုင်ပီ၊ အိုင်ပီ စီးတဲ့

ကားကိုလဲ ယူမလာခဲ့နဲ့’ ဟုပြောလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က ခရီးထွက်ရန်

ခရီးဆောင် အိတ်နှင့် ကားကိုမယူရန် မှာကြားခြင်းမှာ ထူးဆန်းနေလေ၏။

သို့သော် ကျွန်ုပ်သည် ကိုမင်းအောင်၏ အရည်အချင်းကို အကြွင်းမဲ့

ယုံကြည်သူ တစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် ၎င်း၏ စကားကို စောဒက မတက်တော့

ဘဲ အိမ်သို့ ပြန်လာပြီး ခရီးထွက်ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့လေ၏။

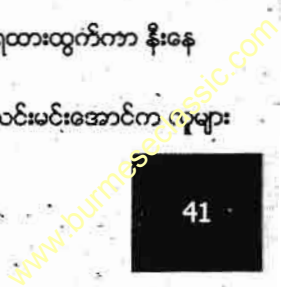
၀

မင်းမြတ်သူရ

ကျွန်ုပ်သည် နောက်တစ်နေ့ နံနက် ၆ နာရီ တိတိတွင် ကိုမင်းအောင်
 နေထိုင်ရာ အမှတ်(၇)အသောကလမ်း၊ကျောက်မြောင်း နေအိမ်သို့ ထွက်
 ခဲ့လေ၏။ အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ခရီးထွက်ရန် အသင့် ဖြစ်နေသော
 ကိုမင်းအောင်ကို တွေ့ရလေ၏။ ကိုမင်းအောင်သည် သူ၏ထုံးစံအတိုင်း
 သားရေအိတ်ကြီးကို သိုင်းလွယ်ပြီး ဖရေဇာ ကုတ်အင်္ကျီတစ်ပတ်နွမ်းနှင့်

www.burmeseclassic.com

သက္ကလပ်ဘောင်းဘီတို့ကို ကပိုကရို ဝတ်ဆင်ထားလေ၏။ ဆားပုလင်း
မင်းအောင်က ကားတစ်စီးကို ငှားလိုက်ပြီး ဒရိုင်ဘာအား ကွမ်းခြံ ဘူတာ
ကြီး သို့ မောင်းနှင်ခိုင်းလိုက်လေ၏။ ဘူတာကြီးသို့ မရောက်မီ လမ်းခရီး
၌ ကိုမင်းအောင် က ` ဘူတာမှာ ကျုပ်တို့ကို စောင့်ကြည့်နေတဲ့ ယကွ
ဂိုဏ်းသားတွေ ရှိ နေနိုင်တယ်၊ အိုင်ပီကို ကျုပ်နဲ့ တပါတည်း ခေါ်သွားလို့
မရဘူး ` ဟုပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က ဆားပုလင်းမင်းအောင် စကားကြောင့်
အံ့ဩဟန်ဖြင့် ` ဟင်...ဒါဆိုရင် ကျုပ်က ကိုမင်းအောင်နဲ့ ဘယ်လို လိုက်
ရ မှာလဲဗျ ` ` ဟုမေးမြန်းလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ` အိုင်ပီ
ပဲခူးဘူတာကို မနက် ဇနာရီ လောက် ရောက်အောင်သွားပါ၊ ပဲခူးဘူတာ
မှာ ကျွန်တော် ကိုစောင့်နေပါ။ ဘူတာကို ကျွန်တော် အရင် ရောက် လိမ့်
မယ် ` ဟု ပြောလေ၏။ ကွမ်းခြံဘူတာကြီးသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်
တို့ ဘူတာထဲသို့ ဝင်ခဲ့လေ၏။ ဘူတာထဲတွင် ရထားထွက်ကာ နီးနေ
သဖြင့် လူအများ ပြည်ကြပ်နေလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က လူများ

ကို မျက်လုံး တစ်ချက်ပေကြည်ပြီး လျှောက်လှမ်း သွားလေ၏။ တစ်နေ့
 ရာသို့ ရောက်သောအခါ ကိုမင်းအောင်က ရပ်တန့်လိုက်ပြီး ကျွန်ုပ် ဘက်
 သို့လှည့်ကာ ` ကျုပ် ထင်တဲ့အတိုင်း ဘူတာထဲမှာ ကျုပ်ကို စောင့်ကြည့်
 နေတဲ့ ယက္ခဂိုဏ်းသားတွေ ရှိနေတယ်။ ကျုပ်တို့ ဘူတာထဲ ပင်ပင်ချင်း
 ကျုပ်ကို စောင့်ကြည့်နေတဲ့ လူနှစ်ယောက် ရှိတယ်။ ဒီဘက်ဘူတာ အ
 နောက်ဘက် စင်္ကြန်မှာ တစ်ယောက်၊ သံလမ်းကို မျက်နှာမူ ထားတာ
 တစ်ယောက် ` ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်ကို အံ့သြ
 ဟန်ဖြင့် ကြည့်ပြီး ` ယက္ခဂိုဏ်းသားတွေကို ကိုမင်းအောင်ဘယ်လိုရိပ်မိ
 တာလဲဟု မေးမြန်းလိုက်လေရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ` ဒီလူတွေမှာ
 တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ဆက်သွယ်ဖို့ အမှတ်အသား တစ်ခု လုပ်
 ထားတယ်ဗျ။ သူတို့ အားလုံးရဲ့ အကျိုးအိတ်ထဲမှာ အပြာရောင် ဖေါင်တိန်
 ကိုယ်စီ ထိုးထားကြတယ် ` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က ` ဘူတာမှာ ရှိတဲ့
 လူစုလူဝေးထဲမှာ အပြာရောင်ဖေါင်တိန် ထိုးထားတဲ့ လူတွေကို ခင်ဗျား

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လိုရွေးထုတ်တာလဲ၊ ကျုပ် အမြင်ကတော့ ကိုမင်းအောင်ဟာ လူစု
 လူဝေးထဲကို မျက်လုံး တစ်ချက်ကျေကြည့် လိုက်တာပဲ တွေ့တယ် `` ဟု
 အံ့သြဟန်ဖြင့် မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ ကိုမင်းအောင်က `` လူစုလူဝေး
 ထဲကို မျက်လုံးပေးကြည့် လိုက်ရုံနဲ့ လူတွေကို တချက်တည်း ကျုပ်အာရုံ
 ထဲမှာ စွဲထင်အောင် မှတ်လိုက်နိုင်တယ်၊ ဒီလို မှတ်မိနိုင်အောင် လေ့ကျင့်
 ထားရတယ် အိုင်ပီ၊ လူစုလူဝေး ဘယ်လောက်များများ ကျုပ် အာရုံထဲမှာ
 သူတို့အားလုံးကို ခါတ်ပုံရိုက်သလို စွဲထင် သွားအောင် မှတ်နိုင်တယ်၊ ဒါ
 ကြောင့် သူတို့အားလုံးထဲမှာ ဘာတွေထူးခြားသလဲ တူညီတဲ့ဝတ်စား ဆင်
 ယင် ပုံတွေ ဘယ်သူတွေ ရှိလဲဆိုတာ ကျုပ်တပြိုင်တည်း မှတ်နိုင်တယ်၊
 ဒီအခါမှာ သူတို့ အားလုံးရဲ့ အိတ်ကပ်တွေထဲမှာ အပြာရောင် ဖောင်တိန်
 တစ်ချောင်း စိထိုးထားတာ သတိပြုမိခဲ့တယ် `` ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါ
 ကျုပ်က သက်ပြင်းချပြီး `` ဒါမျိုးကို ကိုမင်းအောင်လို မှတ်ဉာဏ်တောင့်
 တဲ့ လူမျိုးပဲ လုပ်နိုင်မယ် ထင်တယ်၊ ကျုပ်တို့ဆိုရင် ဘယ်လိုမှ မျက်လုံး

မင်းမြတ်သူရ

တစ်ပေ့နဲ့ လူအများကြီးရဲ့ ဝတ်စားဆင်ရင်ပုံကို မှတ်မိမယ် မထင်ဘူး။
 ဟုပြောလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ကျွန်ုပ်၏ ပန်းကို ပုတ်လိုက်ပြီး
 အိုင်ပီ သွားပေတော့၊ သူတို့အားလုံးရဲ့ အမြင်မှာ အိုင်ပီကျုပ်ကို လိုက်
 ပို့တယ်လို့ မြင်လိမ့်မယ်၊ ကျုပ်တို့ ပဲခူးဘူတာမှာ ပြန်ဆုံကြမယ်၊ အိုင်ပီ
 ဘူတာရှေ့က အငိုးကားတစ်စီးကို ရန်ကုန်မြို့ထဲကို ငှားသွားပါ။ မြို့ထဲ
 ကိုရောက်မှ အိုင်ပီ ပဲခူးကို ကားတစ်စီး ပြန်ငှား သွားပါ။ ယကွဲ ဝိုက်သား
 တွေ အိုင်ပီ နောက်ကို နောက်ယောင်ခံ လိုက်မှာစိုးလို့ပါ။ ဟုပြောရင်း
 ကျွန်ုပ်ကို ဘူတာမှ ပြန်ခိုင်းလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်ကို
 ကြည့်လိုက်ပြီး ဂရုစိုက်ပါ ကိုမင်းအောင်၊ ကျုပ်သွားတော့မယ် ဟုဆို
 ကာ ကွမ်းခြံဘူတာကြီးရှိ အငိုးကားတစ်စီးကို ဒရိုင်ဘာတစ်ဦးကို ခေါ်ပြီး
 ရန်ကုန်မြို့ထဲသို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။

ရန်ကုန်မြို့ထဲသို့ ရောက်သောအခါ မှပင် ကားတစ်စီးကို ပဲခူးသို့ ငှားပြီး
 ခရီးဆက်ခဲ့လေ၏။ ပဲခူး ဘူတာသို့ မနက် ၉ နာရီ ဝန်းကျင် ရောက်ရှိ
 သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ပဲခူးဘူတာရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ အငှား
 ကားကို ပြန်လွတ် ပြီး ဘူတာရှေ့ ကာကာဆိုင်တွင် ထိုင်ရင်း မေးမြန်း
 ကြည့်ရာ ရန်ကုန်မှ အဆန်ရထား မဝင်လာသေးကြောင်းသိရလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကာကာ ဆိုင်တွင် ထိုင်ပြီး ရထားကို စောင့်မျှော်လေရာ
 ခဏအကြာတွင် ရထား ဘူတာသို့ ပင်လာ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဘူတာသို့
 ရထားပင်လာသဖြင့် ဆိုင်ထဲမှထပြီး လူများကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လေ၏။
 ထိုအခါ ဘူတာထဲမှ ခရီးသည်များ ထွက်လာသော်လည်း ဆားပုလင်း
 မင်းအောင်ကို မတွေ့ရချေ။ ကျွန်ုပ်သည် ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကိုမမြင်
 ရသဖြင့် မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ကိုမင်းအောင်များ အန္တရယ်နှင့် ကြုံနေ
 လေသလားဟု တွေးမိလေ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကျွန်ုပ်၏ အနီးသို့
 တောင်းကြီးတစ်လုံးကို ထမ်းပြီး ပုဆိုးအကွက်တုံးကြီး ဝတ်ထားသော
 တောသား တစ်ဦး ချည်းကပ်လာပြီး ``ဘာတွေ ငေးနေတာလဲအိုင်ပီ၊
 ကျုပ် ရောက်နေပြီလေ `` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်သည် တောသားကို
 သေချာစွာ ကြည့်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ တောသား၏ ခေါင်းပေါင်း
 အောက်မှ ကိုမင်းအောင်၏ စူးရှသော မျက်လုံးများကို သတိရလိုက်ပြီး
 ``ဟင်...ကိုမင်းအောင်လား...ရုပ်ဖျက်တာအလွန် ပိုင် လိုက်တာဗျာ၊

ဆုပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် မိန်းကလေး

တကယ် တောသား တစ်ယောက်လိုပဲ ` ဟုချီးမွမ်းခန်းဖွင့်လိုက်လေ၏။
ထိုအခါ ကျေးတောသားအဖြစ် ရုပ်ဖျက်ထားသော ကိုမင်းအောင်က
က ` ချီးမွမ်းခန်း ဖွင့်မနေနဲ့ အိုင်ပီ...ကျုပ်တို့ ဒီနေရာက မြန်မြန်ထွက်ဖို့ လို
တယ်။ ကြာရင် ကျုပ်တို့ကို ယက္ခဂိုဏ်းသားတွေ နောက်ယောင်ခံ မိသွား
မယ်။ ကျုပ် ဟိုမှာ မြင်းလှည်းငှါးထားတယ် ` ဟုဆိုကာ သစ်ပင်ရိပ်၌ ရပ်
နားထားသော မြင်းလှည်းကို ပြလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်း၏ အ
နောက်က လိုက်ပြီး မြင်းလှည်းပေါ်သို့ တက်လေရာ ကိုမင်းအောင်က
မြင်းလှည်းဆရာကို အဝေးပြေးလမ်းမဆီသို့ မောင်းနှင် ခိုင်းလိုက်လေ၏။
ခဏကြာလျှင် အဝေးပြေး လမ်းမ တစ်နေရာတွင် ကိုမင်းအောင်က မြင်း
လှည်းကို ရပ်ခိုင်းလိုက်လေ၏။ ကိုမင်းအောင်သည် မြင်းလှည်းပေါ်မှ ဆင်း
ပြီးသောအခါ ကုတ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီကို တောင်းထဲမှ ထုတ်ပြီး မူလအ
တိုင်း ပြန်လည် ဝတ်ဆင်လိုက်လေ၏။ ပင်နီအင်္ကျီနှင့် ပုဆိုးကွက်တုံးကြီး
ကို အများသူငါ ဝတ်ဆင်နိုင်ရန် ပံ့ပိုးပေး အဖြစ်ထားရှိခဲ့လေ၏။

ထိုနောက် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦးသည် ရှမ်းပြည် ဘက်သို့ တက်မည် အလေး
 ပြေး ကားကြီး တစ်စီးပေါ်သို့ တက်လိုက်ပြီး ခရီးဆက်ခဲ့လေ၏။ လမ်းခရီး
 ၌ ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး `မေးပါရစေဦးဗျာ ရထား
 ပေါ်မှာ ယကွဲဂိုဏ်သားတွေကိုဘယ်လို မျက်ခြေဖြတ် ခဲ့တာလဲ` ဟုမေး
 မြန်းလေ၏။ ကိုမင်းအောင်ကခေါင်းညိတ်ပြီး `ဒါမခက်ပါဘူးဗျာ.. ရန်ကုန်
 ဘူတာကြီးပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ကတည်းက ကျွန်တော့်ကို ယကွဲဂိုဏ်း

ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် မိန်းကလေး

www.burmeseclassic.com

မင်းမြတ်သူရ

က မျက်ခြေမပြတ်ကြည် နေတာဗျ။ ရထား တစ်စီးလုံး ယက္ခဂိုဏ်းသား
 ခြေခြင်းလိမ်နေတယ်။ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးက ရထားထွက်တာနဲ့ သူတို့
 ကျုပ် နောက်ကို နောက်ယောင်ခံ လိုက်ခဲ့ကြတယ်။ ကံကောင်းတာကသူ
 တို့ အားလုံး ကျုပ်နဲ့ တစ်တွဲတွဲအတူ ရှိမနေကြဘူး။ ဘူတာတစ်ခုကိုရထား
 ဆိုက်ရင် ယက္ခဂိုဏ်းသားတွေကျုပ် ရှိတဲ့တွဲကိုမသိမသာလာပြီးအကဲခတ်
 ကြတယ်။ ပဲခူးဘူတာကို ရထား ဆိုက်ကာနီးတာနဲ့ ကျုပ်က ကြိုတင်စီစဉ်
 ထားတဲ့အတိုင်း သူတို့ အလစ်အငိုက်မှာ ရထားအိမ်သာထဲကို နေရာပင်
 ယူလိုက်ပြီး ဟောဒီ ပင်နီအင်္ကျီနဲ့ ပုဆိုးကွက်တုံးကြီးကို ပြောင်းဝတ်လိုက်
 တယ်။ ပဲခူး ဘူတာကိုရထားဆိုက်တော့ ဘူတာထဲက ပင်နီအင်္ကျီနဲ့ ပုဆိုး
 ကွက်တုံးကြီး ဝတ်ထားတဲ့ တောသားတစ်ယောက်ကတောင်းကြီးတစ်လုံး
 ကို ထမ်းပြီး ဧည့်သည်ကြိုသလိုလိုနဲ့ ရထားပေါ်က ဆင်းလာတဲ့ လူအုပ်နဲ့
 ရောပြီး တွဲပေါ်ကို တက်လာခဲ့တယ်။ နောက်ပြီး ကျုပ်တို့ ကြိုတင် အချိန်
 အချက် လုပ်ထားတဲ့ အတိုင်း အိမ်သာထဲကို ရောက်တာနဲ့ ကျုပ်လက်ထဲ

ကို တောင်းကြီး ထိုးထည့်လိုက်ပြီး ကျုပ်က တောင်းကြီးကို ပိုက်ပြီး အိမ်
 သာထဲက ဟန်မပျက် ထွက်လာခဲ့တယ်ဗျ။ ကျုပ်ကို စောင့်ကြည့်နေတဲ့လူ
 တွေဟာ ပဲခူးဘူတာကိုရောက်တာနဲ့ ကျုပ်ရှိတဲ့တွဲကိုကမန်းကတန်း ဆင်း
 ကြည့်ကြတယ်။ ကျုပ်က သူတို့ နံဘေးကပဲ တိုးပေ့ပြီး ရထားပေါ်က ဆင်း
 ခဲ့တာဗျ။ ကျုပ်လက်ထဲက တောင်းနဲ့ ပင်နီအင်္ကျီ ပုဆိုးကွက်တုံးကြီးရယ်
 ကြောင့် တောသားတစ်ယောက်လို့ ထင်ပြီး ယက္ခဂိုဏ်းသားတွေဂရုမစိုက်
 မိကြဘူး။ ‘ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်ကသဘောကျဟန်ဖြင့် တဟား
 ဟား ရယ်မောလိုက်ပြီး ‘ ‘ ဝိုင်တယ်ဗျ။ ယက္ခဂိုဏ်းသားတွေတော့ အပွဲပွဲ
 နွဲ့လာခဲ့သမျှ ကိုမင်းအောင်နဲ့မှကောင်းကောင်းခံလိုက်ရပြီ။ ဒါနဲ့နေပါဦးဗျာ
 ပဲခူး ဘူတာမှာ ရထားပေါ်တက်လာတဲ့ ပုဆိုးကွက်တုံးနဲ့ တောသားလိုလူ
 က ဘယ်သူလဲဗျ’ ဟုမေးမြန်းလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က ‘ ပဲခူး ဂါတ်က
 ပုလိပ် ကလေး တစ်ယောက်ပါဗျ။ ဒီကောင်လေးကအရပ်အမောင်း မဆိုး
 ဘူးဗျ။ ကျုပ်နဲ့ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်တော်တော်တူတယ် ‘ ဟုပြောလေရာ

ကျွန်ုပ်ကကိုမင်းအောင်ကိုကြည့်ပြီး ``ကိုမင်းအောင် အရာရာကို ကြိုတင်
 ကြံစည်ထားတာပဲနော် `` ဟုပြောလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်ကခေါင်းညိတ်ပြီး
 ယက္ခဂိုဏ်းသား တွေကို လျော့တွက်လို့ မရဘူးဗျ။ သူတို့ကနှစ်ပေါင်းရာချီ
 ကတည်းက ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ဂိုဏ်း၊အရည်အချင်းရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အများ
 ကြီး ရှိတယ် `` ဟုပြောလေ၏။

“ကျုပ်တို့ ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း တစ်နေရာကို သွားကြမယ်

အိုင်ပီ” ဟုဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး “ရှမ်းပြည်ဘက်မှာ

ကိုမင်းအောင် အသိအကျွမ်း ရှိသလား” ဟုမေးမြန်းလိုက်ရာ ဆားပုလင်း

မင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး “ရှိတယ်ဗျ၊ ကျုပ်တို့ နေဖို့ နေစရာ တစ်ခု

စီစဉ် ထားတယ်၊ ကျုပ် မိတ်ဆွေ စိုင်းလုံ ဆိုတဲ့ မုဆိုးကြီး တစ်ယောက်ရှိ

ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် မိန်းကလေး

တယ်၊သူက နေဖို့ထိုင်ဖို့ အားလုံး လုပ်ထားပြီးပြီ `ဟုပြောလေ၏။

ထိုအခါမှပင် ခရီး လမ်းအတွက် ကိုမင်းအောင် အစစအရာရာ ကြိုတင်
စီစဉ်ထားကြောင်း ရိပ်စားမိလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ လိုက်ပါသည်။ ကားကြီးသည် ပျဉ်းမနား၌ ရပ်နားပြီး ကုန်များကို
တင်ပြန်၏။ ကားကြီးကုန်တင်နေစဉ် ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ဦးသည် ထမင်းဆိုင်သို့
သွားပြီး ထမင်းစားသောက်ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ထမင်းစားပြီးနောက်
ခရီးဆက် ခဲ့ပြန်၏။ ထိုသို့ ခရီးဆက်ပြီး မိတ္ထီလာ၌ ကားအိပ် ရပ်နားမည်
ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်နှစ်ဦးကိုမင်းအောင်သည် မနီးမဝေး ရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်း
ဇရပ် တစ်ခုတွင် သွားရောက် တည်းခိုကြလေ၏။ ဘုန်းကြီးကျောင်း ဇရပ်
၌ တည်းခိုရင်း ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်ကို ကြည့် ပြီး `ကျုပ်တို့ယက္ခ
ဝိုက်သားတွေ လက်က လွတ်အောင် ပြေးနေတာလား `ဟု မေးမြန်း
လိုက်ရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က `မပြေးပါဘူး အိုင်ပီ..ကျုပ်ရန်သူတွေ
ကိုလှည့်စားချင်တာ သက်သက်ပါ `ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်ကမျက်နှာမောင်

ကြုံတတ်လိုက်ပြီး ` လှည့်စားချင်တယ်..ဟုတ်လား ` ဟုရေရွတ်လိုက်၏။
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ` အိုင်ပီ နားမရှင်းဘူးနဲ့ တူတယ်၊ ဒီလိုဗျ..
 ယက္ခဂိုဏ်းသားတွေ မျက်စိအောက်က ကျုပ်ထွက်ပြေးတာက သူတို့ကို
 ကြောက်လို့မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ကို ရင်မဆိုင်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိဘူး၊
 ဒါပေမဲ့ ယုတ်မာတဲ့ ရန်သူဟာ ပုလိပ်မင်းကြီး အပါအဝင် အိုင်ပီတို့ကိုပါ
 ရန်ရှာတော့မယ် ဆိုတော့ သူတို့နဲ့ ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်ဖို့ မဖြစ်ဘူး၊ကျုပ်
 ဒါကြောင့် ရန်ကုန်မြို့က ထွက်ခွါရတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ စီအိုင်ဒီကို ထိမှာစိုးလို့
 ရန်ကုန်က ရှောင်သွားတာ သူတို့ မသိစေချင်ဘူး၊ ဒီလိုသိရင် ကျုပ်တို့
 အားနည်းချက်ကို သိပြီး စီအိုင်ဒီကို ရန်ရှာမယ် ` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်
 က ကိုမင်းအောင်၏ ဆိုလိုရင်းကို သဘောပေါက်သွားပြီး ` ဒါကြောင့်
 ကိုမင်းအောင်က သူတို့ ရှေ့က ထွက် ပြေးသယောင် ပုံ ဖမ်းခဲ့တာပေါ့ ` `
 ဟုပြောလေရာကိုမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး ` သိပ်ဟုတ်တာပေါ့
 အိုင်ပီရယ်၊ ဒီကောင်တွေနဲ့ ကျုပ် မကြာမီမှာ ထိပ် တိုက်တွေ့တော့မှာပဲ။

www.burmeseclassic.com

နောက်နေ့ ခရီးဆက်ရဦးမယ်၊ ဒိုင်ပီ အနားယူ ပေတော့ 'ဟုဆိုကာ
 ကျွန်ုပ်ကို အိပ်စက် ခိုင်းလိုက်လေ၏။ ကိုမင်းအောင်ကမူ တစ်စုံတစ်ရာ
 ကို လေးနက်စွာ စဉ်းစားပြီး မအိပ်စက်နိုင်သေးဘဲ ရှိလေ၏။

မင်းမြတ်သူရ

နောက်တစ်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်စောစော
 ထွက်ပြီး ကုန်ကားကြီးနှင့် ခရီးဆက်ခဲ့လေ၏။ လမ်းခရီး၌ ကားဆရာ နှစ်
 ဦးနှင့်အတူ နေ့လယ်စာ စားသောက်ပြီး အချိန်တွင် ရှမ်းပြည်တောင်
 ပိုင်း မြို့ကလေးသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။ ထိုမြို့ကလေးသည် အလွန် လှပ
 ပြီး ရာသီဥတု ကောင်းမွန်သဖြင့် ဗြိတိသျှ တို့ ရုံးစိုက်ရာ မြို့ကလေး ဖြစ်

ဥလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် မိန်းကလေး

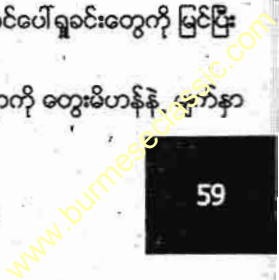
၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ` ဒီ မြို့ကလေးဟာ တောင်တွေ ပိုင်းရံ
 ထားလို့ ရာသီဥတု အလွန်ကောင်းမွန်ပြီး နေထိုင်လို့ ကောင်းတယ်။
 ကျုပ်တို့ နိုင်ငံ ကို ရောက်နေတဲ့ ဗြိတိသျှတွေ အကြိုက်ပေါ့ဗျာ ` `
 ဟုဆိုကာ ရှေ့မှ ဦးဆောင်ပြီး မြို့တစ်နေရာရှိ ကုန်းမြင့်ကြီးပေါ်သို့
 တက်လေ၏။ ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် သစ်လုံးအိမ်လေးတစ်လုံးရှိလေ၏။
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ထို သစ်လုံးအိမ်လေး ကို လက်ညှိုး
 ညွှန်ပြပြီး ` ကျုပ်တို့ နေရမဲ့ အိမ်လေး ` ဟုဆိုကာသစ်လုံးအိမ်၏
 တံခါးကို ဖွင့်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ သစ်လုံး အိမ်ထဲတွင် ဖုံ့မှုန် များ
 ကင်းစင်နေပြီး သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်က အံ့သြဟန်ဖြင့်
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ကြည့် လိုက်ပြီး ` အိမ်လေးက လူနေထိုင်
 သလို သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေတာပဲနော်၊ ကိုမင်းအောင် ` ဟုဆိုလိုက်၏။
 ကိုမင်းအောင်က ` ကျုပ်မိတ်ဆွေ မှဆိုးကြီး စိုင်းလုံမနေ့ညအထိ
 ဒီသစ်လုံးအိမ်လေးထဲမှာ ရှိသေးတယ်၊ သူက ကျုပ်တို့ ရက်ရှည်

www.burmeseclassic.com

နေထိုင်ဖို့အတွက်လိုလေသေးမရှိအောင်စီစဉ်ထားတယ် `` ဟုဆိုကာ
 ကြောင်အိမ်ငယ်လေးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ အသားခြောက်
 ဝက်အူချောင်းနှင့် အသားဘူး၊ ငါးဘူးများ၊ ကော်ဖီမှုန့်နို့ဆီ၊ ဘီစကပ်
 စသည် စားသောက်ဖွယ်ရာများကို စုံစုံလင်လင်တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်က
 ကိုမင်းအောင်၏ နှုတ်ပုံကို စိတ်ထဲမှ ကြိတ်ချိုးမွမ်း လိုက်ပြီး
 `` ကိုမင်းအောင် အစစအရာရာ စီစဉ် ထားတာပဲ၊ မုဆိုးကြီး စိုင်းလုံ
 ဘယ်ရောက်နေတာလဲ `` ဟုမေးမြန်းလိုက်လေ၏။ ကိုမင်းအောင်က
 `` မုဆိုးကြီး စိုင်းလုံ ဒီနေရာမှာ မရှိတော့ဘူး၊ သူ့ကိုဒီနေရာကခကာ
 ရှောင်ခိုင်းထားရတယ် `` ဟုပြောလေ၏။ ထိုနောက်တွင်မူကျွန်ုပ်နှင့်
 ကိုမင်းအောင်သည် အိမ်ကလေး၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလှည့်လည်ကြည့်
 ရှုလေ၏။ အိမ်လေးသည် တောင်ပေါ်တွင် တည်ရှိသောကြောင့်
 ပတ်ဝန်းကျင် ရှုခင်းများကို ကောင်းမွန်စွာ မြင်တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည်
 သာယာလှပသော တောင်ပေါ် ရှုခင်းများ ကို ကြည့်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်မိ

လေ၏။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ထောင်မကျသေးသော လူပျိုတစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် တစ်နေ့နေ့တွင် ကျွန်ုပ်၏ မဟေသီ ဒေဂီကလေးနှင့် ထိုအရပ်၌ လာရောက်ပြီး ချစ်တုံတင် ရလျှင် မည်မျှကြည်နူးဖွယ် ဖြစ်မည် နည်းဟူပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို မြင်တွေ့သွား သောအခါ ကိုမင်းအောင်က `ဘယ်လိုလဲ အိုင်ပီ၊ မဟေသီဒေဂီလေး ရလာရင် ဒီအရပ်မှာ လာပြီး နှစ်ကိုယ်တူ ချစ်ရည်လူးရင် ကောင်းမယ် ဆိုပြီး စိတ်ကူးယဉ်နေတယ်ပေါ့` ဟုဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ် ရင်ထဲရှိ အတွေးကို ဖောက်ထွင်း မြင်နိုင်သော ကိုမင်းအောင် ၏ စွမ်းရည် ကို မချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်တော့ချေ။ ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်ကို အထင် ကြီးဟန်ဖြင့် ကြည့်ပြီး `ဘယ်လို တွေးမိတာလဲ ကိုမင်းအောင်` ဟုမေးမြန်းလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကစီးကရက်ကို ဖွါလိုက်ရင်း `ဒါ မခက်ပါဘူး အိုင်ပီရယ်၊ အိုင်ပီဟာတောင်ပေါ်ချောင်းတွေကို မြင်ပြီး သဘောတွေနေဟန် ရှိနေရာကတစ်စုံတစ်ရာကို တွေးမိဟန်နဲ့ နှက်နှာ

မင်းမြတ်သူရ

ဝင်းလက်ကြည်နူးသွားတာ မြင်တွေ့ရတယ်။ ဒါဟာ ချစ်ခြင်း မေတ္တာနဲ့
 ပတ်သက်လို့ စိတ်ကူးယဉ် နေတယ်လို့ ယူဆမိတယ်။ ဟုပြောလေရာ
 ကျွန်ုပ်ကခေါင်းညိတ်ပြီး တော်ပါပေတယ်။ ကိုမင်းအောင် ကျုပ် ရင်ထဲ
 ကို ကွက်တီ မြင်လိုက်တာပါ။ နောက်ဆိုရင် ကိုမင်းအောင်ရှေ့မှာ
 စိတ်ကူးယဉ် ဖို့တောင် ရှက်နေပြီ။ ဟုပြောလိုက်လေ၏။ ကိုမင်းအောင်က
 သဘောကျဟန်ဖြင့် ရယ်မောနေလေ၏။ ထိုနောက်တွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့သည်
 ညနေစောင်းနေသဖြင့် အိမ်လေးအနီးရှိ ရေတွင်းငယ်လေး၌ ရေကိုလျှင်
 မြန်စွာ ချိုးလိုက်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ရေချိုးပြီးနောက် သစ်လုံးအိမ်ထဲသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ
 ကိုမင်းအောင်က ကျွန်ုပ်ကို အိတ်တစ်လုံးကမ်းပေးလိုက်ပြီး `အိတ်ထဲမှာ
 အိုင်ပီကိုယ်တိုင်းအတိအကျနဲ့ ဘောင်းဘီ၊ အင်္ကျီနဲ့ ကုတ်အင်္ကျီတွေ ရှိပါ
 တယ်` ဟုဆိုလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်၏ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုများကို ကျွန်ုပ်
 မအံ့သြဘဲ မနေနိုင်တော့ချေထိုကြောင့် ကျွန်ုပ်က `ဒီ အဝတ်အစားတွေ

မင်းမြတ်သူရ

ကို ကိုမင်းအောင် အချိန်တိုတိုလေးအတွင်းမှာ ဘယ်လို စီမံလိုက်တာလဲ
 ဟု မေးမြန်းလေရာ ကိုမင်းအောင်က `ကျုပ်အတွက် အရာရာကို
 ကြိုတင်ပြင်ဆင်ဖို့ အချိန်တွေ ရခဲ့ပါတယ်။ ကျုပ် စီအိုင်ဒီက ထွက်ခွဲမယ်
 ဆိုတာအိုင်ပီမသိခင်ကတည်းက အိုင်ပီဝတ်ဖို့ အဝတ်အထည် တွေကို
 ကျုပ် ကြိုတင်စီစဉ်ပြီး သစ်လုံးအိမ်ကို ဝို ထားပြီးသားပျူအိုင်ပီဟာ ကျုပ်
 နောက်ကို မရမကလိုက်ပြီး အန္တရယ်ကို ရင်ဆိုင်မဲ့ မိတ်ဆွေကောင်း ဆို
 တာ ကျုပ်ကြိုတင်သိပါတယ်။စီအိုင်ဒီက ခွင့်မဲ့ ပျက်ကွက် လို့လဲ စိတ်မပူနဲ့
 အိုင်ပီဒီခရီးကို မင်းကြီးဆီမှ အစစအရာရာ ကြိုတင်ပြီး စီစဉ်ထားပြီးသား
 ဟုပြောလေ၏။ ညစာကို ငါးသေတ္တာဘူး ဖောက်ပြီး ပေါင်မုန့်ဖြင့် တို့ပြီး
 စားသောက်ကြလေ၏။ ညစာ စားပြီးနောက် ကိုမင်း အောင်က `ကျုပ်တို့
 တောင်ပေါ်မှာ ခဏ ရှောင်ပုန်းနေတာ ယက္ခဂိုဏ်း ကို ငါးစာ ပြုထားတဲ့
 သဘောပဲပျူ ယက္ခဂိုဏ်းသား တွေကို လျော့တွက်လို့ မရဘူးပျူ
 သူတို့တွေ ကျုပ်တို့ကို မကြာမီ နောက်ယောင်ခံ မိသွားမှာပဲ`

ဟုဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်သည် စိတ်လှုပ်ရှားသွားပြီး `ဒါဆိုရင်ကျုပ်တို့
 တိုက်ပွဲ ဆင်ရတော့ မှာပေါ့` `ဟုဆိုလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က ခေါင်း
 ညိတ်ပြီး `ဟုတ်တယ်၊ တိုက်ပွဲ ဆင်ရမှာ သေချာတယ်၊ ယကွဲ ဂိုက်းဟာ
 ခြေတန်လက်တန် အလွန်ရှည်တယ်ဗျ၊ ဒီကောင်တွေကိုတနည်းနည်းနဲ့
 ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရမှာပဲ` `ဟုပြောပြီး အိပ်စက်ရန် အခန်းထဲသို့ ဝင်သွား
 လေ၏။ နောက်တစ်နေ့သို့ ရောက်သောအခါကိုမင်းအောင်သည် အိပ်
 ယာစောစော နီးနေပြီး အိမ်ရှေ့ မြေကွက်လပ်ကလေး၌ သိုင်းလေ့ကျင့်
 ရင်းကိုယ်လက် လှုပ်ရှား လေ့ကျင့်ခန်း ပြုလုပ်နေလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကမူ
 ချမ်းချမ်းစီးစီး ထဲတွင် ကိုယ်လုပ်လှုပ်ရှားရန် အလွန် ပျင်းရိသူ ဖြစ်သဖြင့်
 ကိုမင်းအောင်နှင့် အတူ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား မပြုလုပ်ဘဲ သစ်လုံးအိမ်ထဲ
 သို့ ပြန်ဝင်ကာ စောင်ခြုံပြီး ပြန်အိပ်ရန် ပြင်ဆင်လေ၏။ ခဏကြာလျှင်
 ကိုမင်းအောင်သည် အိမ်လေးထဲသို့ ချွေးတစ်စုံစုံဖြင့် ပြန်ဝင်လာပြီးမနက်
 စာအတွက် ပြင်ဆင်လေ၏။ ထိုအခါမှပင် ကျွန်ုပ်သည် စောင်ခြုံလှည်းနေ

ရာမှ ထရပ်လိုက်ပြီး ကိုမင်းအောင်ကို ကူညီ လုပ်ကိုင် ပေးလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်စာ ဆန်ပြုတ်ကို အသားခြောက်၊ ပက်ပေါင်ခြောက်၊

မုန့်ညှင်း တို့ဖြင့် စားသောက်ကြလေ၏။ ထိုသို့ စားသောက်ပြီးနောက်

ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုမင်းအောင်သည် မြို့ကလေး၏ ဈေးထဲတွင် လှည့်လည်

ကြည့်ရှုလေရာ ဈေးကလေးသည် မြို့ကလေးနှင့် မလိုက်အောင်အလွန်

စည်ကားကြောင်း တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မြို့ကလေးဝန်းကျင်ရှိ

ဘုရားပုထိုးများနှင့် လည်ပတ်စရာ နေရာများကို သွားပြီး လည်ပတ်၏။

အပန်းဖြေ ခရီးထွက်သကဲ့သို့ အငြိမ်းစား နေထိုင်နေလေ၏။

တစ်ညသ၌ ကျွန်ုပ် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေစဉ် ပြတင်း ပေါက်မှ
 တစ်စုံ တစ်ဦး ပင်ရောက်လာသဖြင့် အိပ်ယာမှ လန့်နိုးသွားပြီး ခေါင်းဦး
 အောက်မှ သေနတ်ကို ကမန်းကတန်း ထုတ်ချိန်လိုက်၏။ ထိုအခါ ပြတင်း
 ပေါက်မှ ပင်ရောက်လာသူထံမှ ‘မကြောက်ပါနဲ့ အိုင်ပီ၊ ကျွန်တော်ပါ’
 ဟု သော အသံကို ကြားလိုက်ရ၏။ ထိုအသံမှာဆေးပုလင်းမင်းအောင်၏

ပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် ပိန်းကလေး

အသံပင်ဖြစ်သဖြင့် ရင်အေးသွားပြီး `မထိတ်သာ မလန့်သာ
 ကိုမင်းအောင် ရယ်၊ ညကြီးမင်းကြီး ပြတင်းပေါက်က ခုန်ပင်လာတော့
 ရုတ်တရက် ကျုပ် တို့ရန်သူ ယက္ခဂိုဏ်းသား တွေလားလို့ ရင်ထိတ်သွား
 တာဗျ `ဟုပြော လိုက်လေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က `ဒီလိုပါဗျာ၊
 ညဘက်အိပ်မပျော် တာနဲ့ ခေါင်မိုးပေါ်ကို ခဏတက်ပြီး နက္ခတ်တာရာ
 တွေ ကို ကြည့် နေမိတယ်၊ ဒီလိုကြည့်နေရင်းနဲ့ ဟိုးအဝေးတနေရာက
 တောင်အောက်မှာ မီးတုတ် အလင်းရောင်တွေ တွေ့လို့ ကျုပ်လဲ စပ်စု
 ချင်တာနဲ့ သွားကြည့် ဖြစ်တယ်၊ ဒိုင်ပီကိုတော့ အိပ်ရေးပျက်မှာ စိုးလို့
 မနီးတော့ဘူး၊ မီးရောင် က တောင်အောက်က ဇရပ်ပျက်ကြီးက ထွက်
 နေတာဗျ၊ ကျုပ်လဲ ဇရပ် ပျက်အနီးကို တိတ်တဆိတ် ချည်းကပ် သွား
 တော့ ဇရပ်ပျက်ပေါ်မှာ မသံကာဖွယ်ရာ လူတစ်စုကို တွေ့ ရတယ်ဗျ၊
 ဒီလူတွေဟာ ညအချိန် တိတ်တဆိတ် ဇရပ်ပေါ်မှာ ချိန်းတွေတယ်ဆို
 တော့ မသံကာစရာကောင်း တာအမှန်ပဲ၊ ကျုပ်လဲ ဇရပ်ပျက် အနီးကို

ချည်းကပ်ပြီး သူတို့ကို အကဲခတ်ကြည်တော့ သူတို့က စုစုပေါင်း လူစ
 ယောက်ဗျ၊ သူတို့ရဲ့ ရုပ်ဆင်း သဏ္ဍာန်ကို ကြည့်ရတာ လူဆိုးလူသွမ်း
 တွေရဲ့ အမူအယာပဲဗျ၊ သူတို့ ဟာစောနန္ဒာဆိုတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို
 ခြိမ်းခြောက် အကြပ်ကိုင်ပြီး ပျူခေတ်က နတ်ရုပ်တစ်ရုပ်ကိုတောင်းယူဖို့
 ကြံစည် နေတာဗျ၊ ဟု ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်
 ပြီး မိန်းမတစ်ယောက်ဆီက နတ်ရုပ်တစ်ရုပ်ကိုလိုချင်တာများ လူအစု
 အဝေးနဲ့ ညဘက် ဇရပ်ပေါ်မှာ တိတ်တဆိတ် တိုင်ပင်ကြသလားဗျ၊
 ဟုမေးမြန်းလိုက်၏။ ကိုမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး သူတို့ လူစဟာ
 လက်နှက်အပြည့်အစုံနဲ့ ဗျ၊ စောနန္ဒာဆီက နတ်ရုပ်ကိုလုယက်ဖို့ ပြင်ဆင်
 နေတယ် ဟု ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က အံ့ဩဟန်ဖြင့် ဒါဆို စောနန္ဒာ
 ဆိုတဲ့ မိန်းမဟာ ခေသူ တစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးပေါ့ ဟုမေးလိုက်၏။
 ကိုမင်းအောင်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး အဝေးဆီသို့ ငေးကြည့်ကာ

‘‘ဟုတ်တယ်၊စောနန္ဒာဟာ အစောင့်အရှောက် အပြည်အစုံနဲ့ နေထိုင်
 တဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက် ဆိုပဲ၊ စောနန္ဒာရဲ့ ဖခင်ဟာ ရှမ်းစော်ဘွား တစ်
 ယောက်ရဲ့ အနွယ်တော် တစ်ယောက်ပျ၊ လူဆိုးတွေဟာ စောနန္ဒာဆီ က
 နတ်ရုပ်ကို မရဘူးဆိုရင် လက်နက်အင်အား လူအင်အား အပြည်အစုံ နဲ့
 တိုက်ခိုက် သိမ်းပိုက်ကြလိမ့်မယ်’’ ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်သည်မိန်းမ
 တစ်ယောက်ကို ဝိုင်းဝန်းအနှိုင်းကျင့်သည်။ လုပ်ရပ်အတွက် မခံချိုမခံသာ
 ဖြစ်သွားပြီး ‘‘မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဒီလို မတရားလုပ်တာ ကျုပ်တို့လက်
 ပိုက်ကြည့် နေမှာလား ကိုမင်းအောင်’’ ဟုဆိုလိုက်၏။ ထိုနောက်တွင်မူ
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကသက်ပြင်းချပြီး ‘‘ကျုပ်တို့ လက်ပိုက်ကြည့် နေ
 ရင် ရာဇဝင် ရိုင်းသွားမှာပေါ့ဗျာ၊ စောနန္ဒာဘက်က ကျုပ်တို့ ဝင်ပါရမှာပေါ့၊
 ဟုဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က ‘‘ဒါဆို စောနန္ဒာက ဘယ်မှာနေတာလဲ’’ ဟု
 မေးမြန်းလိုက်၏။ ကိုမင်းအောင်က ‘‘စောနန္ဒာက မြို့စွန်က မြိုင်သာယာ
 ဆိုတဲ့ မြဲကြီးမှာနေတယ်၊ လူဆိုးတွေရဲ့ အပြောအရှုတော့ စောနန္ဒာ ဆီမှာ

သူ့ဖခင်ရဲ့ အဆက်အနွယ် ရှမ်းလူမျိုး အစောင့်အရှောက်တွေ ရှိတယ် လို့ သိရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လူဆိုးအဖွဲ့မှာ လက်နက်ခဲယမ်း အပြည့်အစုံ ရှိနေတော့ စောနန္ဒာတို့ အဖွဲ့ အနေနဲ့ ဘယ်လိုမှ တောင်ခံနိုင်မယ် မထင်ဘူး။ ‘ဟုရေ ရွတ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ဒါဆိုရင် မဟာမြိုင်ခြံကြီးကို လူဆိုးတွေက ဘယ်အချိန် သွားမှာလဲ’ ဟုမေးမြန်း၏။ ကိုမင်းအောင်က ‘လာမဲ့ စနေနေ့လို့ ပြောတာကြားတယ်၊ ဒီလူတွေ ကြည်ရတာ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်ပုံရတယ်’ ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က ‘စောနန္ဒာကို ကျုပ်တို့ ဘယ်လို ဆက်သွယ်မလဲ’ ဟုမေးမြန်းလေရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ‘ဒီနေ့ညနေပဲ စောနန္ဒာကို ဆက်သွယ်ဖို့ ကြိုးစားကြတာပေါ့’ ဟုပြော လေ၏။

ထိုနေ့ညနေသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော် နှစ်ဦးသည်
 မြို့စွန့်ခွဲနေထိုင်သော စောနန္ဒာ၏ မဟာမြိုင်ခြံကြီးသို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။
 စောနန္ဒာ၏ ခြံကြီးသည် မြို့စွန့်ဘက်တွင် ရှိပြီး အိမ်ကြီးကို အုတ်တံတိုင်း
 မြင့်မြင့်ကြီးဖြင့် ကာရံထားကြောင်း တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆားပုလင်း
 မင်းအောင်သည် ခြံတံခါးကြီးရှေ့တွင် ရပ်လိုက်ပြီး တံခါးကိုတဒုန်းပုန်း

www.burmeseclassic.com

မင်းမြတ်သူရ

ခေါက်လိုက်သောအခါ ရှမ်းဘောင်းဘီဝတ် လူတစ်ဦးထွက်လာပြီး
 `ဘာကိစ္စ ရှိလို့လဲ` ဟုမေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ ကိုမင်းအောင်က
 `ကျွန်တို့က စောနန္ဒာ အကျိုးအတွက် လာခဲ့တာပါ။ စောနန္ဒာ
 ကျွန်တို့ကို လွက်ခံတွေ့ဆုံမယ်ဆိုရင် အများကြီး အကျိုးရှိလိမ့်မယ် လို့
 ပြောလိုက်ပါ။ ဟုပြောလိုက်ရာ ရှမ်းဘောင်းဘီဝတ်လူက မျက်မှောင်
 ကြုတ်လိုက်ပြီး `ခဏစောင့် ကျုပ် သွားပြောကြည့်မယ်` ဟုကာ အိမ်
 ရှိရာသို့ ပြန်လည် လျှောက်လှမ်းသွားလေ၏။ ခဏကြာလျှင် ရှမ်းဘောင်း
 ဘီဝတ် လူနှင့်အတူ လူသုံးဦး ထပ်မံ လိုက်ပါလာပြီး ခြံတံခါးကြီးကို ဖွင့်
 လေ၏။ ထိုသူများ၏ လက်ထဲတွင် တုတ်ခါးလှံကဲသို့ လက်နက်များ ပါရှိ
 ပြီး ရှမ်းဘောင်းဘီဝတ် လူ၏ လက်ထဲတွင် တစ်လုံးထိုး သေနတ်တစ်
 လက်ကို ကိုင်ဆောင်ထားကြောင်း တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည်ထိုသူ
 များ၏ ခေါ်ဆောင်ရာ နောက်သို့ လိုက်ပါသွားပြီး အိမ်ကြီး၏ ဧည့်ခန်းတံ
 သို့ လိုက်ပါသွားလေ၏။ စောနန္ဒာ၏ လူများသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို နှုတ်ကြည့်

မင်းမြတ်သူရ

ဟန်ဖြင့် မျက်လုံး ဒေါက်ထောက် ကြည့်ရှုနေလေ၏။ တွန့်ပ်တို့ အိမ်ကြီး
 ၏ ဧည့်ခန်း၌ ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် ခဏအကြာတွင် အပေါ်ထပ်မှ ချော
 မောလှပသော မိန်းမတစ်ဦး ဆင်းလာပြီး ကျွန်ုပ်တို့ အရှေ့တွင် ပင်ထိုင်
 လေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က မိန်းမလှကို ကြည့်ပြီး ‘ ကျွန်တော်က
 အင်းစိန် စီအိုင်ဒီက စုံထောက် ဆားပုလင်းမင်းအောင်ပါ။ ဒီ နံဘေးက
 ပုဂ္ဂိုလ်က စုံထောက်အရာရှိ ကိုအောင်ဒင် ပါ’ ဟုပြောလေရာ မိန်းမလှ
 က အသိအမှတ် ပြုဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ‘ ကျွန်မကတော့
 စောနန္ဒာပါ။ ဆားပုလင်းမင်းအောင် ဆိုတဲ့ နံမည်ကိုတော့ ကြားဖူးတာ
 ကြာပါပြီ။ ကျွန်မဆီကို စုံထောက် အရာရှိမင်းတွေ လာရတဲ့ အကြောင်း
 အမိန့်ရှိပါ’ ဟုယဉ်ယဉ်လေးနှင့် လိုရင်းအကြောင်းကို မေးမြန်း၏။
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကသူမနှင့် ပတ်သက်သောသတင်းကို ပြောသင့်
 မပြောသင့်အနီးရှိ လူများကို ငဲ့စောင်းကြည့်လိုက်ရာ စောနန္ဒာက
 ‘ ယုံကြည်စိတ်ချပြီး ပြောနိုင်ပါတယ် ကိုမင်းအောင် ဒီလူတွေကကျွန်မ

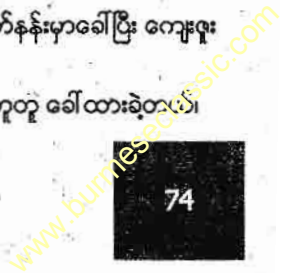

ရဲ့ သစ္စာရှိ လူယုံတွေပါ ` ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကိုမင်းအောင်က
 သူမနှင့် ပတ်သက်သော လျှို့ဝှက်သတင်းကို မကွယ်ပျက်တော့ဘဲ
 လွန်ခဲ့သောညကဇရပ်ပျက်ကြီးတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့သောလူဆိုးလူသွမ်းများ
 အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်လေ၏။ ကိုမင်းအောင်၏ စကားဆုံးသည်နှင့်
 စောနန္ဒာ၏ မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားလေ၏။ ကျန်သောလူများလည်း
 လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေ၏။ စောနန္ဒာက ကိုမင်းအောင်ကို ကြည့်
 ပြီး ` ရှင် ပြောတဲ့ လူတွေက ကျွန်မအဖေ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပျူခေတ်လက်ရာ
 နတ်ရှုပ်ကလေးကို လိုချင်နေတဲ့ အောင်ဒင် တို့လူဆိုးစားပြတော့ပဲ `

ဟုပြောလေရာဆားပုလင်းမင်းအောင်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး
 ` သူတို့ လူအင်အား ဝေယောက် ရှိပြီး အနည်းဆုံး ခြောက်လုံးပြူး ၊
 ရိုင်ဖယ်လို လက်နက်မျိုး ငါးလက်လောက် ပိုင်ဆိုင်တယ် `

ဟုပြောလေ၏။ စောနန္ဒာက ခေါင်း ညိတ်ပြီး ` ဟုတ်တယ်၊ သူတို့က
 စားပြတစ်ပိုင်း ချစ်တီး တစ်ပိုင်း လုပ်တဲ့သူတွေပဲ၊ ချစ်တီးကုလားမတွေ

အကူအညီနဲ့ အပေါင်ခံ ငွေတိုး ချေးစားတဲ့ အလုပ်တွေကို မိုက်မိုက်
ရိုင်းရိုင်း လုပ်တတ်တယ် `` ဟုပြောလေ၏။ ကိုမင်းအောင်ကသက်ပြင်း
ချပြီး ``စောနန္ဒာ သူတို့ကိုဘယ်လိုသိနေတာလဲ`` ဟုမေးပြန်းလေ၏။
စောနန္ဒာက ``ကျွန်မဘဝ နောက်ကြောင်းကို အရင်ပြောပြပါမယ်၊ ကျွန်မ
ဘဝအကြောင်း မသိနားမလည်သူတွေက စော်ဘွားအနွယ်တော်လို့ ထင်
ကြတယ်၊ အဖေဟာ စော်ဘွားကြီးရဲ့ အနွယ်တော် အရင်းအခြာထဲ မဟုတ်
ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ စော်ဘွားကြီးဟာ အဖေ အပေါ်မှာ အကြွေးရှိ လို့ ကျွန်မတို့ကို
ဟော်နန်းမှာ ခေါ်ပွေးစားထား တယ်၊ အကြွေးဆိုတာ စော်ဘွားကြီးက
အမဲလိုက် ဝါသနာပါတော့ တစ်နေ့ အမဲလိုက်ရင်းတောထဲမှာ ကျားဆိုးနဲ့
ထိပ်တိုက်တွေ့ပြီး သေနတ်မီး မပေါက်ဘဲဖြစ်နေချိန်မှာ ကျွန်မအဖေ က
ခါးတစ်ချောင်းနဲ့ ကျားကို ပင်ခုတ်ပြီး စော်ဘွားရဲ့ အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့
တယ်၊ ဒီအချိန်ကစပြီး စော်ဘွား ကအဖေကို ဟော်နန်းမှာခေါ်ပြီး ကျေးဇူး
ပြုထားတယ်၊ အဖေနဲ့အတူ ကျွန်မကိုလည်း အတူတူ ခေါ်ထားခဲ့တယ်။

နောက်တော့အဖေကဟော်နန်းမှာနေတာ ပြီးငွေလို၊ ဖော်ဘွားကြီးဆီက
 ခွင့်တောင်းပြီး ဟော်နန်းက ထွက်ခွါဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ဖော်ဘွားကြီးဟာ
 အဖေကို ဘယ်လိုမှ တားဆီးလို့ မရ တဲ့အဆုံးမှာ အဖေကို ရင်းနှီးစားငွေ
 ငွေနဲ့ပျူခေတ် ပတ်ဝန်းကျင်လောက် က ရှေးကျတဲ့နတ်ရုပ်လေးတစ်ရုပ်
 လက်ဆောင်ပေး လိုက်တယ်။ ဒီ နတ် ရုပ်လေးဟာ အလွန် ရှေးကျတဲ့
 ပျူခေတ်လောက်က လက်ရာဆိုတော့ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတရပ်အနေနဲ့
 တော်တော်တန်ဖိုး ရှိတယ်။ ဖော်ဘွားကြီးက အဖေကို ပေးလိုက်တဲ့
 ပျူခေတ်နတ်ရုပ်လေး အကြောင်းကို စားပြ ခေါင်းဆောင် အောင်ဒင်
 သိနေခဲ့တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အောင်ဒင်ဟာ ဟော်နန်းမှာ
 မြင်းထိန်းအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးတယ်။ သူဟာလွန်ခဲ့တဲ့ ကပ်နှစ်ပန်းကျင်
 လောက်က မမျှော်လင့်ဘဲ ကျွန်မတို့ ဆီကို ရောက်လာပြီး နတ်ရုပ်
 ကလေးကို တစ်ဖက်လှည့်ပြီး တောင်းတယ်။ ကျွန်မက နတ်ရုပ်လေးကို
 ဘယ်လိုမှ မပေးတဲ့အတွက် ကျွန်မကို စဉ်းစားပါဦးလို့ တစ်နှစ် ပြည့်ရင်

ပြန်လာမယ်လို့ အချို့သတ်ပြီး ပြန်ထွက်သွားခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်း သူဟာ

အနနည်း နဲ့ ကျွန်မကို ခြိမ်းခြောက်သွားတာပဲ `` ဟုပြောလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင် က `` စောနန္ဒာကို စီအိုင်ဒီ စုံထောက်

တစ်ယောက် အနေနဲ့ ကျွန်တော် အကူအညီ ပေးပါမယ် ``

ဟုပြောလေ၏။ စောနန္ဒာက ကျေးဇူးတင်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြီး

`` နိုင်ငံကျော် ဆားပုလင်းမင်းအောင် ကိုယ်တိုင် ကျွန်မကိစ္စမှာ ကိုယ်ထိ

လက်ရောက် ကူညီပေးရင်တော့ အောင်ခင်တို့ကို ကျွန်မ ရင်ဆိုင် ဂံ့ပါပြီ

..ကိုမင်းအောင် ကူညီပေးတာ ကျွန်မ လက်ခံပါတယ် `` ဟုပြောလေရာ

အနီးတွင် ရပ်နေသောရမ်းဘောင်းဘီဝတ်လူက `` အစော..သူတို့က

စီအိုင်ဒီက စုံထောက်ဆိုတာ ကျုပ်တို့မှာ ဘယ်လို အထောက်အထား မှ

မရှိဘူး။ သူတို့က ဒုစရိုက်သမား မသမာသူတွေ ဆိုရင် ကျုပ်တို့ ဘယ်လို

လုပ်မလဲ `` ဟုဝင်ရောက်ပြောဆိုလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က အနီးရှိ ရမ်း

ဘောင်းဘီဝတ်လူကို ငဲ့စောင်းကြည့်ပြီး အိတ်ထဲရှိ စီအိုင်ဒီ စုံထောက်

www.burmeseclassic.com

ကဒ်ပြားကို ထုတ်ပြလိုက်၏။ သို့သော် ရှမ်းဘောင်းဘီဝတ်လူကလက်မခံ
 ခေါင်းခါယမ်းပြီး `ဒီကဒ်ပြားကို လက်မခံနိုင်ဘူး။ ဆားပုလင်း မင်းအောင်
 ဆိုတာ အရည်အချင်း ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ။ အဲဒီ အရည် အချင်းကို
 ထုတ်ပြနိုင်ရင်တော့ ` ဟုဆိုလိုက်ရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က သူ၏
 စကားမဆုံးမိ ထိုသူ၏ဘောင်းဘီ ခါးကြားတွင် အဆင်သင့်ထိုးထားသော
 ဓားမြှောင်ကိုဆတ်ခနဲ ထုတ်ယူလိုက်ပြီး နံရံရှိ ပြက္ခဒိန်ကို လှမ်းပစ်လိုက်
 ရာ ပြက္ခဒိန်၏ ၈ ဂဏန်းနေရာတွင် စိုက်ဝင်သွားပြီး စောနန္ဒာ၏ လူများ
 လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က ပြက္ခဒိန်ကို လှည့်မကြည့်
 ဘဲ ` ဒီနေ့ ၈ရက်နေ့ဆိုတာ သေချာပါတယ်နော် ` ဟုဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်
 တို့အားလုံး ကိုမင်းအောင်၏ အရည်အချင်းကို မချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်တော့
 ချေ။ ရှမ်းဘောင်းဘီဝတ်လူက ` ဓား ပေါက်စွမ်းရည်က လက်ဖျားခါ
 လောက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လက်ရုံးရည်လဲ သိချင်သေးတယ် ` ဟုဆိုကာ

အိမ်ရှေ့ ဆင်ပင်ဘက်သို့ ရှေ့မှ ဦးဆောင် ထွက်သွားလေ၏။

ပြီးနောက်ဆင်ပင်အောက်တွင် အသင်ရှိသောတုတ်ရှည်တစ်ချောင်းကို

ငှင်းကိုယ် တိုင်ယူကာ တစ်ချောင်းကို ကိုမင်းအောင်ဘက်သို့ လှမ်းပစ်

ပေးလိုက်၏။ ကိုမင်းအောင်က တုတ်ကို ဖမ်းယူလိုက်သောအခါ ရှမ်း

ဘောင်းဘီဝတ်လူက ``ကျုပ်နဲ့မည် စိုင်းပီလို ခေါ်တယ်၊ ရှင်းရှင်းပြောရ

ရင်ကျုပ်က တုတ်သိုင်း သိပ်ကျွမ်းတယ်၊ ကျုပ်ဆရာကသိုင်းပြောင်းပြန်

ဆရာကြီး ဦးကြာ တဲ့၊ ဒီနေ့အထိ ကျုပ် လက်ထဲက တုတ်ကို လွတ်ကျ

အောင် တုတ်ချင်း ယှဉ်ရိုက်နိုင်တဲ့သူ မပေါ်သေးဘူး၊ ကျုပ်ကသာသူများ

တုတ်တွေကိုလွတ်ကျအောင် ရိုက်နိုင်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ စီအိုင်ဒီက နံမည်

ကျော်စုံထောက်တစ်ယောက် ဖြစ်နေတဲ့ လူစွန့်စားဆားပုလင်းမင်းအောင်

ဟာ သိုင်းတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုတော့ ကျုပ်လက်ထဲက တုတ်ကို

လွတ်ကျအောင် ရိုက်နိုင်မယ် ထင်ပါတယ် `` ဟုဆိုကာ လက်ထဲရှိ

တုတ်ရှည်ကို မွတ်နေအောင်လှည့်ကစားလိုက်ပြီး ကိုမင်းအောင်ကို

www.burmeseclassic.com

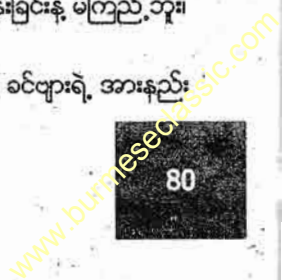
မိန့်ခေါ်လိုက်လေ၏။ ထိုသူ၏ တုတ်သိုင်းကစားဟန်ပုံ ကျွမ်းကျင်လှ၏။
သူ၏ တုတ်ချောင်းသည် လေထဲတွင်တစ်ဝါမြည်ပြီးလည်ပတ်နေလေရာ
ကိုမင်းအောင် အတွက်ကိုပင် စိုးရိမ်သွားမိ၏။

ကြည့်ရှုနေသူအပေါင်းသည် စိုင်းပီဆိုသူ၏ တုတ်သိုင်းကို ဆားပုလင်း
မင်းအောင် မည်သို့မျှ မယှဉ်နိုင်ဟု ယူဆထားဟန်ဖြင့် လက်ပိုက်ကြည့်
နေကြ၏။ ကိုမင်းအောင်ကမူ ပျင်းရိပျင်းနွဲ့ဟန်ဖြင့် တစ်ဝါ မြည်နေသော
တုတ်သိုင်းကစားဟန်ကို ဝေးကြည့်နေပြီး လက်ထဲရှိ တုတ်ကို `အိုင်ပီ၊
ခဏကိုင်ထားဗျာ ` ဟုဆိုပြီး ကျွန်ုပ်လက်သို့ ထိုးထည့်ကာ တုတ်သိုင်း
ကစားနေသော စိုင်းပီထံသို့ လျှင်မြန်စွာတိုးဝင်သွားပြီး စိုင်းပီ လက်ထဲရှိ
တုတ်ကို လုယူလိုက်လေ၏။ တစ်ဝါ မြည်အောင် လည်ပတ်နေသောတုတ်
ကို ကိုမင်းအောင် မည်သို့ မည်ပုံ လုယူလိုက်သည် မသိ...ကိုမင်းအောင်
လက်ထဲသို့ စိုင်းပီ၏ တုတ်ရှည် ရောက်ရှိသွားလေ၏။ စိုင်းပီကိုယ်တိုင်သူ
အင်မတန် ကျွမ်းကျင် ပိုင်နိုင်စွာကစားနေသော တုတ်ရှည်ကိုဆားပုလင်း

www.burmeseclassic.com

မင်းအောင် လုယူသွားသဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်ပြီး မယုံနိုင်ဟန်
 ဖြင့် ကြည့်ရှုနေလေ၏။ ကြည့်ရှုနေသူ အပေါင်းလည်း မထင်မှတ်ထား
 သော အဖြစ်အပျက်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူး
 ဖြစ်သွားလေ၏။ စိုင်းပိကတုတ်ချောင်းကိုကိုင်ပြီး အေးဆေးစွာရပ်ကြည့်
 နေသော ကိုမင်းအောင်ကို ကြည့်ပြီး အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ဖြင့်

“ဘယ်လို ယူလိုက်တာလဲဗျာ” ဟုမေးမြန်းလိုက်လေ၏။ ကိုမင်းအောင်
 က သက်ပြင်းချပြီး “ခင်ဗျားရဲ့ တုတ်သိုင်းကောင်းပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့
 အားနည်းချက်ဆိုတာ ဘယ်နေရာမှာ မဆိုရှိတယ်၊ ကျုပ်က အားနည်းချက်
 ကို ရှာလို့ တွေ့လိုက်တယ်” ဟုပြောလေရာ စိုင်းပိက မျက်မှောင်ကြုတ်
 ပြီး “ကျုပ်ရဲ့ အားနည်းချက်ကို သူများတွေ မတွေ့နိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားက
 ဘယ်ကြောင့်တွေ့တာလဲ” ဟုမေးမြန်းလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က
 သက်ပြင်းချပြီး “ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းနဲ့ မကြည့်ဘူး၊
 ပကတိရိုးရှင်းတဲ့ စိတ်နဲ့ပဲကြည့်တယ်၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားရဲ့ အားနည်း

မင်းအောင် လူယူသွားသဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်ပြီး မယုံနိုင်ဟန် ဖြင့် ကြည့် ရှုနေလေ၏။ ကြည့်ရှုနေသူ အပေါင်းလည်း မထင်မှတ်ထား သော အဖြစ်အပျက်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့် မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူး ဖြစ်သွားလေ၏။ စိုင်းပိကတုတ်ချောင်းကိုကိုင်ပြီး အေးဆေးစွာရပ်ကြည့် နေသော ကိုမင်းအောင်ကို ကြည့်ပြီး အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ဖြင့်

“ဘယ်လို ယူလိုက်တာလဲဗျာ” ဟုမေးမြန်းလိုက်လေ၏။ ကိုမင်းအောင် က သက်ပြင်းချပြီး “ခင်ဗျားရဲ့ တုတ်သိုင်းကောင်းပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ အားနည်းချက်ဆိုတာ ဘယ်နေရာမှာ မဆိုရှိတယ်။ ကျုပ်က အားနည်းချက် ကို ရှာလို့ တွေ့လိုက်တယ်” ဟုပြောလေရာ စိုင်းပိက မျက်မှောင်ကြုတ် ပြီး “ကျုပ်ရဲ့ အားနည်းချက်ကို သူများတွေ မတွေ့နိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားက ဘယ်ကြောင့်တွေ့တာလဲ” ဟုမေးမြန်းလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က သက်ပြင်းချပြီး “ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ရှစ်ခြင်း မုန်းခြင်းနဲ့ မကြည့်ဘူး။ ပကတိရိုးရှင်းတဲ့ စိတ်နဲ့ပဲကြည့်တယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားရဲ့ အားနည်း

ချက်ကို တွေ့နိုင်တယ်” ဟုဆိုလိုက်ရာ စိုင်းပိသည်ကိုမင်းအောင်၏ အစွမ်းကို လက်ခံလိုက်ဟန်ဖြင့် “ခင်ဗျားဟာ စီအိုင်ဒီက စုံထောက် ဆားပုလင်းမင်းအောင် ဆိုတာလက်ခံလိုက်ပါပြီ” ဟု ဆိုလိုက်ရာလူများ အားလုံး သဘောတူဟန်ဖြင့် လက်ခုပ်တဖြောင်းဖြောင်း တီးလိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ စောနန္ဒာက “ကိုမင်းအောင်ကို ကျွန်မတို့ ယုံကြည်ပြီ ဆိုရင် အောင်အင်တို့ အဖွဲ့ကို ကျွန်မတို့ ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ကြမလဲ” ဟုမေးမြန်းရာ ကိုမင်းအောင်က “သူတို့ စနေနေ့ စတင်မယ် ဆိုပေမဲ့ အစီအစဉ် ပြောင်းရင် ပြောင်းသွားနိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ ဒီနေ့ညနေမှာပဲ မဟာဗျိုင်ကို ပြောင်းလာခဲ့မယ်” ဟုဆိုလိုက်ရာ စောနန္ဒာကသဘောကျ ဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး “ကောင်းပါတယ်။ ကိုမင်းအောင် ရန်သူကို တွန့်မတို့ လျော့မတွက် တာအကောင်းဆုံးပါပဲ” ဟုပြောလေ၏။

www.burmeseclassic.com

ထိုနောက်တွင်မူ ကျွန်ုပ်နှင့်ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် သစ်လုံးအိမ်လေး
 သို့ပြန်ခဲ့လေ၏။ စောနန္ဒာက ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ပြန်ရန် ရထားလုံးတစ်စီး
 စီစဉ်ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော် နှစ်ယောက်အား စောနန္ဒာ၏
 တပည့်တစ်ဦးက ရထားလုံး မောင်းပြီး လိုက်ပို့ပေးလေ၏။ သစ်လုံးအိမ်
 သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်က `စိုင်းပီ ဆိုတဲ့ကောင်နဲ့ ကိုမင်းအောင်

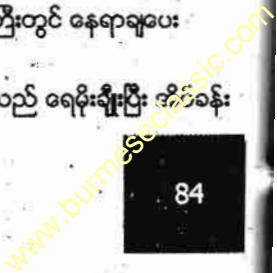
www.burmeseclassic.com

မင်းမြတ်သူရ

တုတ်သိုင်းပြိုင် ကစားတာ မြင်တော့ ကျုပ် တော်တော်ရင်ထိတ်သွားတာ
 စိုင်းပီ ရဲ့ တုတ်က လေထဲမှာ တဂီဝီ မြည်နေတာပဲဗျာလန့်စရာ
 ‘‘ဟုဆိုလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး ‘‘လူဟာ တစ်နေရာ
 တည်းမှာ အားစိုက်လုပ်ရင် ထူးချွန်အောင်မြင် တတ်တဲ့သဘော ရှိသလို
 စိုင်းပီဆိုတဲ့လူရဲ့ တုတ်သိုင်းပညာ တော်တော် ကောင်းတယ်။ သူနဲ့ကျုပ်
 တုတ်သိုင်း ယှဉ်ကစားရင် ကျုပ်ချောင်မယ် မထင်ဘူး ‘‘ ဟုပြောလေရာ
 ကျွန်ုပ်က အံ့သြဟန်ဖြင့် ကြည့်ပြီး ‘‘ ကိုမင်းအောင် သူ့ကို တုတ်ချင်း
 ယှဉ် မရိုက်ဘဲ လက်ချည်းသက်သက်နဲ့ အနိုင်ယူခဲ့တာပဲ ‘‘ ဟုချီးမွမ်းရာ
 ကိုမင်းအောင်က သက်ပြင်းချပြီး ‘‘ ကျွန်တော် သူ့ကို တုတ်သိုင်းယှဉ်
 မကစားချင်လို့ သူ့ရဲ့ အားနည်းချက်ကို မနည်း မြင်အောင် ရှာခဲ့ရတယ်
 ‘‘ ဟုပြောလိုက်လေ၏။ ကိုမင်းအောင်က ဆက်လက်ပြီး ‘‘ ကျုပ်တို့ ဒီနေ့
 ညနေပဲ စောနန္ဒာ တို့အိမ်ကို ပြောင်းကြမယ်။ အိုင်ပီ လိုအပ်တဲ့ အသုံးအ
 ဆောင်လေးတွေ သိမ်းဆည်းထားပေတော့ ‘‘ ဟုပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က

အောင်အင်ဆိုတဲ့ လူဆိုးကို ကိုမင်းအောင် ဘယ်လို ယုံ့ဉ်ဖို့ စဉ်းစား
 ထားသလဲ `ဟုမေးမြန်းလေရာ ကိုမင်းအောင်က `လောလော့ဆယ်၊
 ဘာမှ စဉ်းစားမထားဘူး အိုင်ပီ၊ မီးစင်ကြည် ကရုဏာပဲ `ဟုပြောလေ၏။
 ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး `စောနန္ဒာတို့ အဖွဲ့ကို ကိုမင်းအောင်
 ဘယ်လို မြင်သလဲ `ဟုမေးမြန်းလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က မျက်မှောင်
 ကြုတ်ပြီး ` စောနန္ဒာရဲ့ ဖခင်ဟာ ရှမ်းစော်ဘွား တစ်ယောက်နဲ့ ပတ်
 သက်တယ် ဆိုတာတော့ သေချာတယ်၊ လူဆိုးတွေဟာ စောနန္ဒာဆီ က
 ပျူခေတ် နတ်ဘုရားရှုပ်လေးကို မရရအောင်တော့ ယူဖို့ဆုံးဖြတ်ထားပုံ
 ရတယ် `ဟုပြောလေ၏။ ထိုနောက်တွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယူဆောင်
 စရာ ရှိသည်ကို ယူဆောင်ပြီး မဟာမြိုင် အိမ်ကြီးသို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။
 မဟာမြိုင် အိမ်ကြီးသို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့အား စောနန္ဒာက
 ကြိုဆိုပြီး အိမ်ကြီး၏ အပေါ်ထပ် အခန်းကျယ်ကြီးတွင် နေရာချပေး
 လေ၏။ ခဏကြာလျှင် ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် ရေမိုးချိုးပြီး အိုင်ခန်း

နှင့် တွဲရက်ပါသော ဝရန်တာသို့ ထွက်ကြည်လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း
 ရေမိုးချိုးပြီး ဝရန်တာသို့ လိုက်ခဲ့လေရာ ကိုမင်းအောင်က ငဲ့စောင်းကြည်
 ပြီး လာဖို့ မဟာမြိုင်အိမ်ကြီးရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာနေတာမျှ
 ဝရန်တာက ကြည့်ရင် အိမ်ပတ်ဝန်းကျင် ရှုခင်းတွေကို သေသေချာချာ
 မြင်ရတယ် ဟုပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကိုမင်းအောင် နည်းတူ
 ကြည့်ရှုလိုက်သောအခါ မဟာမြိုင်အိမ်ကြီး၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အပေါ်စီးမှ
 မြင်တွေ့ရလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်
 ပြီးရန်သူကို ခိုက်ခိုက်ဖို့ နည်းလမ်းရှာ ကြည့်တာ၊ အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်က
 ရန်သူကို ရှုံ့ခို တိုက်ခိုက်ဖို့ မလွယ်ကူဘူး။ ရန်သူကို အိမ်ထဲကို များ ခေါ်
 ပြီးရှင်းမှ ဖြစ်မယ် ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်ပတ်ဝန်းကျင် ကို
 ငဲ့စောင်းကြည့်ရာ ကိုမင်းအောင်ပြောသလို ရန်သူကို ရှုံ့ခိုတိုက်ခိုက်ရန်
 မလွယ်ကူဘဲ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး ရှင်းလင်းနေကြောင်း တွေ့ရလေ၏။
 ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်၏ မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး သူတို့ကို ဘယ်လို

များခေါ်မှာလဲ ကိုမင်းအောင် `` ဟုမေးမြန်းလိုက်၏။ ကိုမင်းအောင်က
 မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး `` စောနန္ဒာတို့ အကူအညီနဲ့ လုပ်ရင်အဆင်ပြေ
 နိုင်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ ညစာစားတဲ့ အချိန်ရောက်ရင် ရန်သူကို တိုက်ခိုက်မဲ့
 အစီအစဉ် ရှင်းပြမယ် `` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး
 `` ယကွဲဂိုဏ်း နဲ့ ရင်ဆိုင်ရမယ် ဆိုပြီး အားခဲထားတာ အခုတော့ ဓားပြ
 အဖွဲ့နဲ့လာပြီး ရင်ဆိုင်နေရတယ်။ ကိုမင်းအောင် ရောက်လေရာအရပ်မှာ
 အန္တရယ်တွေပဲနော်၊ လူဆိုးလူသွမ်း တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပါစေလို့ ဆုပန်ထား
 သလား ကိုမင်းအောင်ရယ် `` ဟုဆိုလိုက်ရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က
 အန္တရယ်ကို ကျွန်ုပ် ဘယ်တော့မှ မဖိတ်ခေါ်သလို ရှောင်လဲ မရှောင်တိမ်း
 ဘူးဗျ။ အန္တရယ်ဆိုတာ ရှောင်တိမ်းလို့ ရတဲ့အခါ ရှိတယ်။ ထိပ်တိုက် ရင်
 ဆိုင် ရမဲ့အခါလဲ ရှိတယ် `` ဟုပြောလေ၏။ ညစာ စားချိန်သို့ ရောက်သော
 အခါ ကျွန်ုပ်တို့အား မိန်ကလေးတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး `` ညစာသုံး
 ဆောင်ဖို့ ကြွပါရှင် `` ဟု ရိုသေစွာ ဖိတ်ခေါ် လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည်

www.burmeseclassic.com

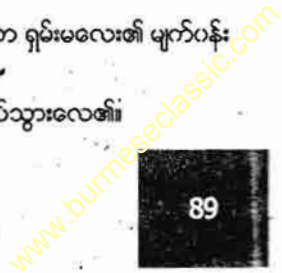
ဆာလောင်နေပြီ ဖြစ်သဖြင့် မိန်းကလေး ခေါ်ဆောင်ရာ အနောက်သို့
 လိုက်ခဲ့လေ၏။ မိန်းကလေးသည် ကျွန်ုပ်တို့အား အိမ်ကြီး၏ အောက်ထပ်
 ရှိ ထမင်းစားခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။ အိမ်ကြီး၏ ဝိသုကာလက်ရာ
 အလွန်ကောင်းပြီး ရှေးမြန်မာဟန်နှင့် ဥရောပဟန်ပေါင်းစပ်ထားသောပုံစံ
 ဖြစ်၏။

အောက်ထပ် ထမင်းစားခန်းထဲတွင် အသင့်စောင့်နေသော စောနန္ဒာကို
 တွေ့ရပြီး စောနန္ဒာက ညစာစားရန် လှိုက်လှဲစွာ ဖိတ်ခေါ်လေ၏။ ညစာမှာ
 ဝက်သား၊ ငါးသလောက်ပေါင်း ချည်ပေါင်ဟင်း စသည်ဖြင့် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ
 ချက်ပြုတ်ထားလေ၏။ ထမင်းစားသောက်နေစဉ် ကိုမင်းအောင် က
 အောင်ဒင် တို့အဖွဲ့ကို လက်ရဖမ်းဆီးဖို့ ကိစ္စကို စောနန္ဒာတို့

www.burmeseclassic.com

မင်းမြတ်သူရ

အကူအညီ လည်းလိုပါတယ်။ ။ ဟုပြောလေ၏။ ကျုပ်အိမ် ပတ်ဝန်းကျင်
ကို ကြည့်တော့ ရန်သူကို ချုံခိုတိုက်ခိုက်ဖို့ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထား
မရှိဘူးဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ရန်သူကို အိမ်ထဲကို မျှားခေါ်ပြီး တိုက်ခိုက်ဖို့
စီစဉ်ထားတယ်။ ရန်သူဟာရဲ့ လူအင်အား ဓယောက် ရှိပြီး အနည်းဆုံး
ခြောက်လုံးပြူး၊ ရိုင်ဖယ်လို လက်နက်မျိုး တွေပါလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ။
ဟုပြောလေရာ စောနန္ဒာက ကျွန်မတို့မှာ အမဲပစ်သေနတ် တစ်လက်နဲ့
ဓားလှံလေးများ တွေပဲရှိတယ်။ ။ ဟုပြောလေ၏။ ဆားပုလင်း မင်းအောင်
က လက်ကာပြရင်း ။ မပူပါနဲ့ သူတို့ အားလုံးကို ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ ကျုပ်
ပြင်ဆင်ထားပြီးသားပါ။ ။ ဟုပြောလေရာ စောနန္ဒာသည် ကျွန်ုပ်တို့
စုံထောက်ကျော် နှစ်ယောက်အား အားကိုးဟန်ဖြင့် ကြည့်ပြီး ။ ရှင်တို့
သာမကူညီရင် အောင်ဒင်တို့အဖွဲ့ကို ကျွန်မ ဘယ်လိုမှ ရင်ဆိုင်နိုင်မယ်
မထင်ဘူး။ ။ ဟုပြောလေရာ ချောမောလှပသော ရှမ်းမလေး၏ မျက်ဝန်း
အစုံကို ကြည့်ပြီး ကျွန်ုပ်၏ ရင်ထဲတွင် လှုပ်ခတ်သွားလေ၏။

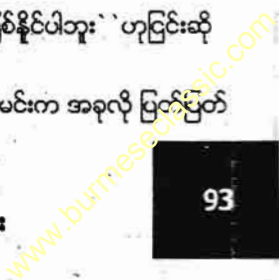
နောက်တနေ့သို့ ရောက်သောအခါ ကိုမင်းအောင်က စောနန္ဒာတို့ကို
 တွေ့ဆုံပြီး အောင်ဒင်တို့အဖွဲ့ စနေနေ့မှာ မဟာမြိုင်ကို ပင်မယ်ဆို
 ရင်တော့ ကြားထဲမှာ တရက်ပဲလိုတော့တယ်။ သူတို့မြို့ထဲရောက်ရင်
 ကျုပ်တို့ တစ်နေရာကနေအခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေမယ်။ခင်ဗျား
 တို့က ဓားပြ အောင်ဒင်တို့အဖွဲ့ ရောက် လာရင်အခြေအနေကို မီးစင်

www.burmeseclassic.com

ကြည်က ဖို့ပဲ ` ဟုဆိုလိုက်ရာစိုင်းပီ ကဝင်ရောက်ပြီး ` လူဆိုးတွေကို
ကျုပ်တို့ လက်ဦးမှု ယူပြီး တိုက်ခိုက်မယ် ` ဟုဆိုလိုက် ရာ ဆားပုလင်း
မင်းအောင်က ` ခင်ဗျားတို့ အစွမ်းအစ ရှိပြီး ပိုင်နိုင်မယ်ဆိုရင် လုပ်ပေါ့
ဟုပြောလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ စကားကြောင့် စိုင်းပီ က `
ကျုပ်တို့ အစွမ်းကို စောင့်ကြည့်ပါ။ ကျုပ်တို့ ဟော် နန်းသားတွေ သိုင်း
ကောင်းကောင်းတတ်ပါတယ် ` ဟုပြောလေ၏။ စိုင်းပီတို့ အဖွဲ့ သည်
ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ၎င်းတို့အဖွဲ့အား လူတွင်ကျယ် လုပ်နေသည်
ဟု ထင်မြင် နေပုံရ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က သူတို့အားလုံးကို တည်
ကြည်စွာ ကြည် လိုက်ပြီး ` ကိုယ် တာဝန်ကိုယ် ယူနိုင်ရင် ပြီးတာပဲ ` ဟု
ပြောပြီး အနီးတွင် ရပ်နေသော စောနန္ဒာကို တည်ကြည်စွာ ကြည် လိုက်
ရာ ရှမ်းမလေးက ရှက်ရွံ့ဟန်ဖြင့် ခေါင်းငုံ့လိုက်လေတော့၏။

စနေနေ့သို့ ရောက်သောအခါ အောင်ဒင်တို့ လူဆိုးအဖွဲ့သည် မဟာမြိုင်
 အိမ်ကြီးသို့ ရောက်လာလေ၏။ ထိုအခါ စောနန္ဒာ၏ လူများက ခြံ တံခါး
 ဖွင့် ပေးလိုက်ပြီး စိုင်းလူက `လာရင်းကိစ္စကို ပြောပါ` ဟုမေးမြန်းလေ
 ၏။ ထိုအခါ လူဆိုးအဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်အောင်ဒင်က `ကျုပ်တို့ စောနန္ဒာ
 နဲ့တွေ့ချင်တယ်။သူ့ကို အမြန်ဆုံး သွားပြောလိုက်ပါ` ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ စောနန္ဒာက ကိုမင်းအောင် ကြိုတင်သင်ပြထားသည်။ အတိုင်း အောင်ဒင်တို့ အဖွဲ့ကို သွားရောက် တွေ့ဆုံပြီး `ကိုအောင်ဒင် ကျွန်မဆီ ပြန်ရောက်လာပြီနော် ` ဟုပြုးရွှင်သော မျက်နှာဖြင့် ပြောဆို လေရာ လူဆိုးခေါင်းဆောင် အောင်ဒင်က ` ကျုပ် လာရင်းကိစ္စကို တိုတို နဲ့ ရှင်ရှင်းပြောမယ်၊ ပျူခေတ် နတ်ရုပ်လေးကို ကျုပ်တို့ကို ရောင်းပါလို့ စောနန္ဒာကို တောင်းဆိုပြီးပြီ၊ ဒါပေမဲ့စောနန္ဒာက ကျုပ်ကိုအကြောင်း အမျိုးမျိုး ပြပြီး ငြင်းဆိုခဲ့တယ်၊ ဒါမှာစောနန္ဒာ ပျူခေတ် နတ်ရုပ်လေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျုပ်ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ်၊ ဒီတစ်ကြိမ်တော့ နတ်ရုပ်ကို မရရအောင်ယူမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ် ` ဟုပြောလေရာ စောနန္ဒာ က ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး ` စိတ်မရှိပါနဲ့ ကိုအောင်ဒင်၊ ပျူခေတ်နတ်ရုပ် လေးက ကျွန်မအဖေရဲ့ အမြတ်နိုးဆုံး ပစ္စည်းပါ၊ ဒါကြောင့် နတ်ရုပ် လေးကို ကိုအောင်ဒင်ကို ရောင်းဖို့ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ` ဟုငြင်းဆို လိုက်ရာ အောင်ဒင်၏ မျက်နှာရုံမဲ့သွားပြီး ` မင်းက အခုလို ပြတ်ပြတ်

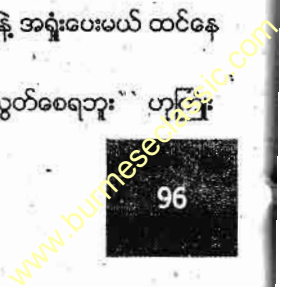
သားသား ငြင်းဆန်ပြီဆိုတော့လည်း ကျုပ်က မရေအောင်ယူဖို့ ကြိုးစား
ရတော့မှာပေါ့ ` ဟုဆိုလိုက်ပြီး ခါးကြားရှိ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကို
ထုတ်ကာ စောနန္ဒာကိုချိန်ရွယ်လိုက်၏။ ထိုအခါ စိုင်းပီ ကလက်ထဲရှိ
စားကို ထုတ်ပြီးစောနန္ဒာ အရှေ့မှ ကာကွယ်လိုက်၏။အောင်ဒင်က
စိုင်းလုံကိုကြည့်ပြီး မဲပြုံးပြုံးရင်း ` သေချင်တယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား ရှေ့က
ဖယ်စမ်း၊ ` ဟုအမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။စိုင်းလုံက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး
ကျုပ်သေမှ ခင်ဗျားသူ့ကို အနိုင်ယူလို့ရမယ် ` ဟုဆိုလိုက်ရာ စားပြခေါင်း
ဆောင် အောင်ဒင်ကအံ့ကိုကြိတ်ပြီး ` သေချင်နေတယ်၊ဟုတ်လား၊အလို
ဖြည့်ပေးရမှာပေါ့ ` ဟုဆိုကာလက်ထဲရှိ သေနတ်ဖြင့် ထိုးချိန်လိုက်၏။
ထိုအခိုက်မှာပင် ပရန်တာ၌ စောင့်ကြည့်နေသော ဆားပုလင်းမင်းအောင်
က ` ကျုပ်တို့ ရပ်ကြည့်နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ ပင်မှဖြစ်မယ် ` ဟုဆိုကာ
ခြံထဲသို့ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်ပြီး အောင်ဒင်၏ ရင်ဘတ်ကို လက်သီး
ဖြင့် ထိုးက ဝိုက်ကျလာသော အောင်ဒင်၏ လက်ထဲရှိ သေနတ်ကို ဆက်

ခနဲ လုယူလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ လူဆိုတစ်ဦးသည်ကိုမင်းအောင်ကို အံ့သြ
ဟန်ဖြင့် ကြည့်နေရာမှ ခါးကြားထဲရှိ သေနတ်ကိုဆွဲထုတ်လိုက်၏။ သို့
သော် ကိုမင်းအောင်က လူဆိုးထက် လျှင်မြန်သော အရှိန်ဖြင့် သေနတ်
ကိုင်ထားသောလက်ကို ခြေဖြင့် လှမ်းခတ်လိုက်ရာ သေနတ်သည်လေထဲ
သို့ လွင့်ယှဲသွားပြီး ကိုမင်းအောင်လက်ထဲသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်
ရှိသွားလေ၏။ ကျန်လူဆိုးတစ်ယောက်ကိုမူ ကျွန်ုပ်က နောက်ကျောကို
သေနတ်ဖြင့် ထောက်လိုက်ပြီး ‘မလုပ်နဲ့’ ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေ၏။
လူဆိုးများသည် ရုတ်တရက် အလစ်အငိုက်မိ သွားပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏
ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံလိုက်ရလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က လူဆိုးခေါင်းဆောင်
အောင်ဒင်၏ နောက်ကျောကို သေနတ်ဖြင့် ချိန်လိုက်ပြီး ‘မလုပ်နဲ့
အအားလုံးကို လက်နက်ချခိုင်းလိုက်’ ဟုဆိုလိုက်ရာ အောင်ဒင်က မကျေ
မချမ်းဖြင့်...ဘယ်သူလဲ...ငါ့အလုပ်ကို ဘာလို့ပင်ရှုပ်တာလဲ’ ဟုမေးမြန်း
လိုက်လေ၏။ ကိုမင်းအောင်က မနိုးမခန့် ရယ်မောလိုက်ပြီး ‘ကျုပ်က

www.burmeseclassic.com

စီအိုင်ဒီက ဆားပုလင်းမင်းအောင်ပါ။ ခင်ဗျားတို့ကိစ္စကို မြင်မကောင်းလို့
 ပင်ကူညီလိုက်တာပါ။ ဟုဆိုလိုက်ရာအောင်ဒင်ကအံ့ကို တင်းတင်းကြိတ်
 လိုက်ပြီးစောနနာဘက်သို့ လှည့်ကာ စီအိုင်ဒီကစုံထောက်တွေဘာတွေ
 ခေါ်ပြီး ငါတို့ကို ဒုက္ခပေးဖို့ ကြိုတင်ကြံစည် ထားတယ်ပေါ့။ ဟုတ်လား။
 ဟု မချီတင်ကဲ ပြောလေ၏။ ထိုနောက် ကိုမင်းအောင်က အောင်ဒင်တို့ကို
 လက်နက်ချခိုင်းရာ အောင်ဒင်တို့အဖွဲ့သည် မတတ်သာတော့ဘဲ လက်
 နက်ချလိုက်ရလေ၏။ အောင်ဒင်တို့အဖွဲ့၏ လက်နက်များကို သိမ်းဆည်း
 ပြီးသောအခါ ကိုမင်းအောင်က အောင်ဒင်တို့အားမျက်စေ့ရှေ့မှ အမြန်ဆုံး
 ထွက်သွားရန် မောင်းနှင်လိုက်ရာအောင်ဒင်တို့ လူစုသည်မကျေမချမ်းဖြင့်
 မဟာမြိုင်အိမ်ကြီးမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားလေ၏။ အောင်ဒင်သည် ခြံကြီး
 ၏ အပြင်ဘက်သို့ ရောက်သောအခါ အသံနက်ကြီးဖြင့် ရယ်မောလိုက်ပြီး
 ဟားဟားဟား...နတ်ရုပ်လေးကို ဒီလို လွယ်လွယ်နဲ့ အရုံးပေးမယ် ထင်နေ
 လား။ နင်တို့တစ်ဆွေလုံးတစ်မျိုးလုံးငါ့လက်ကမလွတ်စေဘူး။ ဟုကြား

ဝါး လိုက်ရာ စောနန္ဒာ၏ မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားပြီး

“ခွေးကြီး...ကျွန်မဆွေမျိုးတွေကို ဒုက္ခပေးတော့မယ်” ဟုဆိုလေရာ

ဆားပုလင်းမင်းအောင်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး “စောနန္ဒာရဲ့ဆွေမျိုး

ဆိုတာ ဘယ်မှာရှိလို့လဲ” ဟုမေးမြန်း၏။ တစ်ဘက်မြို့က ဆရာကြီး

ဦးဘပု ကျောင်းလေးမှာ ကျွန်မ ညီမလေး စောမိုက ဆရာမ လုပ်နေ

တယ်။ စောမိုက ကလေးတွေကို သိပ်ချစ်တတ်တယ်” ဟုပြော ရာ

ကိုမင်းအောင်က “စောမိုက ခင်ဗျားညီမအရင်းလား။” ဟုမေးမြန်း

လေ၏။ စောနန္ဒာက ခေါင်းညိတ်ပြီး “စောမိုက ကျွန်မညီမဝမ်းကွဲပါ။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ ငယ်စဉ်ကတည်းကအတူတူကြီးခဲ့တာမို့ ညီမအရင်း

တစ်ယောက်လို ချစ်ပါတယ်။ လူယုတ်မာအောင်ဒင်ကတစ်ဖက်မြို့ကို

စောမိုကို အနှိုင်ကျင့်တော့မယ်” ဟုပြောလေရာကိုမင်းအောင်

က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး “ဒါဆိုရင် စောမိုကိုကျွန်ုပ်တို့ ကာကွယ်ပေးရ

တော့မှာပေါ့။ တစ်ဖက်မြို့ကို အမြန်ဆုံး သွားဖို့ ကားကြုံရဖို့ မလွယ်ဘူး။

နဲ့တူတယ် `` ဟုပြောလေရာ စောနန္ဒက ခေါင်းညိတ်ပြီး `` ဟုတ်ပ
 ကားကြုံ အမြန်ဆုံး ရဖို့ မလွယ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဟိုး တောင်ကုန်းပေါ်မှာ
 ဦးခွန်သာ ဆိုတဲ့ လူဝှစ်ကြီးတစ်ယောက် တစ်ကိုယ်တည်း နေထိုင်
 နေတာ ရှိတယ်၊ ဦးခွန်သာက မြင်းတွေမွေးတယ်၊ သူ့ဆီမှာ မြင်းသွားငါး
 ရင် ရမလား မသိဘူး၊ဒါပေမဲ့ ဒီလူကြီးက ဝှစ်ကြီးဆိုတော့ ပြောရခက်
 တယ်၊သူ့ဆီက မြင်းငါးစုံ မလွယ်ဘူးထင်တယ် `` ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါ
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်က `` ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့သူ့ကိုနားလည်အောင်
 ပြောပြပြီး မြင်းငါးလို့ရအောင် ကြိုးစားရမှာပဲ `` ဟုဆိုလိုက်ရာ စောနန္ဒက
 `` ဒါဆိုရင် ကျွန်မတို့ ဦးခွန်သာဆီ အမြန်သွားကြမယ် `` ဟုဆိုလေ၏။

ထိုနောက် စောနန္ဒာသည် အနီးအနားတောင်ကုန်း ပေါ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့အား
 ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ကျယ်
 ပြန့်သော မြေကွက်လပ်တစ်ခုကို မြင်ရပြီး မြေကွက်လပ်ကို ခြံခတ်ထား
 ော့ တွ့ရလေ၏။ ထိုမြေကွက်လပ်တွင် မြင်းများကိုဆော့ကစားပုံ
 ရလေ၏။ စောနန္ဒာသည် အရှေ့မှ ဦးဆောင်ပြီး မြဲဝန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်

သွား လေ၏။ ခြံဝန်းထဲရှိ မြင်းစောင်းထဲတွင်ကျမ်းမာဟန်ရှိသောအသက်

၆၀ ဝန်းကျင် လူကြီးတစ်ဦးကိုတွေ့ရလေ၏။ ထိုသူကြီးသည်မြင်းကုန်းနီး

တစ်ခုကို ပွတ်တိုက်နေပြီး စောနန္ဒာကို မြင်သောအခါ အံ့သြဟန်ဖြင့်

မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး `မဟာမြိုင်အိမ်ကြီးက မိန်းကလေးဟာကျုပ်

လို မြင်းသမားတစ်ယောက်ဆီကို ရောက်လာစရာ အကြောင်း မရှိဘူးနဲ့

တူတယ်` ` ဟုပြောလေ၏။ စောနန္ဒာက ခေါင်းညိတ်ပြီး ` ဦးခွန်သာ

ဆီမှာ အကူအညီ တစ်ခုတောင်းစရာရှိလို့ပါ။ အဲဒါကတော့ ဦးခွန်သာ ရဲ့

မြင်းနှစ်ကောင် ခဏငှားချင်လို့ပါ` ` ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါ လူဂွဏကြီး

ဦးခွန်သာက စောနန္ဒာ စကားမဆုံးမီ လက်ကာပြလိုက်ပြီး ` ကျုပ်ရဲ့ မြင်း

တွေကငှားစားတဲ့ မြင်းတွေ မဟုတ်ဘူး။ မြင်းတွေကို ငှားဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး` `

www.burmeseclassic.com

ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကိုမင်းအောင်က ပင်ပြီး `` ကျုပ်တို့က အင်းစိန်
စီအိုင်ဒီက စုံထောက်တွေပါ။ ရာဇဝတ်မှု တစ်မှုကိုစီအိုင်ဒီအနေနဲ့ အမြန်
တားဆီးဖို့ အရေးကြီးနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဦးခွန်သာရဲ့ မြင်းတွေ ကို
ခဏငှားရမ်းဖို့ လိုနေပါတယ် `` ဟုပြောလေရာ ဦးခွန်သာက မျက်နှာရုံမဲ့
လိုက်ပြီး `` ဒီအချိုးတွေကို ကျုပ် မကြိုက်ဆုံးပဲ။ စီအိုင်ဒီကစုံထောက်ဆို
တဲ့ ဩဇာအာဏာနဲ့ ကျုပ်ရဲ့ မြင်းတွေကို မရရအောင်ငှားမယ်ပေါ့။ လုံးဝ
မငှားနိုင်ဘူး။ မင်းတို့ ငါ့ခြံထဲက အခုထွက်သွားစမ်း `` ဟု မောင်းနှင်ထုတ်
လိုက်လေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ဦးခွန်သာစကားကြောင့် ခေါင်းခါ
ယမ်းလိုက်ပြီး ဦးခွန်သာ ကျုပ်တို့ကို အထင်မှားနေပြီ။ ကျုပ်တို့က စီအိုင်ဒီရဲ့
ဩဇာ အာဏာသုံးပြီး ဦးခွန်သာမြင်းတွေကို ငှားနေတာ မဟုတ်ဘူး။ အား

နွဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ဖို့ ရန်အတွက် ဦးခွန်သာရဲ့ မြင်းတွေကို ငှားရမ်းဖို့လိုနေတာပါ။ ဦးခွန်သာပြည်သူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ရာဇဝတ်မှုကို ကာကွယ်ချင်တဲ့ စိတ်စေတနာ မရှိဘူးလား။ ဟုမေးမြန်းလိုက်ရာ ဦးခွန်သာသည် ကိုမင်းအောင်၏ စကားကြောင့် တွေပေသွားလေ၏။ ထိုအခါ စောနန္ဒာကဝင်ရောက်ပြီး ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေးရယ်၊ ညီမလေး စောမိုကို မသမာသူတွေရဲ့ လက်ထဲက ကယ်တင်ဖို့ အရေးကြီးနေလို့ပါ။ ကျွန်မတို့တစ်ဖက်မြို့ အမြန်ရောက်မှ ဖြစ်မယ်။ ဟုပြောလိုက်ရာ ဦးခွန်သာက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး မင်းတို့ကိစ္စ ဘယ်လောက်ပဲ အရေးကြီးကြီး ငါ့မြင်းတွေကို မြင်းအကြောင်း နားမလည်တဲ့ စုံထောက်တွေ လက်ထဲ မထည့်ဘူး။ ငါ့မြင်း

မင်းမြတ်သူရ

တွေကို မညှင်းပန်းနိုင်ဘူး `` ဟုဆိုလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က ဝင်ပြီး

`` မြင်းတွေ အကြောင်းနားမလည်ဘဲ ဦးခွန်သာရဲ့ မြင်းတွေကို ကျွန်

လာမဝါးဘူး `` ဟုပြောလိုက်ရာ ဦးခွန်သာက ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို

အထင်မကြီးဟန်ဖြင့် ကြည့်ပြီး `` စုံထောက်တွေ မြင်းအကြောင်းနား

လည်တယ်ဆိုတာ နားရှိလို့သာ ကြားရတယ်၊ ကျွန်တော့ လုံးဝမယုံဘူး၊

ထိုအခါ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ဦးခွန်သာကို ကြည့်လိုက်ပြီး ``

ပကတိမြင်း၊ အသာတိုရ မြင်း၊ သေဋ္ဌတိုရ်မြင်း၊ ပလာဟာကမြင်းနဲ့ မြည်း

မျိုး ဆိုပြီး မြင်းမျိုး ငါးမျိုး ရှိတယ်လို့ ကျွမ်းဂန်တွေက ဆိုထားတယ် `` ဟု

ဆိုလိုက်ရာ ဦးခွန်သာက မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး `` စာတွေ့လောက်နဲ့ မရ

ဘူး၊ လက်တွေ့အစွမ်း ပြမှာလဲဖြစ်မယ် `` ဟုပြောလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်

က ဦးခွန်သာကို စကားမတုန် ပြန်တော့ဘဲ မြင်းစောင်းသို့ ရွှေလှမ်း ကြ
 ကြီးဖြင့် သွားပြီး မြင်းညိုကြီးတစ်ကောင်ပေါ်သို့ လွှားခနဲခုန်တက်ကာ
 မြင်းကြီးကို ကစုန်စိုင်းပြီး ကွင်းပြင်ဆီသို့ စီးနှင်သွား၏။ ကိုမင်းအောင်
 သည် မြင်းကြီးကို ကျွမ်းကျင်စွာ စီးနှင်နေသဖြင့် ဦးခွန်သာသည် ပါးစပ်
 အဟောင်းသားဖြင့် ကြည့်နေလေ၏။ ကိုမင်းအောင်သည် မြင်းကြီးကို
 ကစုန်စိုင်းပြီး စီးနှင်နေရာမှ မြင်းကြီး၏ ဂဲယာ ဝမ်းဗိုက်နဘေးသို့ တွဲ
 လောင်း ခိုပြီးတစ်လှည့် ယာဘက်သို့ တစ်လှည့် စီးနှင်ပြသလေရာ
 ဦးခွန်သာသည် စီအိုင်ဒီ စုံထောက်တစ်ယောက်၏ မြင်းစီး စွမ်းရည်ကို
 မယုံနိုင်ဟန်ဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသားကြည့်နေလေ၏။ ကိုမင်းအောင်
 သည် မြင်းကြီးကို အတန်ကြာအောင် ကျွမ်းကျင်စွာ စီးနှင်ပြပြီးနောက်

မြင်းစောင်း ရှိရာသို့ ပြန်လာပြီး မြင်းကြိုကို ကျွမ်းကျင်စွာ ပြန်လည်ချည်
 နောင်လိုက်လေ၏။ ဦးခွန်သာက ကိုမင်းအောင်ကို အံ့သြဟန်ဖြင့်ကြည့်
 ပြီး `စီအိုင်ဒီ စုံထောက်တစ်ယောက်က ဘာလို့ မြင်းစီး ဒီလောက်ကျွမ်း
 ကျင်နေတာလဲ၊ မင်း ဘယ်သူလဲ` ဟုမေးမြန်းလိုက်၏။ ကိုမင်းအောင်က
 `ကျုပ် နံမည် ဆားပုလင်းမင်းအောင်ပါ` ဟုဖြေလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ
 ဦးခွန်သာ၏ မျက်လုံးများ ပိုမို ပြူးသွားပြီး `အို...နံမည်ကျော်ဆားပုလင်း
 မင်းအောင် ပါလား၊ ကျုပ်ရဲ့ မြင်းတွေကို ဆားပုလင်းမင်းအောင် မို့လို့
 ဒီလို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် စီးနိုင်တာကိုး၊ ကျုပ် မသိလို့ ဖော်ကားသလို
 ဖြစ်သွားတာ တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ၊ ဆားပုလင်းမင်းအောင်သာ ငါ့မယ်

မင်းမြတ်သူရ

ဆိုရင် ကျုပ်မြင်းတွေကို ငါးရုံ မကဘူး၊ အပိုင်လိုချင်လည်း ယူသွားလို့ ရပါ

တယ် “ဟုလို့က်လို့က်လို့လို့ ပြောလေ၏။

ထိုနောက်တွင်မူ ဆားပုလင်း မင်းအောင်က မြင်းပိုင်ရှင် ဦးခွန်သာ၏

အညှိရောင်မြင်းညိုကြီး နှစ်ကောင်ကို ငှားရမ်းလိုက်ပြီး အုန်းခွံရောင်

မြင်းကြီးကို စောနန္ဒာအား စီးစေပြီး ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုမင်းအောင်ကမူ မြင်းညို

ကြီးကိုး စီးနှင်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တောလမ်းအတိုင်း မြင်းများကို ဒုန်း

စိုင်းပြီး စီးနှင်လာခဲ့လေ၏။ စောနန္ဒာ၏ အဆိုအရတောလမ်းသည် တောင်

ကုန်းများကို ကျော်ဖြတ်စီးနှင်ရသောလည်း တစ်ဖက် မြို့သို့ ရောက်ရန်
 အတိုဆုံးလမ်းဖြစ်၏။ တောင်ကုန်းကြီးပေါ်မှ မြင်းကို အပြင်းနှင့်ပြီးနောက်
 စောနန္ဒာက မြင်းညှိကြီးကို ရပ်တန့်လိုက်ပြီး `ဟိုး..ဝေးဝေးမှာ မြင်နေရ
 တဲ့ကျောင်းက ဆရာကြီး ဦးဘပုရဲ့ ကျောင်း `ဟုပြောလေ၏။ဆားပုလင်း
 မင်းအောင်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်လိုက်ပြီး `ကျောင်းကို စမ်းချောင်း
 လေးအတိုင်း အနောက်ကသွားကြမယ်၊ ကျုပ်တို့ကံကောင်းရင်အောင်ဒင်
 တို့ထက်ရှေ့ကို ကြိုရောက်မယ် `ဟုဆိုကာမြင်းကြီးကိုအရှေ့မှဦးဆောင်
 စီးနှင်သွားလေ၏။ ကျောင်း အနောက်ဘက် စမ်းချောင်းသို့ ရောက်သော
 အခါကလေးတစ်စုနှင့်အတူ ရှိနေသော မိန်းမချောလေး တစ်ယောက်ကို
 တွေ့ရလေ၏။ စောနန္ဒာ မိန်းမချောလေးကို ကြည့်ပြီး `သူက ညီမလေး

စောမိုပဲ ` ` ဟု စိတ်လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့် ပြောလေ၏။ စောမို ဆိုသောမိန်းမ
 ချောသည် ကျွန်ုပ်တို့ မြင်းများကို အံ့ဩဟန်ဖြင့် ကြည့်နေစဉ် စောနန္ဒာ
 က ` ညီမလေး စောမို၊ အမလေးဝမ်းသာလိုက်တာ ညီမလေးရယ်၊ဘာမှ
 မဖြစ်တာ ကံကောင်းတာပဲ ` ` ဟုပြောလေရာဆရာမလေးစောမိုကအံ့ဩ
 ဟန်ဖြင့် ကြည့်ပြီး ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအချိန်တွင်
 ကျောင်းရှေ့သို့ ဂျစ်ကားတစ်စီး ထိုးရပ်လိုက်ပြီး ကားပေါ်မှ အောင်ဒင်နှင့်
 အပေါင်းအပါများ ဆင်းလာလေ၏။ လူဆိုး လူမိုက်များသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို
 မမြင်ဘဲ ကျောင်း အရှေ့ဘက် ဝင်ပေါက်မှ ဝင်ရောက်လာလေ၏။ ထိုအခါ
 စောနန္ဒာက လက်ကာပြလိုက်ပြီး ` ဒီအကြောင်းတွေကို နောက်မှ ပြောပြ
 မယ်၊ ကလေးတွေကို ကျောင်းထဲ ဝင်ခိုင်းပြီး ညီမလေး မြင်းပေါ် မြန်မြန်

www.burmeseclassic.com

တက်လိုက်ပါ ` ဟုပြောလေ၏။ စောနန္ဒာ၏ အရေးတကြီး အမှုအယာ

ကြောင့် ဆရာမလေးစောမိသည် မြင်းပေါ်သို့ တက်လိုက်ပြီး ကလေးများ

ကို ကျောင်းထဲသို့ ပြန်ပင်ခိုင်းလိုက်ကာ မြင်းများကို ဒုန်းစိုင်းပြီး ထွက်ခဲ့

လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ အောင်ဒင်တို့

သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို မြင်တွေ့သွားပြီး ကျောင်းရှေ့တွင် ဒေါသတကြီးကျန်

ရစ်ခဲ့လေ၏။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့သည် နာရီအနည်းငယ်အတွင်းမဟာမြိုင်အိမ်ကြီးသို့ ပြန်လည်

ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။ အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ဆရာမလေး စောမိုက

ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်နှစ်ဦးကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သစ်လုံးအိမ်လေးသို့ မပြန်ဖြစ်သေးဘဲ မဟာမြိုင်အိမ်ကြီး

၌ပင် ဆက်လက်နေထိုင်လေ၏။ မြဲထဲရှိအိမ်လေးထဲသို့ ပြန်လည်ရောက်

ရှိသောအခါ ကျွန်ုပ်က `ကျုပ်တို့ အဖြစ်က ယက္ခဂိုဏ်းနဲ့ ရင်ဆိုင်မယ်
 ဆိုပြီး ထွက်လာကြတာ၊ အခုတော့ ယက္ခဂိုဏ်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ရဘဲ မဟာမြိုင်
 အိမ်ကြီးရဲ့ အရေးနဲ့ပဲ ရင်ဆိုင်နေရတယ် ` ဟုပြောလေရာ ဆားပုလင်း
 မင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး ` ယက္ခဂိုဏ်းနဲ့ ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်မဲ့ အချိန်
 နီးနေပါ။ အိုင်ပီ စိတ်မလောပါနဲ့ ` ဟုပြောပြီး ရေခွေးကြမ်း တစ်ခွက်ကို
 ငဲ့သောက်ရင်း တစ်စုံတစ်ရာကို မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး စဉ်းစားနေလေ၏။
 ကျွန်ုပ်ကမူ ချောမောလှပသော ညီအစ်မနှစ်ယောက်၏ မျက်နှာကို တစ်
 လှည့်စီ မြင်ယောင်ရင်း ညီအစ်မနှစ်ယောက်သာ မိမိချစ်သူ ဖြစ်မည်ဆို
 လျှင် မည်မျှကောင်းမည်နည်းဟု စိတ်ကူးယဉ်နေမိ၏။

မင်းမြတ်သူရ

နောက်တစ်နေ့ နံနက်သို့ ရောက်သောအခါ အိမ်စေမိန်းကလေးက နံနက်
 စာ စားရန် လာခေါ်ပြီး စားပွဲဝိုင်းသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ရှိသောအခါ မျက်စိ
 မျက်နှာပျက်နေသော စောနန္ဒာကိုတွေ့ရလေ၏။ စောနန္ဒာက ကျွန်ုပ်တို့အား
 ကြိုဆိုပြီး စားပွဲပေါ်သို့ ပိတ်စအဖြူပတ်ထားသော မြားတစ်ချောင်းကိုတင်
 လိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး `အောင်ဒင်တို့ ဆီက

ခြိမ်းခြောက်စာ ပို့လိုက်ပြန်ပြီနဲ့ တူတယ် `` ဟုပြောလေရာစောနန္ဒာက
 ခေါင်းညိတ်ပြီး `` ဟုတ်ပါတယ် ကိုမင်းအောင် ဒီနေ့မနက် အိမ်ရှေ့က
 ဝရန်တာကို မြားတစ်ချောင်းစိုက်ဝင် နေလို့ ကြည့်လိုက်တော့ မြားမှာ
 ပတ်ချည်ထားတဲ့ စာကိုတွေ့ရတာပဲ `` ဟုပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က သူမ
 လက်ထဲရှိ ပိတ်ဖြူစကို ယူပြီး ကြည့်လိုက်ရာ ပိတ်ဖြူပေါ်တွင် အမည်း
 ရောင်တရုတ်မင်ဖြင့် ရေးထားသော အောက်ပါစာကို တွေ့ရလေ၏။

နင့်ညီမကို စီအိုင်ဒီ စုံထောက်အားကိုးနဲ့ ကယ်ထုတ်သွားနိုင်တာ အဟုတ်
 ကြီး မှတ်နေသလား။ နင့်အဖေ ဒေါ်မုန်း တစ်ယောက်လုံး ငါတို့လက်ထဲ
 ရောက်နိုင်သေးတာ မယေ့နဲ့ နင်နတ်ရုပ်လေးကို ပေးဖို့ အသင့်ပြင်ထား

မင်းမြတ်သူရ

ကျွန်ုပ်က စာကို ဖတ်ပြီးလက်သိဆုပ်ကာ `` ဒီလူတွေ အတင်ရဲလှသည်
 လား။ ကျုပ်တို့လို စီအိုင်ဒီက စုံထောက်တွေ ရှိရက်နဲ့ ဒီလိုခြိမ်းခြောက်စာ
 ပို့တယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ကို မထီလေးစား လုပ်တာပဲ ကိုမင်းအောင် `` ဟု
 ပြောလိုက်လေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး `` မပူပါနဲ့။
 ဒီလူတွေကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ကျုပ်တို့တာဝန်ထားပါ။ စောနန္ဒာရဲ့အမေ ဒေါ်မုန်း
 ကဘယ်ကို ရောက်နေလို့လဲ `` ဟုမေးမြန်း၏။ စောနန္ဒာက သက်ပြင်း
 ချလိုက်ပြီး `` ကိုမင်းအောင်ကိုအကူအညီ တောင်းရမှာ အားတောင်နာ
 လာပြီ။ အမေ့အကြောင်း ပြောရရင် အတိတ်အကြောင်းတွေ ပြန်ပြောမှ
 ဖယ်။ ကျွန်မ အဖေဟာ အမဲလိုက်ပါသနာပါတဲ့ စော်ဘွားကြီးကို
 ကျား လက်ကနေ ကယ်တင်ပြီးနောက် စော်ဘွားကြီးက ကျေးဇူးပြုတဲ့

www.burmeseclassic.com

မင်းမြတ်သူရ

အနေနဲ့ ကျွန်မတို့ မိသားစုကို ဟော်နန်းထဲမှာ ခေါ်ပြီး ကျေးဇူးပြုခဲ့တယ်၊
 အဲဒီတုန်းက အဖေနဲ့အမေဟာ စိတ်သဘောထားခြင်း မတိုက်ဆိုင်ခဲ့ဘူး၊
 အမေဟာ ဇော်ဘွားကြီးရဲ့ ဟော်နန်းမှာ သွားနေရမှာ စိတ်ကျဉ်းကြပ်တဲ့
 အတွက် သွားဖို့ သဘောမတူဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဖေက ဇော်ဘွားကြီးလို ကြီး
 မြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ယောက်ရဲ့ ဖိတ်ခေါ်မှုကို မငြင်းဆန်သင့်ဘူးလို့
 ယူဆတယ်၊ အမေဟာ သူ့ကိုယ်တိုင် ဟော်နန်းကို လိုက်ဖို့ ငြင်းဆန်ပေမဲ့
 ကျွန်မတို့ ဟော်နန်းကို သွားနေတာကို မကန့်ကွက်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မ
 တို့ ဇော်ဘွားကြီး ဟော်နန်းမှာ ကြီးပွားနေစဉ်မှာ အမေကတော့ ဆယ်နှစ်ပွဲ
 ဈေးသည်အဖြစ် မြန်မာပြည် အရပ်ရပ်က ပွဲတော်တွေမှာ လှည့်လည်ပြီး
 ဈေးရောင်းနေခဲ့တယ်၊ ဒီနေ့ထက်တိုင် အမေဟာ ကျွန်မတို့နဲ့ အတူတူ

လာနေဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပေမဲ့ အမေ ကတော့ လွတ်လပ်တဲ့ ဆယ်နှစ်ပွဲ ဈေး
 သည် ဘဝကို မစွန့်လွတ်နိုင်ဘူးဆိုပြီး ကျွန်မတို့နဲ့ လာမနေဘူး။ အမေ
 ဟာ ပွဲဈေးတွေမှာ လက်ဖက်ခြောက် ရောင်းပြီး အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း
 ပြုခဲ့တယ်။ ဟော်နန်ကို လိုက်ပြီး ဖော်ဘွါးရဲ့ ကျေးဇူးပြုတာမခံဘူး။ ဒါတွေ
 ကိုသိနေတဲ့ လူယုတ်မာ အောင်ဒင်က အမေ အသက်အန္တရာယ်ကို ရန်ရှာ
 ပြီး ကျွန်မလက်ထဲက ပျူခေတ်နတ်ရုပ်လေးကို လုယက်ဖို့ ကြံရွယ်ထားပုံ
 ရတယ်။ ‘ဟုပြောလေရာ ကိုမင်းအောင်က ‘ဒါဆိုရင် စောနန္ဒာရဲ့ မိခင်
 ဟာ ဆယ်နှစ်ပွဲဈေးသည် ဆိုရင် မနက်ဖြန် ကျင်းပမဲ့ သိပေါက်ဘော်ကြံ
 ဘုရားပွဲကို ရောက်နေမှာ သေချာတယ်။ ‘ဟုဆိုလိုက်ရာညီမဖြစ်သူစောမိုး
 ကဝင်ပြီး ‘သိပ်ဟုတ်တာပေါ့။ အမေ ဘော်ကြံဘုရားပွဲမှာ ဈေးရောင်းတဲ့

အခါတိုင်း ကျွန်မတို့နဲ့ လာတွေ့လေ့ ရှိတယ်၊ ဒါဆိုရင် ကျွန်မတို့ အမေနဲ့
 အမြန်ဆုံး သွားတွေ့မှ ဖြစ်မယ် `` ဟုပြောလေရာ စောနန္ဒာကခေါင်းညိတ်
 ပြီး `` ဟုတ်တယ်၊ အမေ့မှာ အန္တရယ် ရှိနေပြီ ကိုမင်းအောင်၊ ကယ်ပါဦး ``
 ဟုသနားစဖွယ် မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်သည် လူဆိုး
 အောင်ဒင်ကို မကျေမချမ်း ဖြစ်သွားပြီး လက်သီးဆုပ်ကာ `` ...တောက်
 ဒိလူတွေကို နောက်တစ်ခါ ဖမ်းမိရင် ပြန်မလွတ်ဘဲ ထောင်ထဲကို ထည့်
 လိုက်ပါ `` ဟုတိုက်တွန်းလိုက်၏။ ကိုမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး
 `` မပူပါနဲ့ အိုင်ပီရယ်.. ဒိလူတွေကို နောက်ကို ဒိအမူတွေ ကျူးလွန်နိုင်မှာ
 မဟုတ်တော့ပါဘူး `` ဟုဆိုကာ စောနန္ဒာတို့ ညီအစ်မဘက်သို့ လှည့်ပြီး
 `` ကျုပ်တို့ မနက်ဖြန် နံနက်စောစောထပြီး ဘော်ကြိုဘုရားပွဲ ကျင်းပတဲ့

အသိပေါ်မြို့ကို သွားကြမယ်၊ ခရီးထွက်ဖို့ လိုအပ်တာတွေ ပြင်ဆင်ကြပါ။

ဟုပြောလိုက်လေရာ ညီအစ်မနှစ်ယောက်စလုံး ခရီးထွက်ရန် စိတ်စော

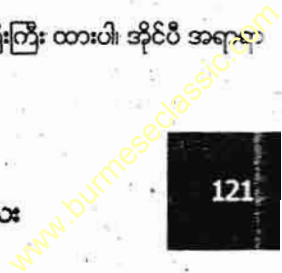
နေကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကမူ ယက္ခဂိုဏ်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရန် ထွက်လာခဲ့ပြီးမှ

မိန်းမချောလေး နှစ်ယောက်၏ အရေးကိစ္စများကို ကူညီ ဖြေခြင်းပေး

နေခြင်းမှာ ထူးဆန်းပေစွ ဟုတွေးရင်း ကျေနပ်သလိုဖြစ်နေ လေ၏။

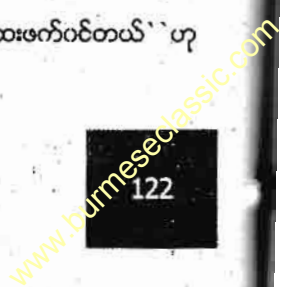
ကျွန်ုပ်တို့သည် နောက်တစ်နေ့ နံနက်စေတောထပြီး ဘော်ကြို ဘုရားပွဲ
 ကျင်းပရာ သိပေါ်မြို့သို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။ သိပေါ်မြို့သို့ ဘတ်စ်ကားကြီး
 တစ်စီးဖြင့် ခရီးဆက်ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်နှစ်ဦး နှင့်အတူ
 စောနန္ဒာတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်လည်း ပါဝင်လေ၏။ ဘော်ကြို ဘုရားပွဲ
 တော် ကျင်းပရာ သိပေါ်မြို့ဝတ်ဝန်းကျင်သို့ ရောက်သောအခါ ဗွဲတော်လာ

ဘုရားဖူး ခရီးသည်များနှင့် ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားနေလေ၏။ စည်ကား
လှသော ပွဲဈေးတန်းကြီးကို ကြည့်ပြီး ကျွန်ုပ်က `` စည်လိုက်တာဗျာ၊ ဒီ
လောက် ရှည်လျားတဲ့ ပွဲဈေးတန်းကြီးမှာ စောမိုတို့ မိခင်ကြီး ဒေါ်မုန်းရဲ့
လက်ဖက်ဆိုင်ကို ဘယ်လို ရှာကြမှာလဲ `` ဟုမေးမြန်းလေရာ စောမိုက
လက်ကာပြရင်း `` မပူပါနဲ့ရှင်၊ ဆယ်နှစ်ပွဲ ဈေးတန်းမှာ ကျွန်မအမေရဲ့
လက်ဖက်ဆိုင်ကို အဝေးကတောင် ရှာလို့ ရပါတယ် `` ဟုပြောလေ၏။
စောနန္ဒတို့ ညီအစ်မသည် အရှေ့မှ ဦးဆောင်ပြီး ပွဲခင်းထဲ သို့ ဝင်ရောက်
သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်နှစ်ယောက်က ညီအစ်မနှစ်ဦး
နောက်သို့ လိုက်သွားလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က ကျွန်ုပ်၏ အနီးသို့ ကပ်ပြီး
လေသံတီးတိုးဖြင့် `` ရှေ့ဆက်ပြီး သတိကြီးကြီး ထားပါ၊ အိုင်ပီ အရာ့ဆူ

ကို မီးစင်ကြည် ကဖို့လိုတယ် ` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်
 ၏ ဆိုလိုရင်းကို နားမလည်သော်လည်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေ၏။

ကိုမင်းအောင် အန္တရယ်၏ အရိပ်အငွေ့တွေကို မြင်တွေ့နေလေသလား
 မသိ။ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ရှိနေသော ဘော်ကြီးဘုရားပွဲဈေးတွင် ယကွဲဂိုဏ်း
 သားများ ရောက်ရှိနေလေပြီလား။ ကျွန်ုပ်သည် ယကွဲဂိုဏ်းသားများ ၏
 အန္တရယ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ကိုမင်းအောင်ကို မေးမြန်းရန် ပြင်လိုက်စဉ်
 စောနန္ဒာက အနောက်သို့ လှည့်ပြီး ` နေပူလိုက်တာ ကိုမင်းအောင်၊
 ကျွန်မတို့ သစ်ပင်ရိပ်အောက်မှာ ခဏနားပြီး မန်ကျည်းဖျော်ရည်သောက်
 ရအောင် ` ဟုပြောလေရာ ကိုမင်းအောင်က ` ကောင်းတယ် စောနန္ဒာ
 ဒီရာသီမှာ မန်ကျည်းဖျော်ရည် သောက်တာသိပ် ဆေးဖက်ဝင်တယ် ` ဟု

ထောက်ခံလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည်အညာဘားကြီးတစ်ယောက် ရောင်းချ

သော မန်ကျည်းဖျော်ရည် ဆိုင်ထမ်း လေးရှေ့တွင် ထိုင်လိုက်ကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ လူစုသည် မန်ကျည်းဖျော်ရည် ခွက်ကိုယ်စီ ကိုင်ပြီး တစ်မံစိမ့်

သောက်နေစဉ် အနီး ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လှည်းဝိုင်း တစ်ဝိုင်းရှေ့တွင်တယော

သံ နွဲ့နွဲ့လေး ကြားရပြီး ဆွဲဆွဲငင်ငင် သိဆိုလိုက်သော မိန်းမပျိုတစ်ဦး၏

အသံကို ကြားရလေ၏။ ထိုမိန်းမပျို၏ အသံကောင်းလွန်း သဖြင့် ကျွန်ုပ်

သည် ထိုင်ရာမှ ထပြီး လူအုပ်ထဲသို့ တိုးဝင်ကြည့်မိလေ၏။ ထိုအခါမျက်

မမြင် အဘိုးအို တစ်ဦးက တယောထိုးနေပြီး မိန်းမပျိုတစ်ဦးက သိဆိုနေ

ကြောင်း တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ အနီးသို့ စောနန္ဒာတို့ မောင်နှမလည်း

လာရောက်ကြည့်ရှုပြီး မိန်းမပျို၏ အဆိုကောင်းကြောင်း ချီးမွမ်းလေ၏။

ထိုနောက်တွင်မူ စောနန္ဒာက သိချင်းအဆိုကောင်းသော မိန်းမပျိုလေးကို ဆုတော်ငွေ ပေးပြီးနောက် သူမ၏ မိခင်ဒေါ်မုန်း၏ လက်ဖက်ဆိုင်ကို ပွဲခင်းထဲတွင် ဆက်လက် ရှာဖွေလေ၏။ ထိုသို့ရှာဖွေရင်း ပွဲဈေးအဆုံးထိ ရောက်ကာနီးသောအခါ ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး

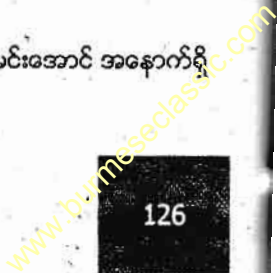
“ပွဲခင်းတောင် ဆုံးတော့မယ်ကိုမင်းအောင်၊ သူတို့အမေရဲ့ လက်ဖက်ဆိုင်ကို တွေ့ပါဦးမလား” ဟုမေးမြန်းလေရာ ကိုမင်းအောင်က လက်ကာပြပြီး

“မပူပါနဲ့ အိုင်ပီ၊ ဘော်ကြို့ ပွဲဈေးတန်းမှာ ဒေါ်မုန်းရဲ့ လက်ဖက်ဆိုင်ကို ရှာမတွေ့စရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး၊ ကျွန်ုပ်အထင်တော့ ဟိုး အရှေ့ကဆိုင်စုလေး ဖြစ်မယ်ထင်တယ်” ဟုပြောလေ၏။ ကိုမင်းအောင် ညွှန်ပြရာအရပ်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ အရိပ်ရသော သစ်ပင်ကြီးအောက်

တွင် ရှိသော ဆယ်နှစ်ပွဲဈေးသည်အုပ်စုတစ်စုကို တွေ့ရလေ၏။ စောနန္ဒာ
ကထိုအရပ်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်ပြီး ဝမ်းသာအရဖြင့် `ဟိုမှာ ကျွန်မအမေ
ရဲ့ လက်ဖက်ဆိုင်ကို တွေ့ပြီဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်
လိုက်သောအခါ ဒေါ်မုန်းဇယန်းလက်ဖက်စို၊ လက်ဖက်ခြောက်ဟူသော
အနီရောင်ပိတ်စ ပေါ်တွင် ရွှေစာလုံးဖြင့် ရေးထိုးထားသော စာကိုတွေ့ရ
လေ၏။ ဆိုင်ရှေ့ရှိ စားပွဲပိုင်းများတွင် လက်ဖက်သုပ် စားသုံးနေသူများ
လည်းရှိနေ၏။ မိန်းမချောလေး စောမိုသည် မိခင်၏ ဆိုင်ကိုတွေ့သည်နှင့်
ဆိုင်ရှိရာ သစ်ရိပ်အောက်သို့ ပြေးလွှားသွားပြီး မိခင်ကို နှုတ်ဆက်လေ၏။
စောနန္ဒာက ကိုမင်းအောင် ဘက်သို့လှည့်ပြီး `ဟိုမှာ မြင်နေရတာ ကျွန်မ
အမေပဲ` ဟုတီးတိုးပြောလေရာ ကိုမင်းအောင်က လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း

မင်းမြတ်သူရ

ခေါင်းညိတ်ပြလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ လွန်စွာ
 မြန်မာဆန်ပြီး ဥပတိရုပ် ကောင်းမွန်သော အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးကိုတွေ့ရ
 လေ၏။ ထိုအမျိုးမီးကြီးက ကိုမင်းအောင်ကို စူးရှသော မျက်ဝန်းများဖြင့်
 ကြည့်လိုက်ပြီး ``ဧည့်သည် ပါလာတယ်ထင်တယ်`` ဟု ဆိုလိုက်ရာ
 စောနန္ဒာက ခေါင်းညိတ်ပြီး ``ဟုတ်တယ်အမေအမေနေကောင်းရဲ့လား
 ဟုမေးမြန်းလေရာ ဒေါ်မုန်းကခေါင်းညိတ်ပြီး ``ကောင်းပါတယ်သမီးရယ်
 ဧည့်သည်ကို အမေ့ရှေ့ခေါ်ခဲ့ပါဦး`` ဟုဆိုလေရာစောမိုကကိုမင်းအောင်
 ကို ဒေါ်မုန်းရှေ့စားပွဲသို့ ခေါ်လိုက်၏။ ကိုမင်းအောင်က ဒေါ်မုန်းရှေ့တွင်
 ရှိသော ခွေးခြေပုလေးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်ကမူ ဒေါ်မုန်းရှေ့တွင်
 ထိုင်စရာ ခွေးခြေပုလေး တစ်လုံးသာ ရှိသဖြင့် ကိုမင်းအောင် အနောက်ရှိ

သင့်တော်ရာ ခွေးခြေလေး တစ်လုံးတွင် ပင်ထိုင်လေ၏။ စောနန္ဒာတို့ ညီ
 အစ်မနှစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်၏ အနောက်တွင်ပင်ထိုင်လိုက်ကြ၏။ ဒေါ်မုန်း
 က ကိုမင်းအောင်၏ မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး ` ဥပတိရုပ်ကတော့ တကယ်
 ကောင်းတာပဲ။ စီအိုင်ဒီမှာ စုံထောက် မလုပ်ဘဲ ဓာတ်ရှင်ထဲမှာ မင်းသား
 ပင်လုပ်ရင် ပိုဖြစ်ထွန်းမယ် ထင်တယ် ` ဟုပြောလေရာ စောမိုတို့၏ မိခင်
 ဒေါ်မုန်းက ကိုမင်းအောင်ကို စီအိုင်ဒီစုံထောက် တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း
 သိရှိနေသဖြင့် အံ့သြသွားမိ၏။ ကိုမင်းအောင်ကမူ ဒေါ်မုန်းစကားကိုအံ့သြ
 ဟန်မရှိဘဲ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ` မြန်မာပြည် စုံထောက်အဖွဲ့မှာ ကျုပ်ရိုင်း
 လိုနေသေးတယ်။ ဒါကြောင့် စုံထောက်ဘဝနဲ့ နေပါရစေဦး ` ဟုပြောလိုက်
 ရာ ဒေါ်မုန်းက ` လောကမှာ ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်ရင်တော့ ကောင်းပါတယ်

ကဲ့..အဖန်ရည်လေး သောက်လိုက်ပါဦး၊ အဒေါ်လက်ဖက်က အမြင်ဆုံး
 ပလောင်တောင်က ထွက်တဲ့ အကောင်းဆုံး ဝေယန်း လက်ဖက်ပါ။ အခါး
 ဓာတ်လုံးဝ မပါဘူး။ အဖန်ဓာတ်ပဲပါတယ် ` ဟုဆိုလိုက်ပြီး ကိုမင်းအောင်
 ကို အဖန်ရည်တစ်ခွက် ကမ်းပေးလိုက်လေ၏။ ကိုမင်းအောင်က အလွန်
 သေးငယ်သော ကြေးပန်းကန်လုံးထဲတွင် ထည့်ထားသော အဖန်ရည်ကို
 လက်နှစ်ဖက်နှင့် ရှိုရိုသေသေ ယူလိုက်ပြီး တစ်မိမိမ့် အရသာခံ သောက်
 လိုက်ရင်း ` ကောင်းလိုက်တဲ့ အဖန်ရည်၊ ကျုပ်တစ်သက် သောက်ဖူးသမျှ
 မှာ အကောင်းဆုံးပဲ။ လက်ဖက်ကောင်း စားချင်ရင် ပလောင်တောင်တက်
 နှေးရတယ် ဆိုတဲ့စကားကိုလည်း သတိရလိုက်ပါတယ်။ လက်ဖက်ဆိုတာ
 လည်း တောင်မြင့်လေ ပို အရသာကောင်းလေဆိုတော့ အမြင်ဆုံးတောင်

ကထွက်တဲ့ ဇယန်းလက်ဖက်ဆိုတာ ယုံကြည်ပါတယ် ` ဟုချီးမွမ်းလိုက်
 လေ၏။ ကိုမင်းအောင်၏ ဇယန်းလက်ဖက်ကို ချီးမွမ်းသော စကားကြောင့်
 အဖန်ရည်အလွန်ကြိုက်သော ကျွန်ုပ်သည်ကိုမင်းအောင်ထံမှ မွှေးပျံ့သော
 သောရနံ့ကို ရရှိပြီး သောက်ချင်စိတ်များ တဖွိုးဖွိုး ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။
 သို့သော် ကိုမင်းအောင်က ကျွန်ုပ်၏ အဖန်ရည် ကြိုက်သော စရိုက်ကို
 မေ့လျော့နေဟန်ဖြင့် ဒေါ်မုန်းတိုက်သော အဖန်ရည်ကိုပင် အရသာခံပြီး
 သောက်နေလေ၏။ ကိုမင်းအောင်သည် အဖန်ရည်ကို ကုန်စင်အောင်
 သောက်ပြီးနောက် ကြွေပန်းကန်လေးကို ဒေါ်မုန်းလက်သို့ ပြန်လည်ပေး
 အပ်လိုက်လေ၏။ ဒေါ်မုန်းကိုမင်အောင် လက်ထဲရှိ ကြွေပန်းကန်လုံးလေး
 ကို ပြန်ယူလိုက်ပြီး ` ဒီ အဖန်ရည်ဟာ ကိုမင်းအောင်ဘဝမှာ သောက်ခဲ့ဖူး

မင်းမြတ်သူရ

သမျှ အဖန်ရည်ထဲမှာ တန်ဘိုးအကြီးဆုံး လို့ ဆိုရမလို ဖြစ်နေပြီ ` ဟုဆို
 လေရာ ကိုမင်းအောင်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ` တကယ် တန်ဘိုးကြီးပါ
 မလား အဒေါ် ` ဟုမေးမြန်းလိုက်၏။ ဒေါ်မုန်းက ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး
 ` တကယ်တန်ဘိုးကြီးတာပါ။ တန်ဘိုး မဖြတ်နိုင်အောင်ပါပဲ ` ဟုပြော
 လေရာ ကျွန်ုပ်သည် ဒေါ်မုန်းနှင့် ကိုမင်းအောင်၏စကားများကို လိုက်မပီ
 အောင်ဖြစ်နေ၏။ ဒေါ်မုန်းက ကိုမင်းအောင်၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး
 ` နောက်ဆုံးတော့လည်း ဆားပုလင်းမင်းအောင်ဟာ အမှားတစ်ခုကိုပေး
 ဆပ်ရမဲ့ အလှည့်ကို ရောက်လာပါလား ` ဟုပြောလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်
 က ` ကျုပ်ဘယ်တော့မှ အမှားမလုပ်ခဲ့လို့ ပေးဆပ် စရာအကြောင်းလည်း
 မရှိပါဘူး ` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်သည် ကိုမင်းအောင်နှင့် ဒေါ်မုန်းတို့၏

ပြောစကားများကို နားထောင်ပြီး ပိုမို နားလည်ရ စက်နေမိ၏။ ဒေါ်မုန်းက
 သက်ပြင်းချပြီး `အမှန်တရား ဆိုတာ ကြည့်တဲ့သူဘက်က မြင်တဲ့အမြင်
 နဲ့လည်း ဆိုင်တယ် ဆားပုလင်းမင်အောင်၊ ဒါကြောင့် ပေးဆပ်ဖို့သာ ပြင်
 ပေတော့ ` ဟုဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်သည် ဒေါ်မုန်းနှင့် ကိုမင်းအောင်၏
 အမူအယာကို ကြည့်ပြီး နားမလည်ဟန်ဖြင့် ဆက်လက်ကြည့်ရှုနေမိ၏။
 ကိုမင်းအောင်က ခေါင်းခါယမ်းပြီး `အပြစ်ရှိသူ မဟုတ်လို့ ပေးဆပ်စရာ
 မလိုဘူး ဒေါ်မုန်း ` ဟုဆိုလိုက်ရာ ဒေါ်မုန်းက ကိုမင်းအောင်ကို အေးစက်
 သောအကြည်ဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး `ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မပြောတော့ဘူး
 ဆားပုလင်းမင်းအောင် မပေးဆပ်ချင်လည်း ပေးဆပ်ရတော့မယ်၊ အခု
 မင်း သောက်လောက်တဲ့ အဖန်ရည်ထဲမှာ အရောင်အနံ့အရသာ မရှိတဲ့

အဆိပ်ခပ်ထားတယ်၊ မင်း အခုချက်ချင်း ရင်ခေါင်းထဲက ကလီဇာတွေ
 ပြတ်တောက်ပြီး သေဆုံးရတော့မယ်၊ ဆားပုလင်းမင်းအောင်လို နံမည်
 ကျော် တစ်ယောက်ကို ဒီလို လုပ်ကြံလိုက်ရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး`
 ဒေါ်မုန်း၏ စကားကို နားထောင်နေသော ကျွန်ုပ်သည် အလွန် ထိတ်လန့်
 အံ့သြသွားပြီး အနောက်သို့လှည့်ကာ စောနန္ဒာတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ကို
 ကြည့်လိုက်လေ၏။ ညီအစ်မနှစ်ယောက်စလုံး ကျွန်ုပ်တို့နောက်ကျောက်
 သေနတ်ကိုယ်စီဖြင့် ချိန်ထားကြောင်း အံ့သြဖွယ် တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့
 ၏ အနီး ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ စားပွဲ အသီးသီးတွင် ထိုင်ပြီး လက်ဖက်သုပ် စား
 သုံးနေ သူများကလည်း ညီအစ်မနှစ်ယောက်၏ အပြုအမူကို အံ့သြဟန်
 မရှိဘဲ အသင့်အနေအထားဖြင့် စောင့်ကြည့်နေလေ၏။ ထိုအခါမှပင်

ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်နှစ်ဦးကို ရန်သူများက စနစ်တကျ ဝိုင်းရံ ထား
 ကြောင်း ရိပ်စားမိ၏။ ကျွန်ုပ်အလွန်မှ ယုံကြည် အားကိုးသောဆားပုလင်း
 မင်းအောင် ကိုယ်တိုင် ဒေါ်မုန်းတိုက်သော အဖန်ရည်ကို သောက်ပြီး ပြင်း
 ထန်သော အဆိပ် မိနေရှာ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်မည်သူ မရှိသည်။
 ဘဝကို ရောက်ရှိနေလေ၏။ ကျွန်ုပ်က စောနန္ဒာတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်
 ကို ဒေါသတကြီးကြည်ပြီး `မင်းတို့ ဘာလုပ်တာလဲ၊ ငါတို့စေတနာကို
 စော်ကားတာလား။ မင်းတို့ မိသားစုရဲ့ အခက်အခဲတွေကို ငါတို့အသက်နဲ့
 လဲပြီး ကူညီခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးကို ပြန်ဆပ်တာလား` ဟုမေးမြန်း၏။ ထိုအခါ
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ကျွန်ုပ်ကို ငဲ့စောင်းကြည့်ပြီး `စောနန္ဒာတို့ ညီ
 အစ်မကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့ဗျာ၊ သူတို့လည်း ကျရာတာဝန်ကိုကျေပွန်အောင်

www.burmeseclassic.com

မင်းမြတ်သူရ

ထမ်းဆောင်လိုက်ရတာပါ။ တကယ်တော့ ကျုပ်ရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့ ဒေါ်မုန်း
 ဟာ ယက္ခဂိုဏ်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ဒေါ်မြူရဲ့ ညီအစ်မအရင်းပဲ။ စောနန္ဒာ နဲ့စောမို
 ဟာ ဒေါ်မုန်းရဲ့ သမီးရင်းတွေ ဖြစ်ပြီး ကလကတ္တားအကျဉ်းထောင်မှာ ဝမ်း
 ရောဂါနဲ့ သေဆုံးသွားတဲ့ ဒေါ်မြူရဲ့ သား မောင်သိင်္ခရဲ့ ညီအစ်မ ဝမ်းကွဲ
 တွေပဲ။ သူတို့အားလုံးဟာ ယက္ခဂိုဏ်းချုပ်ဒေါ်မြူရဲ့ အမိန့်အာဏာကြောင့်
 ဒီလိုကျူးလွန်ရတာပဲ။ သူတို့ကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့ ` ဟုပြောလေရာ ဒေါ်မုန်း
 က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ` ကိုမင်းအောင်က အရာအားလုံးကို သိမြင်နေ
 တာပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း စီအိုင်ဒီမှာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ဆိုပြီး နံမည်
 ကျော်ကြား ရတာပဲ။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်လို နံမည်ကျော် စုံထောက်
 တစ်ယောက်ကို လုပ်ကြံလိုက်ရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး ` ဟုပြောလေ

၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကိုမင်းအောင်အဆိပ်မိခြင်းအတွက် အလွန်စိုးရိမ်သွား

ပြီး ` ရဲရဲလားကိုမင်းအောင် ` ဟုမေးမြန်းလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က

ကျွန်ုပ်ကို ငဲ့စောင်းကြည့်ပြီး ` မပူပါနဲ့ အိုင်ပီ ကျုပ်အသက်ကို သူတို့

လွယ်လွယ်နဲ့ သတ်လို့မရပါဘူး ` ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါမှပင်ကျွန်ုပ်

လည်း ကိုမင်းအောင်အတွက် စိတ်အနည်းငယ် အေးသွားမိ၏။ သူ၏

အမူအယာသည် အန္တရာယ်ကို ကျော်ဖြတ်နိုင်မည် ဟန်ပန်မျိုး ဖြစ်သဖြင့်

ပူပင်သောက အနည်းငယ် လျော့သွားမိ၏။ ကိုမင်းအောင်၌ ဒေါ်မုန်း၏

အဆိပ်ကို ချေဖျက်နိုင်သော ဆေးစွမ်ကောင်း ရှိနေလေသလော။ ဒေါ်မုန်း

က ကိုမင်းအောင်ကို ကြည့်ပြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ကာ ` ဒီ တစ်ခါတော့

ဆားပုလင်းမင်းအောင် ဆိုတဲ့ စုံထောက်အမှန်တကယ် သေဆုံးရပါပြီ။

အခု အဖန်ရည်ထဲမှာ ခပ်လိုက်တဲ့ အဆိပ်က သောက်ပြီးရင် အသက်ရှင်

ရိုး ထုံးစံမရှိဘူး၊ကလက္ခတ္တား အကျဉ်းထောင်ထဲမှာ သေဆုံးသွားတဲ့

မောင်သီခံအတွက် လက်စားခြေလိုက်ရတယ်လို့ပဲ မှတ်ပါတယ် `` ဟုဆို

လေရာ ကျွန်ုပ်သည် ကိုမင်းအောင်အတွက် ပြန်လည် ပူပင်သွားမိပြန်၏။

ကိုမင်းအောင် ပေဒနာ ခံစားရလျက် ပရိယာယ်သုံးနေခြင်းပေလော...

ထိုအခိုက်မှာပင် ဆားပုလင်းမင်းအောင်က ပါးစပ်ထဲရှိ အဖန်ရည် များကို

မြေပေါ်သို့ ထို့ခနဲ ထွေးချ လိုက်ပြီး `` ကျုပ် မသေတော့ဘူးဆိုတာ ယုံပြီ

မဟုတ်လား `` ဟုမေးမြန်းလိုက်ရာ ဒေါ်မုန်း၏ မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွား

ပြီး ကိုမင်းအောင်၏ မျက်နှာကို အံ့၊ဩက္ခာ ကြည်ပြီး `` ငါ တို့အဆိပ်ခပ်

မယ်ဆိုတာ ကြိုသိနေတယ်ပေါ့၊ ဒါကြောင့်လည်း ဆားပုလင်းမင်းအောင်

ဆိုပြီး စီအိုင်ဒီမှာ ကျော်ကြားနေတာကိုး၊ ဒါပေမဲ့ ကိုမင်းအောင် ပြေးလို့ မ
လွတ်တော့ပါဘူး။ နောက်ကို လှည့်ကြည့်ပါဦး၊ `ဟုဆိုလိုက်လေ၏။
ဆားပုလင်းမင်းအောင်က အနောက်ကို လှည့်မကြည့်ဘဲ `ကျွန်တို့
နောက်ကျောကို သေနတ်နဲ့ ချိန်ထားတယ်လို့ ပြောဦးမလို့လား။ ကျွန်ကို
သေရမှာ ကြောက်တဲ့ စုံထောက် အောက်မေ့လို့လား။ သတ်ရုံရင် သတ်
လိုက်စမ်းပါ `ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခါစောမိုက အံ့ကို တင်းတင်းကြိတ်ပြီး
`ကျွန်မတို့ကို အထင်သေးလှချည်လား ဆားပုလင်းမင်းအောင် ရှင့်ကို မ
ပစ်ရဲဘူးလို့ ထင်နေသလား။ ဒီလိုထင်ရင် မှားမယ်နော် `ဟုပြောလေရာ
ကိုမင်းအောင်က မထီလေးစား ဟန်ဖြင့် ရယ်မောလိုက်ပြီး `ကျွန် မသေ
နိုင်ပါဘူး စောမို၊ ကျွန်အတွက် လက်ဖက်သုပ် ကောင်းကောင်းလေး

တစ်ပွဲ လောက် လုပ်ပါလား။ `ဟုဆိုလိုက်၏။ စောမိုက သက်ပြင်းချလိုက်
 ပြီး ``ရှင် ဟာ သေကာနီး တောင်မှ ကျွန်မတို့ကို နောက်ပြောင်ရဲ တာကို
 ချီးကျူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့၊ ရှင် သေရတော့မယ်။ ဘုရားတရားသာ အာရုံပြု
 ပေတော့ ``ဟုဆိုကာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ချိန်ရွယ်ထားသော
 သေနတ်ကို မောင်းညှစ်ထည့်လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကိုမင်းအောင်
 အတွက် အလွန် စိုးရိမ်ပြီး ``မလုပ်နဲ့ ``ဟု အသံကုန် အော်ဟစ်လိုက်
 လေ၏။ သို့သော် စောမို၏ သေနတ်မှ ကျည်ဆံထွက်မလာဘဲ ခြောက်ဟု
 သော အသံကို ကြားရသဖြင့် ကိုမင်းအောင်ကလွဲပြီး ကျန်လူအားလုံး
 အံ့ဩလွန်းသဖြင့် ပါးစပ် အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေ၏။ ဒေါ်မုန်းက
 သေနတ် ကိုင်ထားသော စောနန္ဒာကို အားမလို အားမရ ကြည့်ပြီး

``စောနန္ဒာ ဘာကြောင် ကြည့်နေတာလဲ၊ပစ်လိုက်`` ဟု အမိန့်ပေး
 လေ၏။ စောနန္ဒာသည် ကိုမင်းအောင်ကို သေနတ်ဖြင့်ချိန်ပြီး ပစ်ရန်
 တုန့်ဆိုင်းနေ၏။ ကျွန်ုပ်က ``မပစ်နဲ့ စောနန္ဒာ`` ဟုအော်ဟစ်တားဆီး
 လိုက်၏။ ကိုမင်းအောင်က စောနန္ဒာအကြပ်အတည်း ဖြစ်နေပုံကို ကြည့်
 ပြီး ``သူ့ကို ဖိအား မပေးပါနဲ့တော့ဗျာ၊ စိတ်ဒဏ်ရာ ရသွားပါ့မယ်``
 တကယ်တော့ စောနန္ဒာ ကျုပ်ကို ပစ်လိုလည်း မရပါဘူး။ ဘာလိုလဲ
 ဆိုတော့ သူတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ရဲ့ သေနတ်မှာကျည်ဆံမရှိပါဘူး
 ကျည်ဆံတွေက ဟောဒီမှာပါ`` ဟုဆိုကာ ကုတ်အကျီထဲရှိ သေနတ်
 ကျည်ဆံများကို ထုတ်ပြလိုက်၏။ စောမိုသည် ကိုမင်းအောင် လက်ထဲရှိ
 သေနတ် ကျည်ဆံများကို ကြည့်ပြီး အံ့ကို ကြိတ်ကာ ``ရှင့် လက်ထဲ

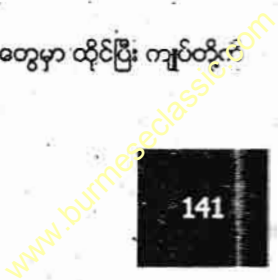

မင်းမြတ်သူရ

ကျည်ဆံတွေ ဘယ်လို ရောက်နေတာလဲ ` ဟုမေးမြန်းရာ ဆားပုလင်း
မင်းအောင်က ` ပွဲဈေးတန်းမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် တယောနဲ့
သိချင်း ဆိုတာကို စောမိုတို့ သွားကြည့်ကတည်းက လွယ်အိတ်ထဲက
သေနတ်တွေကို ယူပြီး ကျည်ဆံထုတ်ထားတာပါ ` ဟုပြောလေရာ
စောမိုက မျက်နှာရွံ့မဲ့ပြီး ` ရှင် တော်တော်လည်တဲ့ စုံထောက်ပဲ ` ဟု
ပြောလိုက်လေ၏။ ကိုမင်းအောင်က မျက်နှာပျက်နေသော ဒေါ်မုန်းကို
ကြည့်ကာ ` တကယ်တော့ အဒေါ်တို့ သားအမိတွေ ဒေါ်မြူရဲ့ ဩဇာကို
မလွန်ဆန်နိုင်တာ နားလည်ပါတယ်။ တကယ်တော့ အိန္ဒိယမှာ တာန်ထမ်း
ဆောင်နေတုန်းက ကျုပ်ဟာ မောင်သိခံကို ဒေါ်မြူရဲ့ သားမုန်းလည်း မသိ
ခဲ့ဘူး။ ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ် ထမ်းဆောင်တာဖြစ်တယ်။ ဒေါ်မြူရဲ့ သားဟာ

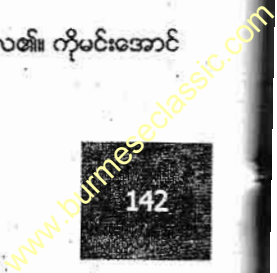

အပြစ်ရှိလို့ အပြစ်ဒဏ်ခံရပြီး ထောင်ထဲမှာ ဝမ်းရောဂါနဲ့ ဆုံးရတာ စီအိုင်ဒီ
 စုံထောက်ကို အပြစ်မြင်ပြီး ရန်လိုမုန်းထားတာ ကလေးဆန်လွန်း ပါတယ်
 ဟုပြောလေရာ ဒေါ်မုန်းတို့ သားအမိသည် ကိုမင်းအောင်၏ စကားကို
 နားထောင်ပြီး တွေဝေသွားလေ၏။ ထိုနောက်ဒေါ်မုန်းကသက်ပြင်းချလိုက်
 ပြီး `ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့က ယကွဲဂိုဏ်းဝင်တွေဖြစ်တယ်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ဒေါ်မြ
 ရဲ့ စကားကို ပယ်ရှားလို့မရဘူး၊ မင်းကို မဖြစ်မနေ တိုက်ခိုက်ရမှာဘဲ `ဟု
 ဆိုလိုက်လေရာ ကိုမင်းအောင်က သက်ပြင်းချပြီး `ကျုပ်ကို ဒေါ်မုန်းတို့
 တိုက်ခိုက်ရင် အချည်းနှီး ဖြစ်သွားမှာပေါ့၊ ဒေါ်မုန်းရဲ့ အနီးဆုံးမှာ ကျုပ်ရဲ့
 နေတယ်၊ ကျုပ်ဟာ မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်း ဒေါ်မုန်းကို အန္တရာယ်ပြုနိုင်
 တယ်၊ ဒေါ်မုန်းရဲ့ သမီးနှစ်ယောက်နဲ့ စားပွဲဝိုင်းတွေမှာ ထိုင်ပြီး ကျုပ်တို့ဘဲ

မင်းမြတ်သူရ

စောင်ကြည့်နေတဲ့ ယက္ခဂိုဏ်းက လူတွေကို ဒေါ်မုန်း အားကိုးလို့ မရဘူး
 သူတို့ကို ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း ထိမ်းချုပ်ထားနိုင်တယ်။ ဒါအပြင်သူတို့
 ကို ဖမ်းဆီးချင်ရင်လည်း လည်း ကျုပ်လက်လေးတစ်ဖက် မြှောက်လိုက်
 တာနဲ့ လွယ်လွယ်ဖမ်းဆီးလို့ရတယ်။ ဒါမှာကြည့်. ``ဟုဆိုကာဆားပုလင်း
 မင်းအောင်က လက်တစ်ချက် မြှောက်ပြလိုက်ရာ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ သစ်ပင်
 ကြီး များနောက်မှ လက်နက်ကိုင် ပုလိပ်ဆယ်ယောက်ခန့်ထွက်လာ၏။
 ပုလိပ်များကို ကြည့်ပြီး ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် အံ့သြသွားလေ၏။ကိုမင်းအောင်
 သည် ကျွန်ုပ်ကိုပင် အသိမပေးဘဲ အရာရာကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပုံရ၏
 စားပွဲအသီးသီးတွင်လက်ဖက်စားဟန်ဖြင့် ရှိနေသော ယက္ခဂိုဏ်းသားများ
 သည် ပုလိပ်များကို ကြည့်ပြီး စိတ်ဓာတ်ကျသွားလေ၏။ ကိုမင်းအောင်

က ဒေါ်မုန်း၏ မျက်နှာကို စိန်ခေါ်သလို ကြည့်လိုက်ပြီး ``ဘယ်လိုလဲ
 ဒေါ်မုန်း ကျုပ်ကိုရန်ပြုဦးမှာလား `` ဟုဆိုလိုက်ရာ ဒေါ်မုန်းက အားမတန်
 တော့လည်း မာန်လျော့ရတော့မှာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ဒေါ်မြူကတော့ မင်းကိုခွင့်
 လွတ်မှာ မဟုတ်ဘူးနော် `` ဟုဆိုလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်
 ပြီး သူ့ကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဖမ်းဆီးမှာပါ၊ သူ့ကို မဖမ်းဆီးဘဲ လွတ်ထားရင်
 သူဟာ ရာဇဝတ်မှုကြီး တစ်ခုကိုကျူးလွန်ဖို့ ပြင်လိမ့်မယ်၊ ဒါမှာ ဒေါ်မုန်းကို
 ကျုပ် တစ်ခုတော့ မှာချင်တယ်၊ ကျုပ်တို့ မြန်မာပြည်ကြီး သူ့ကျွန်ဘဝကို
 ရောက်နေချိန်မှာ ယက္ခဝိုက်လို့ အစဉ်အလာရှိတဲ့ ဝိုက်ကြီး တစ်ဝိုက်က
 တိုင်းပြည်တိုးတက်ရေးမှာ အားတစ်ရပ်အနေနဲ့ ရှိနေပါစေဗျာ `` ဟုပြော
 ပြီး ထိုင်ရာမှ ထရပ်လိုက်ရာ ဒေါ်မုန်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ဆားပုလင်း

မင်းမြတ်သူရ

မင်းအောင်ရဲ့ စကားတွေဟာ အင်မတန် တန်ဖိုးရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်
 တိုင်းပြည်အရေးအတွက် ယက္ခဂိုဏ်းကို အားတစ်ရပ်ဖြစ်စေဖို့ ကြိုးစားပါ
 မယ် `ဟုပြောလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က ခေါင်းညှိတ်ပြီး `အောင်မြင်ပါစေ
 ကျွန်တော်သွားတော့မယ်။ အားလုံး ကံမကုန်သေးရင် ပြန်ဆုံကြသေးတာ
 ပေါ့ `ဟုပြောပြီးကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ရာ စောနန္ဒာကကိုမင်းအောင်
 ကို အေးတုန့်အားနာဟန်ဖြင့် ကြည့်ရင်း `ကိုမင်းအောင်ရဲ့ အသက်ကိုရန်
 ပြုမိတာ၊ တောင်းပန်ပါတယ်နော်၊စော တို့ညီအစ်မကို ခွင့်လွှတ်ပါ `ဟု
 ဟုဆိုလိုက်ရာ အလွန်စိတ်ထားပြည့် ပသော ဆားပုလင်း မင်းအောင်က
 မိမိအသက်ကို ရန်ရှာခြင်းကိုပင် အမှုထားဟန်မရှိဘဲ `ရပါတယ်ဗျာ၊
 ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ရဲ့ သက်တန်းမှာ အသက်ကို ရန်ရှာ

ခံရေတာ မဆန်းတော့ပါဘူး၊ ဒီနေ့ထိ သေအောင်မသတ်တာကိုပဲ ကျေးဇူး
 တင်လှပါပြီ ၊ ဟုပြောကာဒေါ်မုန်းခေါင်းဆောင်သော ယက္ခဂိုဏ်းသားများ
 ကို ကျောခိုင်းထွက်ခဲ့လေ၏။ ထိုအခါ ယက္ခဂိုဏ်းသားများကို ပိုင်းရံထား
 သော ပုလိပ်များလည်း အနီးမှ ပြန်လည် ထွက်ခွါသွားလေ၏။

www.burmeseclassic.com

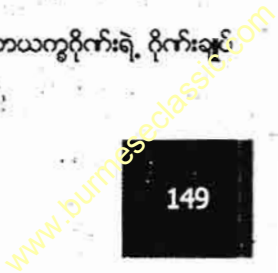
ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘော်ကြိုဘုရားပွဲဈေးမှ ပြန်လာပြီးနောက် ကိုမင်းအောင်
 က မန္တလေးဘက်သို့ ဦးတည်ပြီး ဆင်းလာခဲ့ကြ၏။ လမ်း၌ ကိုမင်းအောင်
 ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး `အိုင်ပီကို အသိမပေးဘဲထားလို့ ကျွဲမြီးတိုနေပုံ
 ရတယ်` ဟုဆိုလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က `ကိုမင်းအောင် ကျုပ်ကို တစ်ချိန်လုံး
 လျှို့ပုက်ထားတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်ကတော့ ကိုမင်းအောင်ကို စောမို သေနတ်နဲ့

www.burmeseclassic.com

ပစ်မယ်ကြံ့တုန်းက စိုးရိမ်လိုက်ရတာ `` ဟုပြောလိုက်ရာ ခွင့်လွှတ်ပါ ဗျာ၊
 ကျုပ်တို့က ယက္ခဂိုဏ်းပင် စောနန္ဒာတို့ကို အယုံသွင်းပြီးနေရတာဆိုတော့
 အိုင်ပီကိုယ်တိုင် ဒီကိစ္စတွေကို မသိနားမလည် ဘူးဆိုရင် ပို သဘာဝကျ
 မယ်ထင်လို့ပါ။ နားလည်ပေးပါ `` ဟုတောင်းပန်၏။ ကျွန်ုပ်ကဆားပုလင်း
 မင်းအောင်၏ တောင်းပန်မှုကြောင့် စိတ်ပြေသွားပြီး `` ကိုမင်းအောင်ယက္ခ
 ဂိုဏ်းရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကို ကြိုတင်ထောက်လှမ်းထားတယ်နော် `` ဟုပြော
 လေရာ ကိုမင်းအောင်က `` ယက္ခဂိုဏ်းဟာ အရည်အချင်း ရှိတဲ့ဂိုဏ်းဆို
 တော့ကျုပ်တို့ကို မျက်ခြေမပြတ် လိုက်လာနိုင်တယ်ဗျ။ တစ်ခုတော့ ရှိ
 တယ်။ သူတို့ နောက်က လိုက်လာအောင် ကျုပ်ကိုယ်တိုင် အကွက်ဆင်
 ထားတာလည်း ပါတာပေါ့ဗျာ `` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်

ကြွတ်ပြီး `ဘယ်လို အကွက်ဆင်တာလဲ ကိုမင်းအောင်` ဟုမေးမြန်း
 လေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်က `စောနန္ဒာတို့ မဟာမြိုင်စံအိမ်ကြီး ရှိတဲ့
 မြို့ပေါ်က သစ်လုံးအိမ်လေးမှာ သွားနေတာ ယကွဲဂိုဏ်းကို စစ်မြူတဲ့အနေ
 နဲ့ သွားတာဗျ။ ယကွဲဂိုဏ်းက လူတွေက ကျုပ်တို့ သစ်လုံးအိမ်လေးမှာ လာ
 ပြီး ပုန်းခိုနေတာ သိတော့ ကျုပ်ကိုပြန်ပြီး စစ်မြူတဲ့အနေနဲ့ သူတို့ညဉ်နက်
 သန်းခေါင် ကျုပ်တို့နေတဲ့ သစ်လုံးအိမ် အနီးက ဇရပ်ပျက်ကြီးမှာ လာပြီး
 ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ဟန်ပြုကြတယ် ` ဟုပြောလေရာကျွန်ုပ်ကကိုမင်းအောင်
 ၏မျက်နှာကို အံ့သြဟန်ဖြင့် ကြည့်ပြီး `ဟင်..ဒါဆို လူဆိုးခေါင်းဆောင်
 အောင်ဒင်တို့အဖွဲ့ဟာ စောနန္ဒာတို့ ယကွဲဂိုဏ်းက ပဲပေါ့နော် ` ဟုဆိုလိုက်
 ရာ ကိုမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး ` ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ အောင်ဒင်တို့

လှိုချင်နေတယ်ဆိုတဲ့ ပျူခေတ်နတ်ရှုပ်လေးရဲ့ လက်ရာကို မြင်ကတည်းက
 နတ်ရှုပ်ဟာ ပျူခေတ်လက်ရာ မဟုတ်ဘဲ အတုကြီးဆိုတာ ရိပ်မိတယ်ဗျ
 ဟုဆိုလိုက်ရာကျွန်ုပ်ကသက်ပြင်းချပြီး `ကိုမင်းအောင်က အရာရာကြိုသိ
 နေတယ်နော်၊ ကျုပ်ကတော့ ဘာမှမသိဘူးဗျာ၊ ဒါနဲ့ စောနန္ဒာတို့ ညီအစ်မ
 ကို ဖော်ဘွားကြီးက မွေးစားတယ် ဆိုတာအမှန်ပဲလား` ဟုမေးမြန်းလေ၏
 `ကိုမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး `ဖော်ဘွားကြီးကတော့ အမှန်ဗျ၊ စောမို
 တို့အဖေဟာ ဖော်ဘွားကြီးကိုကျားရဲ့ အန္တရယ်က ကယ်တင်ခဲ့တယ်ဆိုတာ
 အမှန်ပဲဗျ၊ သူတို့ မိသားစုမှာ မိခင်ဒေါ်မုန်းက ဖခင်နဲ့အတူ ဖော်ဘွားဆီမှာ
 လိုက်မနေဘဲ ဆယ်နှစ်ပွဲဈေးမှာ ဈေးသည်လုပ်နေတာ အမှန်ပဲဗျ၊ ကျုပ်
 တို့အတွက် ပိုကောင်းသွားစေတာက ဒေါ်မုန်းဟာယကွဲဂိုဏ်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်

ဒေါ်မြူရဲ့ ညီမအရင်းဆိုတာ ကျုပ်တို့ မိတ်ဆွေ သူရိယစန္ဒာဂိုဏ်းကြီး ဆီ
က သတင်းအတိအကျ ရထားတာပဲ၊ ဒါကြောင့် စောနန္ဒာတို့ မဟာမြိုင်အိမ်
ကြီး အကြောင်းကို ကျုပ်ကြို့တင်သိနေပြီး သူတို့ ညီအစ်မ ရှိတဲ့မြို့ကိုကျုပ်
မိတ်ဆွေမှဆိုးကြီး အကူအညီနဲ့ ရောက်သွားပြီးသူတို့ကို တန်ပြန်နိုင်တာပဲ
``ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်သည် စောမို တို့ညီအစ်မနှင့် အောင်ဒင်တို့
လူဆိုးအဖွဲ့တွေ ဆုံစဉ် ကိုမင်းအောင်က အောင်ဒင်တို့အား ဖမ်းဆီးခြင်း
မရှိဘဲ လွတ်ပေးလိုက်ပုံကို သတိရလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က ကျွန်ုပ်၏ စိတ်
တွင်းကို ထိုးဖောက်မြင်ယောင်ဟန်ဖြင့် ``အောင်ဒင်တို့အဖွဲ့ကို လက်ရ
မဖမ်းဘဲ သူတို့ကို မသိဟန်ဆောင်ပြီး လွတ်ပေးနေတုန်းက အိုင်ပိ
ကျုပ်ကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့တာ သိပါတယ်၊ ကျုပ်က သူတို့ ကို

ထောင်ချောက်ဆင်ထားတာပါ ဟုပြောလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က ဆက်
 ပြီး `ယကွဂိုဏ်းဟာ ကျုပ်ကို သူတို့စက်ကွင်းထဲကို တဖြည်း ဖြည်း များ
 ခေါ်ပြီး ဇီဝိန်ချွေဖို့ ပြင်တာဗျ။ ကျုပ်တို့ ကြိုတင်သိမြင်နေလို့ အန္တရယ်စက်
 ကွင်းထဲက အလွတ်ရုန်းနိုင်ခဲ့တာပဲ ` ဟုပြောရာ ကျွန်ုပ်က ဒါနဲ့ နေပါဦး
 ယကွဂိုဏ်းက ဂိုဏ်းချုပ်ဒေါ်မြူက မောင်သိမ်အတွက် ကိုမင်းအောင်ကို
 ရန်ငြိုးဖွဲ့ နေတုန်းဆိုတော့ ဒေါ်မြူရဲ့ ရန်ငြိုးရန်စကို ဘယ်လိုရှင်းမလဲ `
 ဟုမေးမြန်းလေရာ ကိုမင်းအောင်က သက်ပြင်းချပြီး ` ဒေါ်မြူကို ကျုပ်
 ကိုယ်တိုင် လက်ရဖမ်းဆီးဖို့ ကြိုးစားမယ်၊ ဒေါ်မြူရဲ့ ရင်ထဲမှာ အမုန်းတရား
 ပြည့်နေတယ်၊ ဒေါ်မြူနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သဲလွန်စကို ကျုပ်မရရအောင် ရှာ
 ဖွေနေတယ်၊ ကျုပ် ရှာဖွေလို့ ရသမျှ သဲလွန်စတွေကတော့ ဒေါ်မြူဟာ

www.burmeseclassic.com

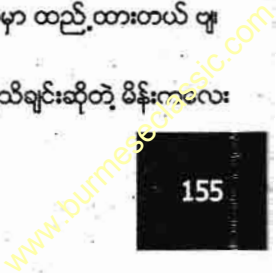
သူ့သားနံမည်နဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်ထားတဲ့ ကမ္မည်းစာတန်းလေး
 တွေရှိတယ်၊ ပထမဆုံး တွေ့ရတာက ရှမ်းပြည်က ရွှေမင်ဘုရားမှာပဲ၊
 နောက်တော့ ကမ္မည်းစာတန်းတွေက မြေပြန့်ဘက်ကို ရောက်လာတာ
 ပုပ္ဖိုးအထိတွေ့ရသေးတယ်၊ နောက်တော့ မတွေ့ရတော့ဘူး ``ဟုပြောရင်း
 တစ်စုံတစ်ရာကို လေးနက်စွာ စဉ်းစားဟန်ဖြင့် ငြိမ်သက်သွား၏။ ကျွန်ုပ်
 ကမူ စုံထောက်အရာရှိတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း အရာရာကို သူတပါး
 အားကိုးသူဖြစ်သဖြင့် ဆေးပုလင်းမင်းအောင်ကိုသာ အားကိုးမိလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်နှစ်ဦးသည် မန္တလေးမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေ၏။
 ကျွန်ုပ်တို့ လမ်းကြုံလိုက်လာသော လော်ရီကားကြီး ဦးပိန်တံတားအနီးသို့
 ရောက်သောအခါကိုမင်းအောင်က စပယ်ရာကို အခကြေးငွေပေးပြီး ကား
 ပေါ်မှ ဆင်းခဲ့လေ၏။ ပြီးနောက်ကိုမင်းအောင်က ကျွန်ုပ်ဘက်သို့လှည့်ပြီး

``ဦးပိန်တံတားဘက်ကို သွားရအောင် အိုင်ပီ`` ဟုပြောပြီး နှစ်ယောက်
 သား လျှောက်လှမ်းခဲ့လေ၏။ တံတားအနီးရှိ အရိပ်ကောင်းစွာ ရရှိသော
 ဇရပ်တစ်ဆောင် အရှေ့ဘက် တယောသံခွဲနွဲ့လေးကို ကြားရပြီး မိန်းမပျို၏
 လှမ်းဆွေးဖွယ် ကောင်းသောအသံကို ကြားရလေ၏။ သိချင်းသံကြောင့်
 ကျွန်ုပ်က အလွန်အံ့ဩသွားပြီး ``ဟင်...ဒီ မိန်းကလေးရဲ့ အသံကိုကျွန်ုပ်
 မှတ်မိတယ်။ သူဟာ ဘော်ကြိုဘုရားပွဲမှာ သိချင်းဆိုတဲ့ မိန်းကလေးပဲ
 `` ဟုဆိုလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး ``အိုင်ပီ
 မဆိုးဘူး အနုပညာပါရမီ ဓာတ်ခံ ကောင်းသားပဲ။ တစ်နေ့ မြန်မာပြည်မှာ
 စာရေးဆရာ အနေနဲ့ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှာ သေချာတယ် `` ဟုမှတ်
 ချက်ချလေ၏။ ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ``ဘော်ကြိုဘုရားပွဲကနေ
 မန္တလေးကို ရောက်တာ မြန်လိုက်တာ `` ဟုမှတ်ချက်ချလေ၏။ ထိုအချိန်
 တွင် ဇရပ်ရှေ့ရှိ လူအုပ်ထဲသို့ ဆားပုလင်းမင်းအောင် တိုးပွေ့ပင်သွားပြီး

မိန်းမပျို၏ ရှေ့တွင်ချထားသော ဖလားထဲသို့ ငွေစက္ကူတစ်ရွက် ထည့်နေ
 ကြောင်းတွေ့ရလေ၏။ ကိုမင်းအောင်သည် မိန်းမပျို၏ ဖလားထဲသို့ ငွေလှူ
 ပြီး ပြန်ထွက်လာကာ ဦးပိန်တံတား အနီးရှိ အကြော်ဆိုင် တစ်တိုင်တွင်
 သွားထိုင်ပြီး လက်ထဲရှိ စာရွက်လေး တစ်ရွက်ကို ဖတ်ရင်း ခေါင်းတဆတ်
 ဆတ် ညိတ်လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်ကို ကြည့်ပြီး `ဘာ
 တွေ သဘောကျနေတာလဲ ` ဟုမေးမြန်းလေရာ ဆားပုလင်းမင်းအောင်
 `ယကွဲဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင် ဒေါ်မြရဲ့ သဲလွန်စကို ရပြီဗျ။ ကျုပ်တို့ ဒေါ်မြ
 နဲ့ထိပ်တိုက် တွေ့ရတော့မယ်၊ လောလောဆယ် ဒေါ်မုန်းတို့ ယကွဲဂိုဏ်း
 သား တွေနဲ့ သူဘယ်လို အဆက်အသွယ် လုပ်သလဲဆိုတာ ကျုပ်ခန့်မှန်း
 ကြည့်တော့ စာတိုက်ကကြေးနန်း ဒါမှမဟုတ် စာနဲ့အဆက်အသွယ် လုပ်
 တယ်လို့ ခန့်မှန်းမိတယ်၊ ဒါကြောင့် ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ လူတစ်ယောက်
 ကို ဒေါ်မုန်းတို့ ဆယ်နှစ်ပွဲ ဈေးသည် အုပ်စုထဲမှာ ထည့်ထားတယ် ဗျ။
 ဘော်ကြီး ဘုရားပွဲတော်မှာတုန်းက တယောနဲ့သိချင်းဆိုတဲ့ မိန်းကလေး

ဟာ ဈေးသည်တွေထဲမှာ ကျုပ်ထည် ထားတဲ့ သူလို့ပဲ သူ့ကိုတယောထိုး
ထိုးပေးတဲ့ အဘိုးကြီးက ကျုပ်မိတ်တွေ ဦးကောက် ဆိုတဲ့ လူစွန့်စားကြီး
တယောက်ပဲ၊ ဒါကြောင့် ယကွဲဂိုဏ်းရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေ ကို ကျွန်တော်က
ခြေတစ်လှမ်းအသာနဲ့ အမြဲတန်း ကြိုသိနေတာပဲ ` ` ဟုပြောလေ၏။ ထို
အခါ ကျွန်ုပ်၏ မျက်လုံးပြူးသွားပြီး ` ` ဟင်..ဒါဆို စောစောက ဇရပ်မှာ
ကိုမင်းအောင် ပိုက်ဆံသွားလှူတဲ့ မိန်းကလေးက ကိုမင်းအောင်ဈေးသည်
တွေထဲမှာ ထည် ထားတဲ့ သူလို့ပေါ့ ` ` ဟု အံ့သြဟန်ဖြင့် မေးမြန်းလေရာ
ကိုမင်းအောင်ကို ခေါင်းညိတ်ပြီး ` ` ဟုတ်တယ်၊ သူတို့ မောင်နှမနဲ့ ချိန်းဆို
ထားပြီး သူတို့ဆီက အရေးကြီးသတင်း တစ်ခုကို ကျုပ်ရလိုက်တာပဲ ` ` ဟု
ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က ` ` ဘယ်လိုသတင်းရလိုက်တာလဲ ကိုမင်းအောင်
ကျုပ်တော့ ဘာမှမမြင်ပါလား ` ` ဟုမေးမြန်းလေရာ ကိုမင်းအောင် က
` ` ကျုပ် လူအုပ်ထဲ တိုးဝင်ပြီး အလှူခံဖလားထဲကို ငွေတွေသွားထည်
ပေးတာ အိုင်ပီ မြင်တယ်မဟုတ်လား၊ တကယ်တော့ ပရိသတ်ကို ကျုပ်

က လက်လှည့် ပညာနဲ့ လှည့် စားပြီး အလှူခံလေးထဲက စတ္တု ခေါက်
 လေးကို ပြန်ယူလာခဲ့တာမျှ ဒီစတ္တုခေါက်လေးမှာ ယက္ခဂိုဏ်းရဲ့ ခေါင်း
 ဆောင် ဒေါ်မြူနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သဲလွန်စ တွေပါလာတယ်။ ဒေါ်မြူဟာ
 မြေလတ်ပိုင်းမြို့တစ်မြို့ကို ရောက်နေတယ်။ ကျုပ်တို့ ဒေါ်မြူနောက်ကို
 လိုက်ပြီး လက်ရ ဖမ်းဆီးရမယ်။ ဒေါ်မြူကို ဒီအတိုင်း လွတ်ထားလို့ မဖြစ်
 တော့ဘူး။ သူ ကြာရင် ရာဂတ်မူတွေ ကျူးလွန်လိမ့်မယ် ဟုပြော၏။
 ကိုမင်းအောင်သည် စာတိုက်တစ်ခုရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ ကြေးနန်း
 ရိုက်ရန်ဟု ဆိုကာ စာတိုက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည်
 မည်သည် ကိစ္စကို မဆို အဘက်ဘက်က ဒေါင်းစေ့အောင် စဉ်းစားပြီး
 ကြံစည်တတ်သော ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ပိုမိုလေးစားသွားလေ၏။
 ထိုနောက်တွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်နှစ်ဦးသည် မန္တလေးမြို့တွင်
 တစ်ပတ်ခန့် အချိန်ဖြုန်းရင်း မန္တလေးနှင့် စစ်ကိုင်းတိုက်ရှိ မြန်မာရိုးရာ
 အနုလက်ရာများကို လိုက်လံကြည့်ရှုရင်း အချိန်များကို ကုန်လွန်လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ပတ်ကြာသောအခါ မန္တလေးမှ ထွက်ခွါရန် ပြင်ဆင်ရ
လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မန္တလေးမှ မြေလတ်ပိုင်း မြို့သို့ ဘတ်စ်ကားဖြင့် ခရီးဆက်
 ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဘတ်စ်ကားစီးရင်း မြေလတ်ပိုင်း မြို့သို့ ရောက်
 သောအခါ ယက္ခဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းချုပ် ဒေါ်မြူကို လက်ရ ဖမ်းဆီးပြီးလျှင်
 ကျွန်ုပ်တို့ ခရီးလမ်း အဆုံးသတ်မည်ဟု တွေးမိလေ၏။ ကိုမင်းအောင်ကမူ
 ဒေါ်မြူနှင့် ပတ်သက်သော သဲလွန်စ အထိုက်အလျောက် ရရှိထားသည်။

ဆို၏။ ယကွဲကိုကမ်းချပ်တစ်ယောက်ကို လွယ်လွယ် ဖမ်းဆီးလို့ ရနိုင်မည်
 လား မသိ။ ကျွန်ုပ်သည် ရောက်တတ်ရာရာ တွေးရင်း ဘတ်စ်ကား ပေါ်
 တွင် အိပ်ပျော်သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်အိပ်ယာမှ နိုးသောအခါ ကိုမင်းအောင်
 က `အိုင်ပီ အိပ်ယာနီးတာနဲ့ အတော်ပဲဗျာ ကျုပ်တို့ ခရီးလမ်းဆုံး မြို့ကို
 ရောက်ပြီ၊ မြို့ပေါ်မှာ တည်းခိုခန်း မရှိတော့ဘုန်းကြီးကျောင်း ဇရပ်တစ်ခု
 ကို ရှာပြီး တည်းခိုရမှာပဲ `ဟုပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မြို့ပြင်ရှိ ကျယ်
 ဝန်းသော ကျောင်းကြီး၏ အပြင်ဘက်တွင် ရှိသော ဇရပ်၌ တည်းခိုခဲ့
 လေ၏။ ထိုနောက်ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်
 ထံသို့ သွားရောက်ဖူးမျှော်ပြီး ကျောင်းဇရပ်၌ ခေတ္တတည်းခိုခွင့် ပြုရန်
 ခွင့်တောင်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ညမှောင်ရီသန်းစ ပြုသောအခါ
 မြို့ထဲသို့ သွားပြီး လွန်စွာညံ့သောထမင်းဆိုင်မှ ညစာကို စားရလေ၏။
 ညစာ စားပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် မြို့ထဲတွင် လှည်းလည်ကြည်ရှရာ
 မြို့သည် အတော်အတန် ကျယ်ဝန်းပြီး စီးပွားရေး ကောင်းမွန်ပုံ ရလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် မိန်းကလေး

ကျွန်ုပ်တို့သည် မြို့ထဲတွင် အတန်ကြာအောင် လှည့်လည်ပြီး ကျောင်းရပ်
သို့ ပြန်ပြီး အိပ်စက်ရန် ကြိုးစားလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က အိပ်ယာမဝင်မီ
ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး `ယကွဲဂိုဏ်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်ဒေါ်မြူကို ကျုပ်ကိုယ်
တိုင် ထိပ်တိုက်တွေ့ပြီး မဆိုင်တဲ့ စီအိုင်ဒီကလူတွေကို ဒုက္ခမပေးဖို့ နားချ
ရမယ်၊ ဒေါ်မြူကို ဒီအတိုင်း ဆက်ထားရင် ရာဇဝတ်မှုကြီးတွေ ဖြစ်လိမ့်
မယ်` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က `ဒေါ်မြူကို ကိုမင်းအောင် နားချလို့
မရရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ` ဟုမေးမြန်းရာ ကိုမင်းအောင်က မျက်မှောင်
ကြုတ်ပြီး `ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်ကိုပဲ ထိပ်တိုက်တွေ့ပြီး လက်စားချေဖို့ ပြော
ရမယ်` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က `ဒါဆိုရင်တော့ ထိပ်တိုက်တွေ့ရင်
အကြမ်းဖက်မှုတွေ ဖြစ်လာနိုင်တယ်` ဟုပြောလေရာ ကိုမင်းအောင်က
သက်ပြင်းချပြီး `ရှောင်လွှဲလို့ မရလည်း ဘာတတ်နိုင်မှာလဲဗျာ` ဟုပြော
လေ၏။ ကျွန်ုပ်က ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ကြည့်ပြီး `ဒေါ်မြူနဲ့ ပတ်
သက်လို့ ကိုမင်းအောင်က သဲလွန်စ တိတိကျကျ ရထားပေမဲ့ သတိထား

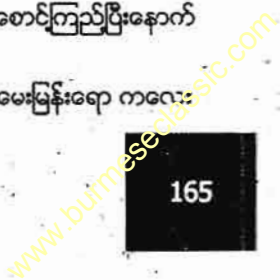
ကိုင်တွယ်နေပုံထောက်တော့ ဒေါ်မြူဆိုတဲ့ အဘွားကြီးဟာ ကြောက်စရာ
 တော်တော် ကောင်းပုံရတယ် `` ဟုပြောလေရာ ကိုမင်းအောင်က `` သိပ်
 ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဒေါ်မြူဟာ အဘွားကြီး ပေမဲ့ ရမ်းကြီးသိုင်းကို ကောင်း
 ကောင်းတတ်တယ်၊ ဒေါ်မြူ ငယ်စဉ်က သူရိယစန္ဒာဂိုဏ်းချုပ်နဲ့ ရင်ဆိုင်
 တိုက်ပွဲ ဝင်ဖူးတယ်၊ ဒေါ်မြူရဲ့ ဆရာက ပန်းကိုးပွင့်အဖွဲ့က သင်ဆိုင်တဲ့
 မိန်းမပဲဗျ၊ ဒေါ်မြူလို လူမျိုးကို မပိုင်ဘဲ သွားလုပ်လို့ မရဘူး `` ဟုပြောလေ
 ရာ ကျွန်ုပ်က ဒီမြို့ကျဉ်းကျဉ်းလေးမှာ ဒေါ်မြူကိုဘယ်လိုရှာရမလဲ `` ဟု
 ပြောလေရာ ကိုမင်းအောင်က `` အိုင်ပီကို စုံထောက်ဉာဏ်ရည် ရင့်သန်
 စေချင်တဲ့ စေတနာရယ် တစ်နေ့ စာရေးဆရာလုပ်မယ် ဆိုတဲ့ အိုင်ပီ
 အတွက် အကျိုးရှိမယ် ထင်လို့ ဒေါ်မြူနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သဲလွန်စတွေကို
 မပြောဘဲနေတာဗျ `` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က `` ကိုမင်းအောင် ဒီလို
 စေတနာထားတာ ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က အရိပ်ပြတာ

တောင် အကောင်မြင်တဲ့လူ မဟုတ်ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကြိုးစားပါမယ်ဗျာ

ဟုပြောလိုက်လေ၏။

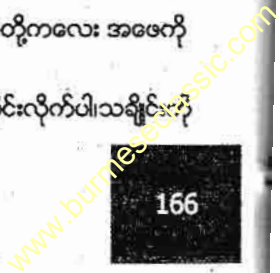
နောက်တစ်နေ့သို့ ရောက်သောအခါကျွန်ုပ်နှင့် ကိုမင်းအောင်သည် ဆရာ
 တော်၏ မိန့်မှာချက်ကြောင့် ကျောင်း၌ပင် နေ့လယ်စာကို စားသောက်ခဲ့
 လေ၏။ နေ့လယ်စာ စားပြီးနောက် ကိုမင်းအောင်က ``ကျုပ်တို့ ခြံထဲကို
 သွားကြမယ်၊ အိုင်ပီ လိုလိုမယ်မယ် သေနတ်ယူလာခဲ့ပါ`` ဟုပြောလေရာ
 ကျွန်ုပ်ကလက်ကာပြလိုက်ပြီး ``ဒါတော့ မပူနဲ့ကိုမင်းအောင် ဒါမြို့မှာဘယ်
 သွားသွား သေနတ်ကိုဆောင်ထားတယ်`` ဟုဖြေလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့

စုံထောက်ကျော်နှစ်ဦးသည် မြို့ထဲသို့ ထွက်လာပြီး လူပြတ်သော နေရာရှိ
 တဲအိမ်ငယ်လေးရှေ့တွင် လူငယ်တစ်ဦး ရှိုက်ကြီးတင်ငင် ငိုယိုနေသဖြင့်
 ကိုမင်းအောင်က ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် `ဟိုမှာ ကလေးတစ်ယောက်
 ငိုနေပါလား။ အကူအညီ လိုလို့နဲ့တူတယ်` ဟုဆိုပြီး ကလေးအနီးသို့ သွား
 ပြီး `ဘာလို့ ငိုနေတာလဲ ကလေး။ ဦးလေးတို့ကို ပြောပြပါလား` ဟုမေး
 မြန်းလိုက်ရာ ကလေးငယ်က `ဟိုမှာ ကျွန်တော်အဖေ နေမကောင်းဖြစ်
 ပြီး အိပ်ယာထလဲနေရာက ခေါ်လို့ မရတော့ဘူး` ဟုငိုယိုပြီး ပြောလိုက်
 လေ၏။ ကိုမင်းအောင်က ကလေး၏ အဖေကို မျက်မှောင်ကြွတ် ကြည့်
 လိုက်ပြီး အနီးသို့ သွားရောက်စစ်ဆေးလိုက်ပြီး စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့်
 ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး `ကလေးရဲ့အဖေ အသက်မရှိတော့ဘူး` ဟုပြော
 လေရာ ကလေးသည် ဝမ်းနည်းဟန်ဖြင့် ငိုကြွေး၏။ ကိုမင်းအောင်သည်
 ကလေး ငိုကြွေးနေခြင်းကို အတန်ကြာအောင် စောင့်ကြည့်ပြီးနောက်
 ၎င်းတို့ သားအဖ၏ နောက်ကြောင်းရာဝင်ကို မေးမြန်းရော ကလေး

မင်းမြတ်သူရ

ငယ်နှင့် ဖခင်သည် အထက်အညာမှ ဘုရားဖူးထွက်လာသူများဖြစ်ပြီး
 မိတ္ထီလာမြို့သို့ သွားစဉ် လမ်းခရီး၌ ဖခင်ဖြစ်သူ အဖျားရောဂါ ရရှိကာ
 ထိုမြို့ကလေး၌ ခေတ္တ အနားယူနေစဉ် ဖခင်၏ ဝေဒနာ ပိုမို ဆိုးဝါးလာပြီး
 ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားခြင်းဖြစ်၏။ ကိုမင်းအောင်က ကလေး၏
 စကားကို နားထောင်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်ဘက်သို့လှည့်ကာ ``ကလေး
 ဒုက္ခတွေ့နေပြီ၊ သူတို့သားအဖနှစ်ယောက်ဘုရားဖူးထွက်လာတာဗျ။
 သူတို့ သားအဖက ဒိမြို့က မဟုတ်ဘူး။ သူအဖေကို ကျုပ်တို့ ဝိုင်းပြီး
 သင်္ကြိုလ်ပေးမှ ရမယ် `` ဟုဆိုလိုက်ရာကျွန်ုပ်လည်း ငိုယိုနေသော ကလေး
 ငယ်ကို ကရုဏာသက်ဟန်ဖြင့် ချောမောရလေ၏။ ကိုမင်းအောင်သည်
 ကျွန်ုပ်ကို ကလေးနှင့်အတူ နေထိုင်စေပြီး မြို့ထဲသို့ ထွက်ခွာသွားလေ၏။
 ကိုမင်းအောင်သည်ခဏအကြာတွင် အခေါင်း တင်ထားသောလှည်း
 တစ်စီး နှင့်အတူ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာပြီး ကျုပ်တို့ကလေး အဖေကို
 သင်္ကြိုလ်လိုက်ရအောင်၊ ကလေးကိုအိမ်မှာပဲ နေခိုင်းလိုက်ပါ။ သခိုင်းကို

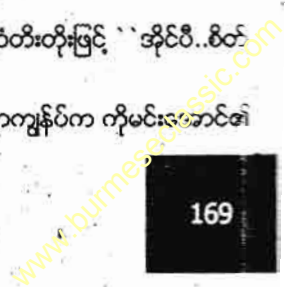
မင်းမြတ်သူရ

ခေါ်မလာစေချင်ဘူး။ ဟုဆိုကာသေသူကို အခေါင်းထဲသို့ သွင်းပြီး
 လှည်းပေါ်တင်ကာနီးမှ ကိုမင်းအောင်ကတစ်စုံတစ်ရာကိုသတိရဟန်ဖြင့်
 သေသူအတွက်စားမြိန်စာထုပ် ကျန်သေးတယ်ဗျ။ ထုံးတမ်းစဉ်လာ မပျက်
 အောင် လုပ်ရအောင်၊ မြို့ထဲကိုသွားပြီး ထမင်းထုပ်ဝယ်ပေးပါ။ ဟုပြော
 ဆိုလေရာ မြို့ ထဲသို့သွားပြီး ထမင်းထုပ်တစ်ထုပ်ကို ဝယ်ယူလေ၏။ ထို
 နောက် အခေါင်းပေါ်သို့ စားမြိန်စာထုပ်ကိုတင်ကာလှည်းကို စတင်ထွက်
 ခွါခဲ့၏။ ကလေးငယ်မှာမူ မြို့စွန်ရှိအရိပ်ရ အပင်ကြီးများဖြင့် အုပ်ဆိုင်း နေ
 သော သချိုင်းဝန်းကြီးထဲသို့ ဝင်ခဲ့လေ၏။ သချိုင်းဝန်းသည် မြို့ အနေအ
 ထား နှင့် ယှဉ်လျှင်များစွာ ကျယ်ဝန်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သချိုင်းအ
 တွင်း သို့ ရှုပ်အလောင်းတင်သောလှည်းကို တွန်းပြီးတရွေရွေ ဝင်ရောက်
 ခဲ့ လေ၏။ သချိုင်း တစ်နေရာတွင် သချိုင်းနှင့် မလိုက်ဘက်အောင် ခမ်း
 နားသော မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ကြီးကို တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်က မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်
 ကြီးကို ကြည့်ပြီး ဒီမြို့မှာ မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်က အကောင်းဆုံးပဲ

မင်းမြတ်သူရ

ဟုပြောလေ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် မီးသင်္ဂြိုဟ်စက် အနောက်မှ အသက် ၆၀
ဝန်းကျင် မိန်းမကြီး တစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ` သင်္ဂြိုဟ်ချင်လို့လား။
` ဟုမေးမြန်းလေရာ ကိုမင်းအောင်က ` ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သေသူ
က ဒိဋ္ဌိခံမဟုတ်ပါဘူး။ ဘုရားဖူးရင်း အသက်ပျောက်ရတာပါ `
ဟုပြောလေရာ မိန်းမကြီးက ` မြို့ခံမဟုတ်လည်း သင်္ဂြိုဟ်လို့ရတယ် `
ဟုပြောလေရာ ကိုမင်းအောင်က မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး
ကိုမင်းအောင်က ` မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ကသိပ်ကောင်းတယ်နော် ` ဟုစကား
စလိုက်ရာ မိန်းမကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြီး ` ဒီအနီးအနားမြို့တွေမှာဒီစက်
လောက်ကောင်းတာ ဘယ်မြို့မှာမှ မရှိဘူး။ တစ်ခါတုန်းက ဒိဋ္ဌိက သူဌေး
ဦးဘသာ ဇာတိမြို့ကို ပြန်လာရင်း ဦးဘသာရဲ့ ကတော်ကြီး ဆုံးသွားလို့
ဒီသချိုင်းမှာပဲ သင်္ဂြိုဟ်ရင်း သချိုင်းကတော်တော် ချို့တဲ့တာ ကြည့်ပြီး
ဘိလပ်က မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ကို ပယ်ယူလှူဒါန်းပေးတာပဲ ` ဟုပြောလေ၏။
ထိုနောက် မိန်းမကြီးက ` ကဲ့ လူသေကိုသင်္ဂြိုဟ်တော့မှာလား။ သင်္ဂြိုဟ်

စရိတ် ဥကျပ်တော့ ပေးရမယ်နော် ` ဟုပြောလေရာ ကိုမင်းအောင်က
 အိတ်ထဲရှိ ငွေဥကျပ်ကို ထုတ်ပေးလိုက်ပြီး ` သေသူကို ဘယ်သူ သင်္ဂြိုဟ်
 မှာလဲ ` ဟုမေးမြန်းလေရာ မိန်းမကြီးက ` ကျုပ်ကိုယ်တိုင် သင်္ဂြိုဟ်မှာပေါ့
 ဟုပြောလေရာ ကိုမင်းအောင်က အံ့ဩဟန် မရှိသော်လည်း ကျွန်ုပ်ကမူ
 အံ့ဩလွန်းသဖြင့် မိန်းမကြီး၏ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ
 မိန်းမကြီးက ကိုမင်းအောင် လက်ထဲရှိ တွန်းလှည်းကို လက်ပြောင်းယူ
 လိုက်ပြီး မီးသင်္ဂြိုဟ်စက် ရှိရာသို့ တွန်းသွားလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က
 မိန်းမကြီး အနောက်က လိုက်သွားရင်း မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ထဲသို့ အခေါင်းကြီး
 ကိုကူညီပြီး ထည့်ပေးလေ၏။ ပြီးနောက်မိန်းမကြီးက ကိုမင်းအောင်ဘက်
 သို့လှည့်ပြီး ` အထဲကို တစ်ယောက်လိုက်ခဲ့ပါ။ ဘယ်သူလိုက်မလဲ။ မင်း
 လိုက်ခဲ့မလား ` ဟုမေးမြန်းလေရာ ကိုမင်းအောင်က ` ကျုပ်လိုက်မယ်
 ဟုပြောဆိုပြီး ကျွန်ုပ်ဘက်သို့လှည့်ကာလေသံတီးတိုးဖြင့် ` အိုင်ပီ..စိတ်
 အေးအေးထားပြီး စောင့်နေပါဗျာ ` ဟုပြောရာကျွန်ုပ်က ကိုမင်းအောင်၏

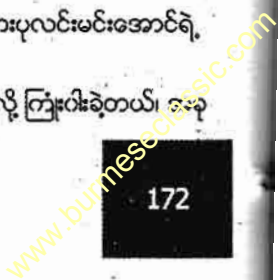

မျက်နှာကို နားမလည်ဟန်ဖြင့် ကြည့်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။ ကိုမင်းအောင်
 ပြောဆိုသော လေသံနှင့် မျက်နှာထားမှာ တစ်စုံတစ်ရာကို သတိပေးလို
 သော သဘောဖြစ်မည်ဟု ထင်မြင်မိလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ အတွေးမဆုံးမိ ကို
 မင်းအောင်သည် မိန်းမကြီးနှင့်အတူ မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွား
 ပြီး လွန်စွာ ခိုင်ခံ့သော တံခါးကြီးကို ဂျိန်းခနဲ ပိတ်လိုက်လေ၏။ မီးသင်္ဂြိုဟ်
 စက်ထဲသို့ ဆားပုလင်းမင်းအောင် ရောက်သောအခါ မိန်းမကြီးက လွန်စွာ
 ခိုင်ခံ့သောသံ တံခါးကြီးကိုသော့ခတ်လိုက်လေ၏။ ပြီးနောက်အခေါင်းကြီး
 ကို မီးရှို့ရန် မီးစာကို တို့လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မီးသင်္ဂြိုဟ်စက် တစ်ခုလုံး
 ထိန်ထိန်လင်း သွားလေ၏။ မိန်းမကြီးသည် ကိုမင်းအောင်၏ မျက်နှာကို
 မီးဝင်းဝင်းတောက်သော မျက်လုံးဖြင့် စိုက်ကြည့်ပြီး 'မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်
 ဆိုတာ လူသားတွေ တမလွန်ခရီးသွားဖို့ အတွက် နောက်ဆုံးတံခါးပေါက်
 ပဲ ၊ ဒီ တံခါးပေါက်ကို ရောက်မှတော့ ဘာကိုမှ ဟန်ဆောင်စရာမလိုဘူး
 ဆားပုလင်းမင်းအောင် သုဘရာဇာကို မသာမပါတဲ့ အခေါင်းနဲ့ လှည့်စား

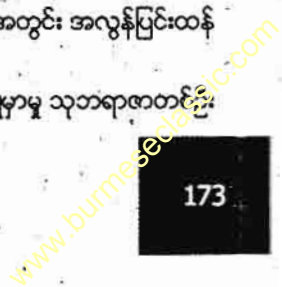

လို့မရဘူးနာခေါင်းထဲ မှာမသာနံ မရကတည်းက အခေါင်းထဲမှာ မသာ
 မပါဘူးဆိုတာသိတယ် ` ဟုပြောလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က သက်ပြင်းချ
 ပြီး ` ကျုပ်ဟာ စုံထောက် ဖြစ်တယ်ဒေါ်မြူ မောင်သိမ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့
 ကိစ္စမှာ ကျုပ် တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခြင်းသာ ဖြစ်တယ်
 ` ဟုဆိုလိုက်ရာ ဒေါ်မြူက အံ့ကို ကြိတ်လိုက်ပြီး ` ကိုယ် တိုင်းပြည်နဲ့
 လူမျိုးရဲ့ မျက်နှာကို မထောက်ဘဲ ကုလားမျက်နှာ ကြည့် ခဲ့တာတာဝန်
 ကို ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်တာလား၊ တကယ်တော့ အဲဒီတုန်းကကျုပ်
 သား မောင်သိမ်မှာ အပြစ်ရှိတယ်ဆိုရင်တောင်ဆားပုလင်းမင်းအောင်
 ဟာ ကိုယ် မြန်မာ လူမျိုးအရှင်းချင်းရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့် သင့်တယ်၊
 ကုလားမျက်နှာကို မကြည့် သင့်ဘူး ` ဟုဆိုလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က
 ဒေါ်မြူ၏ မျက်နှာကိုတည်ကြည်စွာကြည့် လိုက်ပြီး ` ကျုပ်က ဥပဒေ
 ဘက်တော်သား ဖြစ်တယ်၊ ကျုပ် အနေနဲ့ တရုတ်၊ ကုလားဆိုပြီး
 လူမျိုးရေး ခွဲခြားတဲ့မျက်စိနဲ့ ကြည့် မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဥပဒေမျက်နှာကိုဘဲ

ကြည့်ရမယ် ` ဟုပြောလေရာ ဒေါ်မြူ၏ မျက်နှာတင်းမာသွားပြီး
 တက်ခေါက်ကာ ` တောက်..ဆားပုလင်းမင်းအောင်ဆိုတာ အမျိုးဘာသာ
 သာသနာရဲ့ မျက်နှာကို မထောက်ဘဲ ကုလားအလိုကျရေးထားတဲ့ ဥပဒေ
 ကို စောင့်သိတဲ့ လူ၊ ဒီလိုအမျိုးသမီးကို မစောင့်သိတဲ့ စုံထောက်ဟာလူသုံ
 လောကမှာမရှိသင့်တော့ဘူး၊ ဒီ မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ထဲမှာ နင်နဲ့ ငါတစ်ယောက်
 ယောက် သေမှဖြစ်မယ် ` ဟုဆိုရင်း လက်ထဲရှိ သော့ကို မီးဟုန်းဟုန်း
 ကောက်နေသော မီးပုံကြီးထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်၏။ မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ကြီး၏
 သံတခါးသော့ကို ဒေါ်မြူက မီးပုံကြီးထဲသို့ ပစ်ထည့်လိုက်သဖြင့် အထဲမှ
 လည်ထွက်ခွါရန် မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ ဒေါ်မြူက ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို
 မုန်းတီးစွာ ကြည့်ပြီး မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ထဲမှသံချိတ်ကြီးတစ်ခုကိုကောက်ယူ
 လိုက်၏။ ပြီးနောက် သံချိတ်ကြီးကို ဓမ္မယမ်းလိုက်ရင်း ` ကျုပ်သားလေး
 ဆုံးတဲ့နေ့ စပြီး ဟောဒီသံချိတ်ကို ဓမ္မယမ်းပြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင်ရဲ့
 အသည်းနှလုံးကို သံချိတ်နဲ့ တစစီထိုးဆွ ပစ်မယ်လို့ ကြုံးဝါးခဲ့တယ်၊ ဒေသ

တော့ ကျုပ်ရည်မှန်းချက် ပြည်ငြိမ် ဟုဆိုရောကိုမင်းအောင်ကခေါင်းခါ
ယမ်းပြီး ဒေါ်မြူ ကျုပ်ရဲ့ အသက်ပြင်းတယ်နော် ခင်ဗျားထင်သလောက်
မလွယ်ဘူး ဟုပြောလေ၏။ ဒေါ်မြူက ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို စကား
မဆိုတော့ဘဲ သံချိတ်ကြီးကို မွှေ့ယမ်းပြီး တိုက်ခိုက်လေ၏။ ဆားပုလင်း
မင်းအောင်သည် တပိုးပိုး မြည်နေသော သံချိတ်ကြီးကို ရှောင်တိမ်းရင်း
ဒေါ်မြူသည် ရမ်းကြီးသိုင်းကို ကြောက်မက်ဖွယ် ကျွမ်းကျင်ကြောင်း
တွေ့ရှိရလေ၏။ ထိုပြင် ဒေါ်မြူသည် မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ကြီး၏ အတွင်းပိုင်း
ကို ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်သဖြင့် ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို နေရာအသာစီမှ
တိုက်ခိုက်နိုင်၏။ ဒေါ်မြူသည် ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို တိုက်ခိုက်ရင်း
မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ထဲရှိ လောင်စာများကို တစ်ခုပြီး တစ်ခုမီးရှို့သွားလေ၏။
ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် တိုက်ခိုက်ရင်း နောက် အန္တရယ်တစ်ခုကို ကို
ရင်ဆိုင်ရလေ၏။ ၎င်းမှာ မီးသင်္ဂြိုဟ် စက်ကြီးအတွင်း အလွန်ပြင်းထန်
သော အပူချိန်ကို ရင်ဆိုင်ရခြင်း ဖြစ်၏။ ဒေါ်မြူမှာမူ သုဘရာဇာတင်ဦး

ဖြစ်ပြီး မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ကြီး အတွင်း နေသားကျနေသဖြင့် အပူဒဏ်ကို
ခံနိုင်ရည် ရှိနေပုံရ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် တကိုယ်လုံး ချွေများ
ရေရိုးထားသည့်အလား ရွဲရွဲစိုနေလေ၏။ ကိုမင်းအောင်သည် ခုခံနေရုံဖြင့်
မဖြစ်တော့ဘဲ ပြန်လည်တိုက်ခိုက် ရလေ၏။ သို့သော်ဒေါ်မြူသည် သူမ၏
အသက်ကို ဂရုမပြုဘဲ ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ကလဲစားခြေရန်သာ
အာရုံစိုက်ပုံရ၏။ သူတို့နှစ်ယောက် တိုက်ခိုက်ရင်း မီးသင်္ဂြိုဟ်စက် တစ်ခု
လုံး မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်ပြီး ရှောင်ကွင်းစရာနေရာမရှိ ဖြစ်လာ၏။
ဒေါ်မြူသည် မီးများပိုင်းရုံနေသောမြင်ကွင်းကို သဘောကျဟန်ဖြင့် ကြည့်
ပြီး တဟီးဟီး ရယ်မောကာ `ဟီး..ဟီး..နင့်အသက်ကို ငါရအောင်ယူရ`
မယ် ပြီးရင် ငါတို့နှစ်ယောက်စလုံး မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ကြီး ထဲမှာ အတူတူ
သေကြရမယ် ၊ ငါ့သား မောင်သိမ်အတွက် နှင်ပေးဆပ်ရမယ် `ဟုဆို ကာ
ကိုမင်းအောင်ကို သဲကြီးမဲကြီး တိုက်ခိုက်နေ၏။ ထိုသို့ အရူးတစ်ယောက်
ကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်ရင်း ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို မီးများ လောင်ကျွမ်းနေ

သောနံရံတွင် ပိတ်မိသွားလေ၏။ ထိုသို့ပိတ်မိသောအခါ ဒေါ်မြူသည်
ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို အသေတိုက်ခိုက်မည်ဟု ကြံရွယ်ကာ သံချိတ်
ကြီးဖြင့် ခုတ်ပိုင်းချလိုက်၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် သံချိတ်ကို
တည်ငြိမ်စွာ ကြည့်ပြီး ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရာ ဒေါ်မြူသည် အရှိန်လွန်
ပြီး မီးပုံထဲသို့ ကျရောက်သွားလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် မီးပုံ
ထဲတွင် အသံနက်ကြီးနှင့် အော်ပြီး လဲကျသေဆုံးသွားသော ဒေါ်မြူကို
ကြည့်မနေနိုင်ဘဲ သံတမ်းကြီးကို ဖွင့်ရန် ကြိုးစားရလေ၏။ တံခါးကြီး
သည် လွန်စွာ ထူတည်းလှပြီး အလွယ်တကူ ဖွင့်ရန်မဖြစ်နိုင်ချေ။
ကိုမင်းအောင်သည် မီးပုံထဲရှိ သော့တွဲကို ရလိုရငြား ကြည့်လိုက်ရာ
မီးပုံထဲတွင် သော့ချောင်းလေး၏ တစ်စွန်းတစ်စကို မြင်တွေ့ရ၏။
ကိုမင်းအောင်သည် မီးရှိန်အလွန်ပျင်းလှသဖြင့် အမြန်ဆုံးသံတမ်းကြီး
မဖွင့်နိုင်လျှင် မိမိကိုယ်မိမိ မီးလောင်တိုက်သွင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်မည်ကိုသိ၏။
ထိုကြောင့်အနီးအပါးတွင် ကြည့်ရာဒေါ်မြူကိုင်ဆွဲထားသော သံချိတ်ကြီး

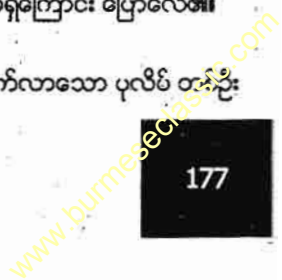
ကို မြင်ပြီး ယူလိုက်ရာ သံချိတ်ကြီးသည် မီးပုံကြီးထဲတွင် ကျနေသဖြင့်
 မီးကဲ့သို့ ရဲရဲနီကာ ပူပြင်းလွန်းလှ၏။ ထိုပြင် မီးသင်္ဂြိုဟ်စက် တည်ရှိရာ
 အခန်းထဲတွင် မီးများ လောင်ကျွမ်းနေသဖြင့် မနေနိုင်လောက်အောင်
 အသားများ လောင်မြိုက်နေ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ဆားပုလင်းမင်းအောင်
 သည် အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်လိုက်ပြီး သံချိတ်ကြီးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ရာ
 လက်များ မီးကျွမ်းမတတ်ဖြစ်နေလျက်မှာပင် မီးပုံထဲရှိ သော့တွဲကို
 သေချိတ်ဖြင့် ချိတ်ယူလိုက်၏။ သို့သော် သံချိတ်ထဲတွင် သော့တွဲကို
 လွယ်လွယ်ကူကူ ပါမလာဘဲ မီးသင်္ဂြိုဟ်စက်ကြီး ပြိုလဲသွားမှပင် သော့
 ချိတ်ကို ယူလိုက်နိုင်၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် သံချိတ်ထဲရှိ သော့
 ကို သတိကြီးစွာ ထားပြီးယူလိုက်ရာ သော့တွဲမှာ ပူလောင်နေသဖြင့်
 သံတခါးကြီးရှိ သော့ခလောက်ကြီးကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဖွင့်ရ၏။ ထိုသို့
 ဖွင့်နေချိန်၌ အခန်းထဲရှိ မီးတောက်ကြီးသည် ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏
 ခန္ဓကိုယ်ကို စွဲလောင်မတတ် ဖြစ်နေလေ၏။ ကိုမင်းအောင် သံတခါးကြီး

ကို တွန်းဖွင့်လိုက်ချိန်၌ မီးတောက်ကြီးသည် အပြင်သို့ ပုန်းခနဲထိုးထွက်လာလေ၏။ ကိုမင်းအောင်သည် မီးတောက်ကြီး၏ အရှိန်ဖြင့် မီးသဂြိုဟ်စက်ကြီး အပြင်သို့ လွင့်ထွက်လာလေ၏။ ထိုအခါမှပင် မီးသဂြိုဟ်စက်အပြင်သို့ ရောက်နေသော အိုင်ပီအောင်ဒင် အပြေးရောက်လာပြီး

“အမလေး မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း ကိုမင်းအောင်ရယ်..

ကျုပ်တော့ အပြင်က စိုးရိမ်လိုက်ရတာ” ဟုပြောလေ၏။ ကိုမင်းအောင် အရှိန်တငြိုးငြိုး တောက်လောင်နေသော မီးသဂြိုဟ်စက်ကြီးကို ကြည့်ပြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ရင်း “ရန်ငြိုးရန်စ အလွန်ကြီးတဲ့ ဒေါ်မြူတစ်ယောက်တော့ တမလွန်ကို ရောက်သွားပြီ” ဟုတီးတိုးရေရွတ်လိုက်လေ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် အနီးသို့ ပုလိပ်များရောက်လာပြီး ကိုမင်းအောင်၏ အခြေအနေကို စိုးရိမ်တကြီး မေးမြန်းလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က မိမိ၏ ကျမ်းမာရေး ကောင်းမွန်ကြောင်း စိုးရိမ်စရာ မရှိကြောင်း ပြောလေ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကိုမင်းအောင် အနီးသို့ ရောက်လာသော ပုလိပ် တစ်ဦး

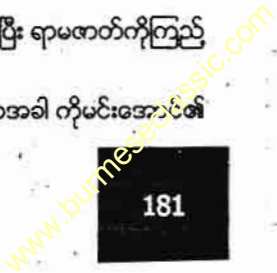
ကြည်ပြီး ကျွန်ုပ်သည် ရုတ်တရက် ထိတ်လန့်သွားလေ၏။ ထိုသူမှာ
 လောလောလတ်လတ် သေဆုံးသွားသည် ဆိုသော ကလေးငယ်၏
 ဖခင်ဖြစ်နေလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က ကျွန်ုပ်အံ့ဩနေဟန်ကို ကြည်ပြီး
 သူက တကယ်မသေပါဘူး၊ ဒီမြို့က ပုလိပ်သားတစ်ယောက်ပါ။
 အိုင်ပီမြို့ထဲကို ထမင်းထုပ်သွေးဝယ်နေတုန်းမှာ သူ့ကို အိမ်ပြန်ခိုင်းပြီး
 အခေါင်းကို လူမပါဘဲ သံရိုက်ပိတ်လိုက်တာပါ။ လူရဲ့အလေးချိန်နဲ့တူ
 အောင်အခေါင်းထဲမှာ သဲအိတ်တစ်အိတ် ထည့်ထားတယ်။ ဟုဆိုလေ
 ရာ ကျွန်ုပ်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်ပြီး ကောင်းပါ့ဗျာ။ ဒါတွေ
 အားလုံးလည်း ကိုမင်းအောင် ကြိုတင်စီစဉ်ခဲ့တာပေါ့။ ဟုမေးမြန်း
 လေရာ ကိုမင်းအောင်က မွန်လေးမှာတုန်းက အိုင်ပီကို မခေါ်ဘဲကျုပ်
 ဘစ်ယောက်တည်း စာတိုက်ထဲမှာ ကြေးနန်းသွားရိုက်တာ မှတ်မိတယ်
 မဟုတ်လား။ ဒီတုန်းက ဒေါ်မြရှိတဲ့ မြို့က ပုလိပ်အဖွဲ့ကို ကြေးနန်းရိုက်ပြီး
 အားလုံး စီစဉ်လိုက်တာပဲ။ ကျုပ်ရဲ့အစီအစဉ်တွေ အားလုံးအောင်မြင်

အောင် ပုလိပ်မင်းကြီးက တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ကူညီပေးပါတယ် `` ဟု
 ရှည်လျားစွာ ရှင်းလင်းပြ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အရာအားလုံး သိနားလည်
 လိုက်ပြီးနောက် ရင်ထဲမှာလွတ်လပ် ပေါ့ပါးသွားသယောင် ခံစားလိုက်
 ရလေ၏။ ထိုအကြောင်းကို တစ်နေ့ သောအခါ ကျွန်ုပ် ပတ္တမြားဖြစ်လျှင်
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် ယက္ခဂိုဏ်း ဟုအမည်ပေးရန်လည်း ဆုံးဖြတ်
 လိုက်လေ၏။

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပွားပြီးနောက် ခြောက်လခန့် ကြာပြီး
 နောက် ကျွန်ုပ်နှင့် စုံထောက်ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် ဆားပုလင်းမင်းအောင်
 နေထိုင်ရာ ကျောက်မြောင်း ရပ်ကွက် မလ္လာကုန်းလမ်းအနီးရှိ ကွက်လပ်ကြီး
 တွင် ရာမဇာတ်ကို ခုနှစ်ရက် ခုနှစ်လီ ကပြနေသည် ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့
 စုံထောက်ကျော်နှစ်ဦးသည် နေ့စဉ်ရက်ဆက် သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် မိန်းကလေး

ထိုစဉ်က ရာမဇာတ်ကို ခုနှစ်ရက်၊ နှစ်လီ ကပြ နေသဖြင့် ကျောက်မြောင်း
 ရပ်ကွက် အတွင်းတွင် အနယ်နယ်အရပ်ရပ် မှ ဈေးသည်များ စုံစုံလင်လင်
 ရှေ့အထိလာရောက် ရောင်းချနေသော ဈေးသည်များကို ကြည့်နေပြီး
 `ကျောက်မြောင်း ရပ်ကွက်ထဲမှာ ကွင်းကြီးထဲမှာ ရာမဇာတ်ကို ခုနှစ်
 ရက် ခုနှစ်လီ ကပြတာကို အစွဲပြုပြီး နောက်ဆိုရင် ရာမဇာတ်ကပြတဲ့
 ကွင်းကြီးကို ရာမကွင်း ဆိုပြီး နံမည်ကြီးမှာ သေချာတယ်` ဟုပြောလေ
 ၏။ (ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ စကားမှန်ကန်၏။ကျောက်မြောင်းရပ်ကွက်
 မလ္လကုန်းလမ်း အနီးရှိ ရာမဇာတ်ကပြရာ ကွင်းကြီးကို နောင်တစ်ချိန်တွင်
 ရာမကွင်း ဟု လူသိများ ထင်ရှားခဲ့၏။ ထိုသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့် စုံထောက်
 ဦးပေါ်ဦးကြီးသည် ပွဲကြိုက်သူပိပိ ကိုမင်းအောင်၏ အိမ်ကို နေစဉ်လာ
 ရောက်စတည်းချပြီး ရာမဇာတ်ကို နေစဉ်ကြည့်လေ၏။ကိုမင်းအောင်
 ကိုယ်တိုင်လည်း ရံဖန်ရံခါ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူလိုက်ပြီး ရာမဇာတ်ကိုကြည့်
 ရှုလေ၏။ရာမဇာတ် နောက်ဆုံးနေ့သို့ ရောက်သောအခါ ကိုမင်းအောင်၏

မင်းမြတ်သူရ

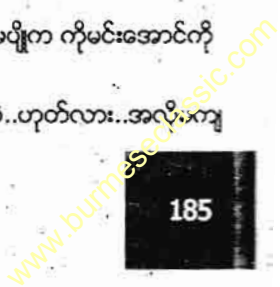
နေအိမ်သို့ ညနေမစောင်းမီ ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်နှစ်ဦး ရောက်ရှိ နေ
 လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ညမှောင်ရီသန်းစပြုသောအခါ ရာမဇာတ်ကပြရာ
 ကွင်းကြီးသို့ သွားရောက်ရန် ဖင်တကြွကြွ ဖြစ်နေလေ၏။ ကိုမင်းအောင်
 ကမူ ဒီနေ့ည ကျွန်ုပ် စကော့တလန်ယလားဒ် ကထုတ်တဲ့ ပုလိပ်ကျမ်းကြီး
 ကို ဖတ်ချင်လို့ မလိုက်တော့ဘူး။ `ဟုဆိုလေရာ ကိုမင်းအောင်၏ အထာ
 ကို သိသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့စုံထောက်ကျော် နှစ်ဦးသည် ၎င်းကို မခေါ်
 တော့ဘဲ ထွက်လာခဲ့၏။ ကိုမင်းအောင် အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး နောက်
 ဦးပေါ်ဦးကြီးက ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ဆီထမင်းရောင်းနေသော မိန်းမလှလေး
 ကိုကြည့်ကာ `ဟဲဟဲ...ဒီနေ့လည်း နီနီလေးရဲ့ ဆီထမင်းကို အားပေး
 လိုက်ဦးမယ် ဗျာ ` ဟုပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ စုံထောက်ကျော်နှစ်ဦးသည်
 ရာမဇာတ်ကိုညစဉ် ကြည့်ရှုသည် အခါတိုင်း နီနီဆိုသော မိန်းမလှလေး
 ၏ဆီထမင်းကို နေ့စဉ် ပယ်ယူ စားသောက်ခဲ့၏။ ထိုသို့ နေ့စဉ်ရက်ဆက်
 စားသောက်ခဲ့ခြင်းမှာ သူမ၏ ဆီထမင်းကောင်းသည်ထက် မိန်းမလှလေး

၏ ညိုငင်နိုင်စွမ်း ကြောင့် စားသောက်ခဲ့သည်ဟု ဝန်ခံရပေမည်။ ကျွန်ုပ်
 တို့ စုံထောက်ကျော် နှစ်ယောက်သည် နီနီ၏ ဆီထမင်းတောင်း ရှေ့တွင်
 ရပ်လိုက်ပြီး ဆီထမင်းဝယ်ယူကာ ယောက်ျားဖျင်း တို့၏ ထုံးစံအတိုင်း
 ရောက်တတ်ရာရာ နောက်ပိုးရူ စကားများကို ပြောလေ၏။ နီနီသည်
 မိန်းမချောတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း နောက်ပိုးရူးတို့၏ အပြုအမူကို နောကျေ
 နေဟန်ဖြင့် ပြုံးတုံတုံလေးသာ နေလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆီထမင်း
 တစ်ဖူးဖိုးနှင့်တန်အောင် နီနီကိုသူထက်ငါ ပိုးပန်းကာ မှောင်ရိသန်းစ
 ပြုလာချိန်မှ ရာမဇာတ်ကရာ ကွင်းသို့ထွက်ခဲ့လေ၏။ ဦးပေါ်ဦးကြီးသည်
 တစ်လမ်းလုံး မိန်းကလေး၏ ချောပုံ၊ လှပုံယဉ်ပုံတို့ကို ချီမွမ်းခန်း ဖွင့်လာ
 လေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် စုံထောက်ဦးပေါ်ဦး တို့ထွက်ခွါ သွားသော
 အခါ ထိုင်ရာမှထပြီး ပြတင်းပေါက်ဖွင့်ကာ ဆီထမင်းသည် မိန်းမလှလေး
 ကို စူးစိုက်ကြည့်နေမိ၏။ မိန်းကလေး၏ ခေါင်း၌ ပန်ထားသော အနီရောင်
 ပန်းလေးကို အပေးမှပင် မြင်ရလေ၏။ ထိုစဉ် ပြတင်းပေါက်မှ ကြည့်နေ
 သော ကိုမင်းအောင်နှင့်မိန်းကလေး အကြည့်ချင်းဆုံလေရာ သူမက

ချိုသာသောအသံဖြင့် ``ဆီထမင်း ပူပူလေး စားပါဦးလား အစ်ကို`` ဟု
 ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြီး လက်ယပ်ခေါ်လိုက်၏။
 ထိုအခါ မိန်းကလေးက ဆီထမင်းတောင်းလေးကို ရွက်ပြီး ကိုမင်းအောင်
 ၏ အိမ်သို့ ဝင်လာလေ၏။ မိန်းကလေးသည် ကိုမင်းအောင်၏ အိမ်ထဲသို့
 ဝင်လိုက်ပြီး လှေခါးထစ်၌ ထိုင်လိုက်၏။ ကိုမင်းအောင်ကသူမအရှေ့တွင်
 ထိုင်လိုက်ပြီး ``ဆီထမင်းတစ်ပြားဖိုးလောက်ပေးပါ။ မိန်းကလေး ``ဟုဆို
 လိုက်ရာ မိန်းကလေးက ``တောင်းထဲမှ အငွေ့တထောင်းထောင်း ထနေ
 သော ဆီထမင်းကိုဖက်ရွက်လေးနှင့် ထုပ်လိုက်ပြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင်
 ကို ကမ်းပေးလိုက်ရင်း ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် မျက်လုံးချင်းဆုံမိ၏။
 ထိုအခါ မိန်းမပျို၏ မျက်လုံးများ မီးဝင်းဝင်း တောက်နေသော အံ့ဩဖွယ်
 တွေ့ရလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ``ဘာ..အလိုမကျ
 လို့လဲ..မိန်းကလေး ``ဟုမေးမြန်းလေ၏။ မိန်းမပျိုက ကိုမင်းအောင်ကို
 အံ့ကို ကြိတ်ပြီး ကြည့်ပြီး ``ဘာအလိုမကျလို့လဲ..ဟုတ်လား..အလို..ကျ

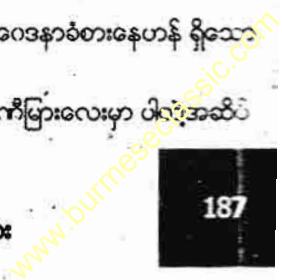

မင်းပြတ်သူရ

တာတွေ အများကြီး ရှိတာပေါ့ဒီလိုနေ့မျိုးကို စောင့်လိုက်ရတာရှင်...အခု
 တော့ ဒီအချိန်ကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ပြီပေါ့ရှင် ` ဟုဆိုလေရာ
 ကိုမင်းအောင်က မိန်းမပျိုကို အံ့သြဟန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး ` ကျုပ်တော့
 နားမလည်နိုင်တော့ဘူး မိန်းကလေး ` ဟုရေရွတ်လိုက်၏။ မိန်းမပျိုက
 စကားမတုန်ပြန်ဘဲ သူမ၏ကိုယ်ပေါ်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော အပေါ်
 အကျီလက်ရှည်ကို ချွတ်လိုက်ရာ အနီရောင် ဘလောက်အကျီလေး
 ထွက်ပေါ်လာ၏။ ဆက်လက်ပြီး မိန်းမပျိုက သူမ၏ထဘီကို ချွတ်ချလိုက်
 ပြန်ရာ အောက်ခံထဘီအနီရောင်ထွက်ပေါ်လာပြန်၏။ ထိုအခါ မိန်းမပျို၏
 တစ်ကိုယ်လုံး ထက်အောက်ဆင်တူ အနီရောင် ဝတ်ဆင်ထားသကဲ့သို့
 ဖြစ်သွားလေ၏။ မိန်းမပျိုက ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို မုန်းတီးဟန်ဖြင့်
 ကြည့်ပြီး ` ကျွန်မဘယ်သူလဲဆိုတာ ရှင်သိလောက်ပြီ ထင်တယ် ` ` ဟု
 ဆိုလေရာ ကိုမင်းအောင်က စိတ်လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့် ` အနီရောင် ပါလား `
 ဟုရေရွတ်လိုက်၏။ မိန်းမပျိုက ခေါင်းညိတ်ပြီး ` ဟုတ်တယ် ကျွန်မပါ။

ဒီလောက်ဆိုရင် ရှင်သဘောပေါက်ပြီထင်တယ် ` ဟုအံ့ကို ကြိတ်ပြီး
 ပြောလိုက်ရင်း ခေါင်းကို ဆုတ်ခနဲခါပြီး ရှည်လျားသော ဆံပင်များကို
 ဖြေချလိုက်၏။ ထိုနောက် ခေါင်းပေါ်တွင် စိုက်ထားသော ဆံထိုးလေးကို
 ကျွန်မ အမေဒေါ်မြူလည်း ရှင်ပယောဂကြောင့် မီးသဂြိုဟ်စက်ထဲမှာ
 အသေဆိုးနဲ့ သေခဲ့ရတယ်။ ရှင်ကို ကျွန်မကလွဲစား မချေရရင် လူ့
 လောကကြီးထဲမှာ နေရတာ ကျွန်မသိပ်ခံစားရတယ်။ ကျွန်မ မပျော်ဘူး
 အမေတို့ မောင်လေးတို့အတွက် ကျွန်မ တာဝန်ကျေမှုဖြစ်မယ် ` ဟုပြော
 ရင်းလက်ထဲရှိ ဆံထိုး၏ ခလုပ်ကို နှိပ်လိုက်ရာ ဆံထိုးထဲရှိ မြားလေး
 တစ်ချောင်း လှစ်ခနဲထွက်လာပြီး ဆားပုလင်းမင်းအောင်၏ ရင်ဝတွင်
 စိုက်ဝင်သွားလေ၏။ ဆားပုလင်းမင်းအောင်သည် နီးကပ်လွန်းသဖြင့်
 သေးငယ်သော သံမဏီမြားလေးကို မရှောင်နိုင်ဘဲ ရင်ဝတွင် စိုက်ဝင်သွား
 ခြင်းဖြစ်၏။ အနီရောင်ဆိုသော မိန်းမပျိုက ဝေဒနာခံစားနေဟန် ရှိသော
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ကြည့်ပြီး ` သံမဏီမြားလေးမှာ ပါလဲ့အဆိပ်

မင်းမြတ်သူရ

က သိပ်ပြင်းတယ်၊ ဖြေဆေးမရှိဘူး၊ တောထဲက ကြံ့လို သတ္တဝါကြီးတွေ
 တောင် တုံးခနဲလဲသေသွားနိုင်တယ်၊ ရှင်ဘယ်လိုမှ အသက်မရှင်နိုင်ဘူး၊
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်လို နံမည်ကျော် စုံထောက်တစ်ယောက်ကို
 လုပ်ကြံရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သတ္တဝါအားလုံးဟာ
 ကံစီမံရာပါပဲ၊ ကျွန်မ သွားတော့မယ် နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ် သူမစကား
 မဆုံးမိ ဆားပုလင်းမင်းအောင် နှုတ်ခမ်းမှ သွေးများ အံ့ကျလာပြီး မြေပေါ်
 သို့ ပြိုလဲကျသွား လေ၏။ ထိုအခါ အနီရောင်ဆိုသော မိန်းမပျိုက ပြိုလဲ
 ကျသွားသော ဆားပုလင်းမင်းအောင် ကို အားပါးတရ ကြည့်လိုက်ပြီး
 အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းသွားလေ၏။ မိန်းမပျို အိမ်ပေါ်မှဆင်းသွားပြီး ခဏ
 အကြာတွင် ကြမ်းပေါ်တွင် လဲကျနေသော ဆားပုလင်းမင်းအောင်က
 သွက်လက်စွာ ထလိုက်ပြီး အကျီအောက်တွင် ခံထားသော သားရေပြား
 ကြီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။ အနီရောင် ဆိုသော မိန်းကလေး၏
 သံမဏိမြားလေးသည် သားရေပြားပေါ်တွင် စိုက်ဝင်နေခြင်း ဖြစ်၏။

နောက်တစ်နေ့ ထုတ်သတင်းစာများတွင် စုံထောက်ကျော်ဆားပုလင်း
 မင်းအောင် လုပ်ကြံခံရသဖြင့် ရန်ကုန် ဆေးရုံကြီး၏ အရေးပေါ်ဌာနတွင်
 အသက်လူပြီး ကုသနေကြောင်း သတင်းပါရှိလေ၏။ ထိုသတင်းကြောင့်
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်ကို ချစ်ခင်သူများက ဝမ်းပန်းတနည်း ဖြစ်ကြပြီး
 လူဆိုးလူမိုက်များက အားရဝမ်းသာဖြင့် မြန်မြန် သေပါစေကြောင်း
 ဆုတောင်းကြလေ၏။

ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် မိန်းကလေး

ထိုသတင်းကို ဖတ်ရှုနေသော အနီရောင်ဆိုသော မိန်းကလေးသည်
သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို ချရင်း `` သူ မသေသေးပါလား..အို သေသေ
မသေသေ သူ့ကံပေါ့၊ သဗ္ဗေသတ္တာကမ္မသကာပဲ.. ငါ့တာဝန်ကျေပြီ..
ငါလုပ်ရမှာ တစ်ခုပဲကျန်တော့တယ်။ ဒီတစ်ခါ ငါ့အလှည့်ပေါ့၊ အလှည့်
ကျရင် မနွဲ့စတမ်းလေ...အနီရောင်သည် ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးသည်နှင့်
ငမိုးရိပ်ချောင်းအနီးရှိ သီလရှင်ကျောင်းသို့ သွားကာ ကျောင်းပိုင် ဆရာ
လေးအား ရှာသက်ပန် သီလရှင် ဝတ်စေလိုကြောင်း တောင်းပန်လေရာ
သီလရှင် ဆရာလေးက အစဉ်သနားသည်ကို အကြောင်းပြုပြီး သီလရှင်
အဖြစ် ဝတ်ခွင့်ပြုလေ၏။

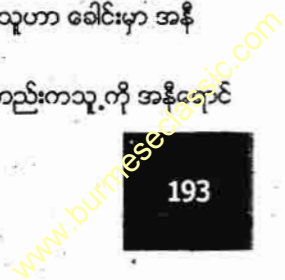
ထိုအချိန်တွင် စုံထောက်ကျော်နှစ်ဦး ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်နှင့် စုံထောက်
 ဦးပေါ်ဦးသည် ဆားပုလင်းမင်းအောင်အနီးတွင် ဝိုင်းရံနေပြီး ကျွန်ုပ်က
 ‘‘မသေကောင်းမပျောက်ကောင်း ကိုမင်းအောင်ရယ်...ဘယ်လို ဖြစ်တာ
 လဲ’’ ဟုမေးမြန်းလေရာ ကိုမင်းအောင်က ‘‘တိုတိုပြောရရင် ယက္ခဂိုဏ်း
 ရဲ့ လုပ်ကြံမှုပဲပေါ့ဗျာ’’ ဟုဆိုလိုက်ရာစုံထောက်ဦးပေါ်ဦးက တအံ့တဩ
 ဖြစ်သွားပြီး ‘‘ယက္ခဂိုဏ်းက အဘွားကြီးဒေါ်မြူ သေပြီလေဗျာ၊ ယက္ခဂိုဏ်း

www.burmeseclassic.com

ဘက်မှာ ဘယ်သူတွေရှိ သေးလို့လဲ ` ဟုမေးမြန်းလေရာ ဆားပုလင်း
မင်းအောင်က ` ယက္ခဂိုဏ်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ် ဒေါ်မြူ မှာ မောင်သိမ် ဆိုတဲ့
သားတစ်ယောက်သာ ရှိတယ် လို့ သိပေမဲ့ သမီးတစ်ယောက်လည်း
ရှိသေးတယ်ဗျ။ ဒီသမီးဟာ ဒေါ်မြူတို့နဲ့ အတူတူ မနေဘူး။ သူဟာ
အနီရောင်ကို အလွန်ကြိုက်လို့ သူ့နံမည် အနီရောင်လို့ လူသိများတယ်။
အနီရောင်ဟာ မိဘမောင်ဘွားတွေနဲ့ အတူမနေဘဲရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်း
မှာ ပန်းစိုက်ပြီး တစ်ကိုယ်တော်နေထိုင်တယ်။ နောက်ဆုံး အနီရောင်ဟာ
ကိုယ် မောင်နဲ့အမေဆုံးတော့မှ လူမြင်ကွင်းကို ရုတ်တရက်ပေါ်လာပြီး
ကျုပ်ကို သတ်ဖို့ ကြံတာဗျ။ ` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က ` ကျုပ်တို့အနီ
ရောင်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကို မမြင်လိုက်တာ နာတယ်ဗျ။ ` ဟုပြောလေရာ
ကိုမင်းအောင်က အနီရောင်ကို ` ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်စလုံး ကောင်း
ကောင်း သိပါတယ် ` ဟုပြောလေရာ ဦးပေါ်ဦးကြီးက အံ့သြထန်ဖြင့်
` ကျုပ်တို့ ကောင်းကောင်းသိတယ် ဟုတ်လား။ ဘယ်သူလဲ ` ဟု

မေးမြန်းလိုက်၏။ကိုမင်းအောင်က `` သူ့ဆီက ဆီထမင်းကို ညနေတိုင်း
ခင်ဗျားတို့ ဝယ်ဝယ် စားနေတယ်လေဗျာ `` ကိုမင်းအောင် စကားကြောင့်
ကျွန်ုပ်ဆို နှစ်ယောက်စလုံး အံ့ဩလွန်းသဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား
ဖြစ်သွားကြ၏။ ကျွန်ုပ်က အံ့ဩလွန်းသဖြင့် `` ဟင်...ဆီထမင်းသည်လေး
ဟုတ်လား `` ဟုရေရွတ်လိုက်သလို ဦးပေါ်ဦးကြီးကလည်း အထစ်ထစ်
အငေါ့ငေါ့ဖြင့် `` ဟင်...ဆီထမင်းသည်လေး..ဘုရား..ဘုရား..ကျုပ်က
သူ့ မျက်နှာလေးကို အမြဲမြင်နေတယ်ဗျ `` ဟုပြောလေရာ ကိုမင်းအောင်
က ဂျွန်ပလေးယား မုတ်ဆိတ် စီးကရက်ကို မီးညှို့ဖို့ခိုက် လိုက်ပြီး
`` အနီရောင် မိန်းကလေးဟာ ရပ်ကွက် ထဲမှာ ရာမဇာတ်ကို ခုနစ်ရက်
ခုနစ်လီ ကျင်းပတာကို အကြောင်းပြုပြီး ကျုပ်ကို လုပ်ကြံဖို့ အတွက်
ဘုန်းရှေးသည် အဖြစ်နဲ့ ကျုပ်အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရောက်လာခဲ့တယ်
သူ့ကို ပထမနေ့မှာပဲ စပြီး ကျုပ်သတိပြုမိတယ်။သူဟာ ခေါင်းမှာ အနီ
ရောင် ပန်းတစ်ပွင့်ကို အမြဲပန်ထားတာ မြင်ကတည်းကသူ့ကို အနီရောင်

ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးမှန်းသိတယ် ` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်
 ကြုတ်ပြီး ` ကိုမင်းအောင် သူ့ကိုအနီရောင်ဆိုတာ ကြိုသိနေတယ်နော်
 ဟုဆိုလိုက်ရာ ကိုမင်းအောင်က ` ယကွဲဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဒေါ်မြူမှာ
 မောင်သိခံဆိုတဲ့ သားတစ်ယောက်အပြင် အနီရောင်ဆိုတဲ့ သမီးတစ်
 ယောက် ရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိထားတယ်၊ အနီရောင်ဟာ ကျုပ်ကို
 မှန်းတီးနာကြည်း နေမယ်ဆိုတာလည်း ရိပ်စားမိတယ် ` ဟုပြောလေရာ
 ဦးပေါ်ဦးက ` အနီရောင်မိန်းကလေး လုပ်ကြံတာကို ကိုမင်းအောင်
 ဘာလို့ လုပ်ကြံခွင့်ပေးတာလဲ ` ဟုမေးမြန်းလေ၏။ ကိုမင်းအောင်က
 သက်ပြင်းချပြီး ` သူ့တို့ ရင်ထဲမှာ မှန်းတီးနာကြည်းမှုတွေနဲ့ မွမ်းကြပ်
 ပူလောင်နေတယ်၊ အနီရောင်ဆို အမေနဲ့ မောင်လေးအတွက် ကိုယ်တိုင်
 ကလဲ့စား မချေရမချင်း သူ့ရင်ထဲမှာ ပူလောင်ပြီး မွမ်းကြပ်နေတယ်၊
 သူ့အသက် ငယ်ငယ်လေး ရှိတယ်၊ ကျုပ်ကို ကလဲ့စား မချေရရင်
 ဘယ်တော့မှ မပြည်စုံဘူး၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို လက်စားချေ ခွင့်ပေးလိုက်

တယ်၊ ဒီလို ဆေးရုံမှာ အသက်လုနေကြောင်း သတင်းထုတ်ပြန်နိုင်ဖို့

ပုလိပ်မင်းကြီးကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မေတ္တာရပ်ခံ ခဲ့တာဗျ ` ` ` ` ဟုဖြေ၏။

ကျွန်ုပ်က ဝင်ပြီး ` ` ကိုမင်းအောင် အသက်ကိုကယ်ခဲ့တဲ့ သားရေပြား

ကြီးက ဘယ်လိုလဲဗျ ` ` ဟုမေးမြန်း လေရာ ကိုမင်းအောင်က

` ` အနီရောင် မိန်းကလေးကို မသိမသာအကဲခတ်ကြည့်တော့ သူ့ခေါင်း

မှာ စိုက်ထားတဲ့ ငွေရောင်ဆံထိုးကို မသက်သာဘူးဗျ။ သေသေချာချာ

မှန်ဘီလူးနဲ့ လေ့လာကြည့်တော့ လက်နက်ဆိုတာ သိရတယ်၊ ဒါဟာ

တရုတ် နန်းတွင်းမှာ လုပ်ကြံသူတွေ အသုံးပြု လေ့ရှိတဲ့ ကြောက်စရာ

လက်နက်ကောင်းတစ်ခုဗျ။ ဆံထိုးလက်နက်နဲ့ အနီးကပ် လုပ်ကြံရင်

ဘယ်လိုမှ ရှောင်တိမ်းလို့ မရဘူး။ ဆံထိုးထဲမှာ စပရင်တစ်ချောင်းရှိပြီး

စပရင်ရဲ့ တွန်းကန်အားနဲ့ တိုက်ခိုက်တာပဲ။ အဆိပ်လူးထားတော့

ပိုကြောက်ဖို့ ကောင်းနေတာဗျာ ` ` ဟုပြောလိုက်လေရာ ဦးပေါ်ဦးကြီး

က ` ` တော်ပါပေတယ် ကိုမင်းအောင် ကျုပ်တို့သာဆို အနီရောင်လေး

www.burmeseclassic.com

မင်းမြတ်သူရ

သတ်တာနဲ့ သေပြီပေါ့ဗျာ ` ဟုပြောလေရာ ကျွန်ုပ်ကလည်း အားကျမခံ
 ပင်ရောက်ပြီး ` ဒါကြောင့်လည်း ဆားပုလင်းမင်းအောင် ဆိုပြီး ဒီနေထို
 ရှင်သန်နေတာပေါ့ဗျ။ ကျုပ်တို့နဲ့ ဘယ်တူမလဲ ` ဟုပြောလေ၏။
 ကိုမင်းအောင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ ချိုးမွမ်းစကားကို မကြားဟန်ဖြင့် ငြိမ်
 သက်နေ၏။ ကျွန်ုပ်ကမူ မူလက ပတ္တမြားရန် ကြံစည်ထားသော
 ဆားပုလင်းမင်းအောင် နှင့် ယက္ခဂိုဏ်း ဆိုသောအမည်မှ
 ဆားပုလင်းမင်းအောင်နှင့် အနီရောင် မိန်းကလေး ဟုပြောင်းလဲရန်
 ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့၏။ အရာအားလုံးပြီးဆုံးသွားချေပြီ...

သိမ်းပိုက်ခြင်းကင်းသော

မင်းမြတ်သူရ

- Activity Log
- Update Info
- Pending Posts 123
- ★ Where did you go to high school? 6
- ABOUT PHOTOS FRIENDS

မင်းမြတ်သူရ ရဲ့ ဖေ့ဘုတ် စာမျက်နှာပါ။ စာအုပ်သတင်းတွေ၊အခန်းဆက်

ဝတ္ထုရှည်တွေ၊ အတွေး အခေါ်ဒဿန တွေကို ဖတ်လို့ရပါတယ်။

မင်းမြတ်သူရ ရဲ့ ပရိသတ် အစစ်တွေ comment ထဲမှာ ဖိတ်ဆက်ပြီး

add ပေးခိုင်းလို့ ရပါတယ်။